Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἐν Βηθλεέμ[1]

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε...
Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ Πατριάρχης: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.
Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Πατρί... Καί νῦν...
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ε' (5)

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος , οὐδὲ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με

[1] *Λυκούργου Πετρίδη, Δοξαστάριον Μέρος Β', Καλαμαριά 1988, σελ. 542-625*

ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΜΔ' (44)

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΜΕ' (45)

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε

τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα

Εἰς τήν Α΄ Ὥραν Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ΄ Νη

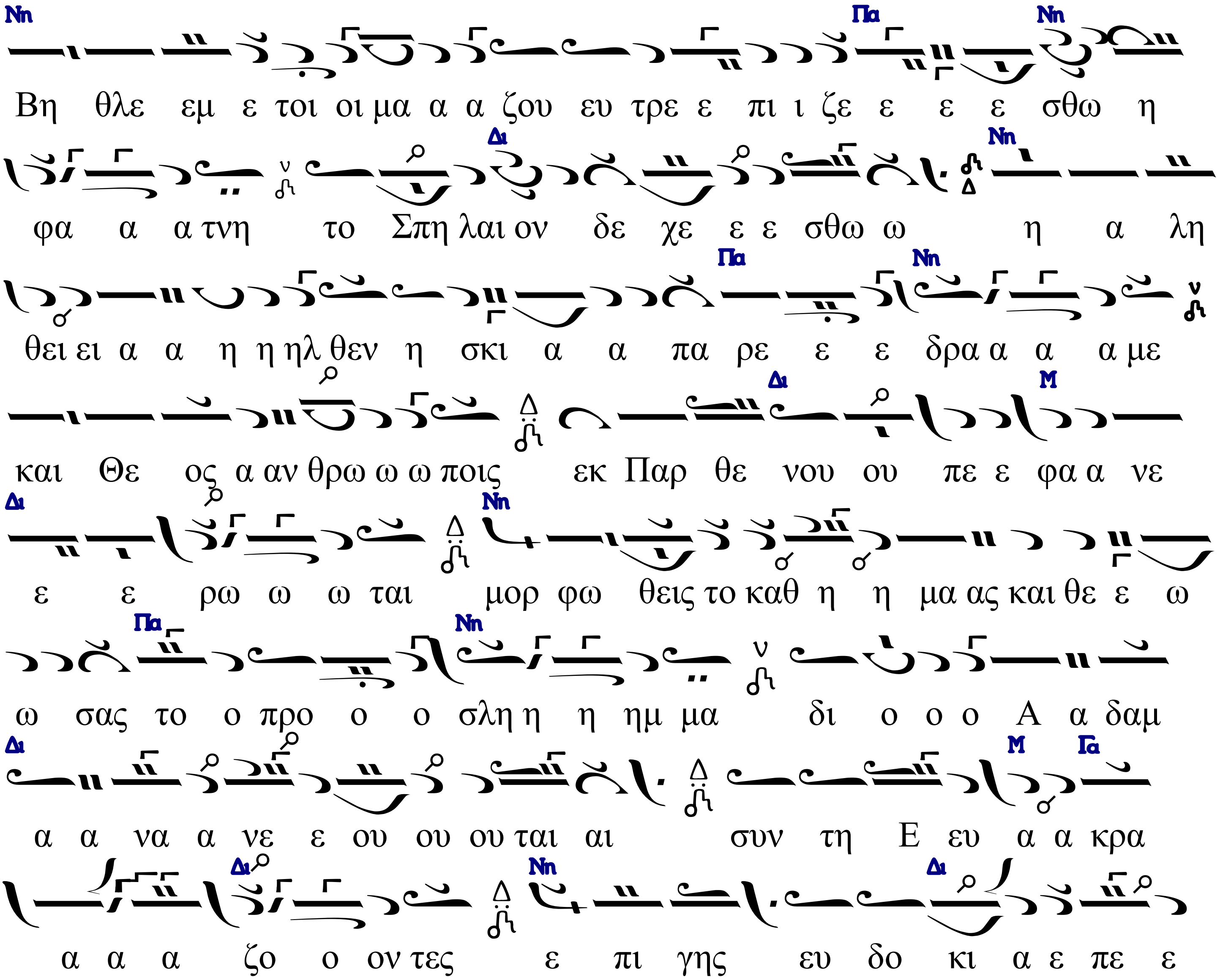

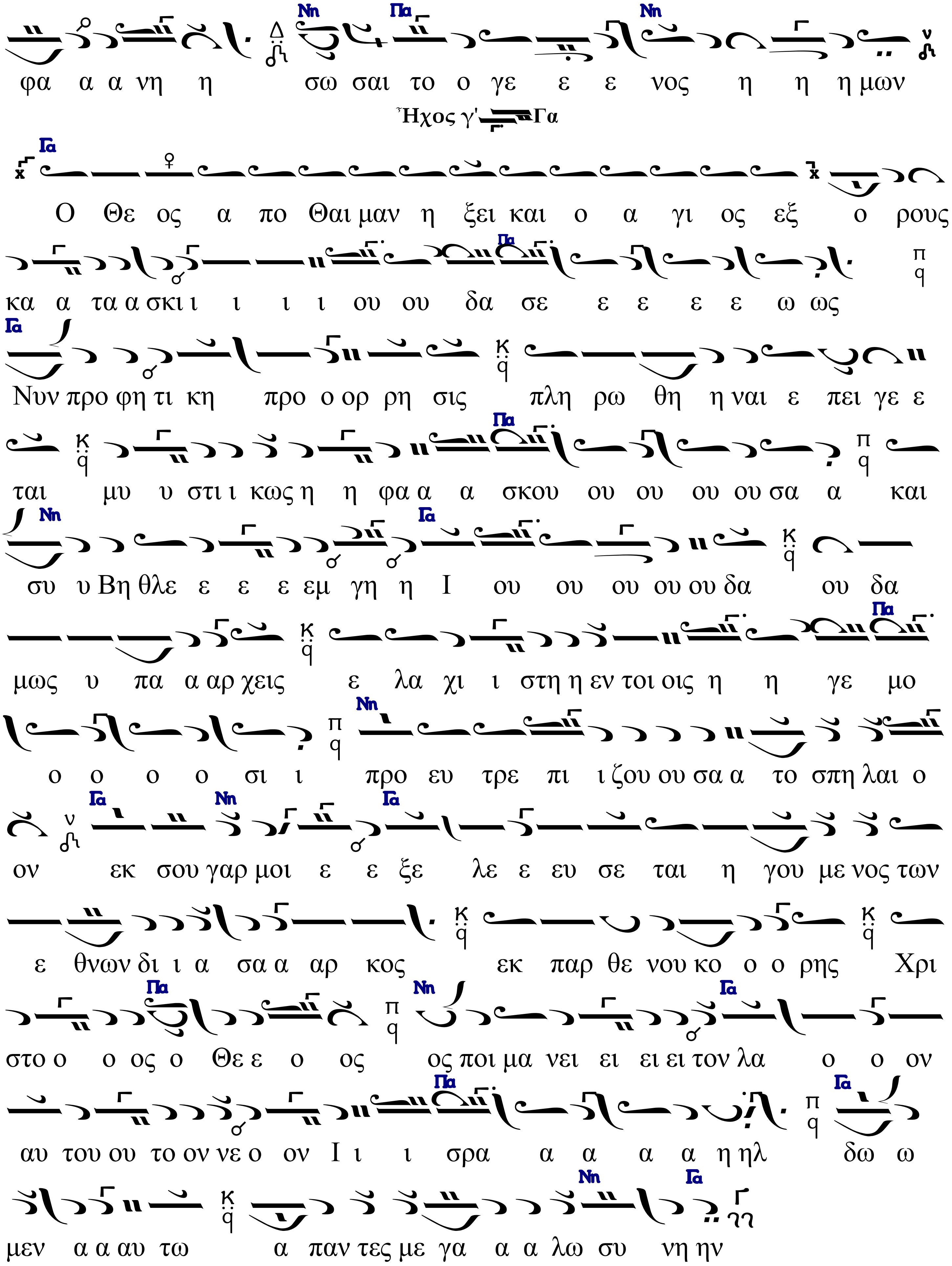
φα α α νη η σω σαι το ο γε ε ε νος η η η μων
Ἦχος γ' Γα
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α γι ος εξ ο ρους
κα α τα α σκι ι ι ι ι ου ου δα σε ε ε ε ε ω ως
Νυν προ φη τι κη προ ο ορ ρη σις πλη ρω θη η ναι ε πει γε ε
ται μυ υ στι ι κως η η φα α α σκου ου ου ου ου σα α και
συ υ Βη θλε ε ε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου ου δα ου δα
μως υ πα α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οις η η γε μο
ο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη λαι ο
ον εκ σου γαρ μοι ε ε ξε λε ε ευ σε ται η γου με νος των
ε θνων δι ι α σα α αρ κος εκ παρ θε νου κο ο ο ρης Χρι
στο ο ο ος ο Θε ε ο ος ος ποι μα νει ει ει ει τον λα ο ο ον
αυ του ου το ον νε ο ον Ι ι ι σρα α α α α η ηλ δω ω
μεν α α αυ τω α παν τες με γα α α λω συ νη ην

Ἦχος πλ. δ' Νη

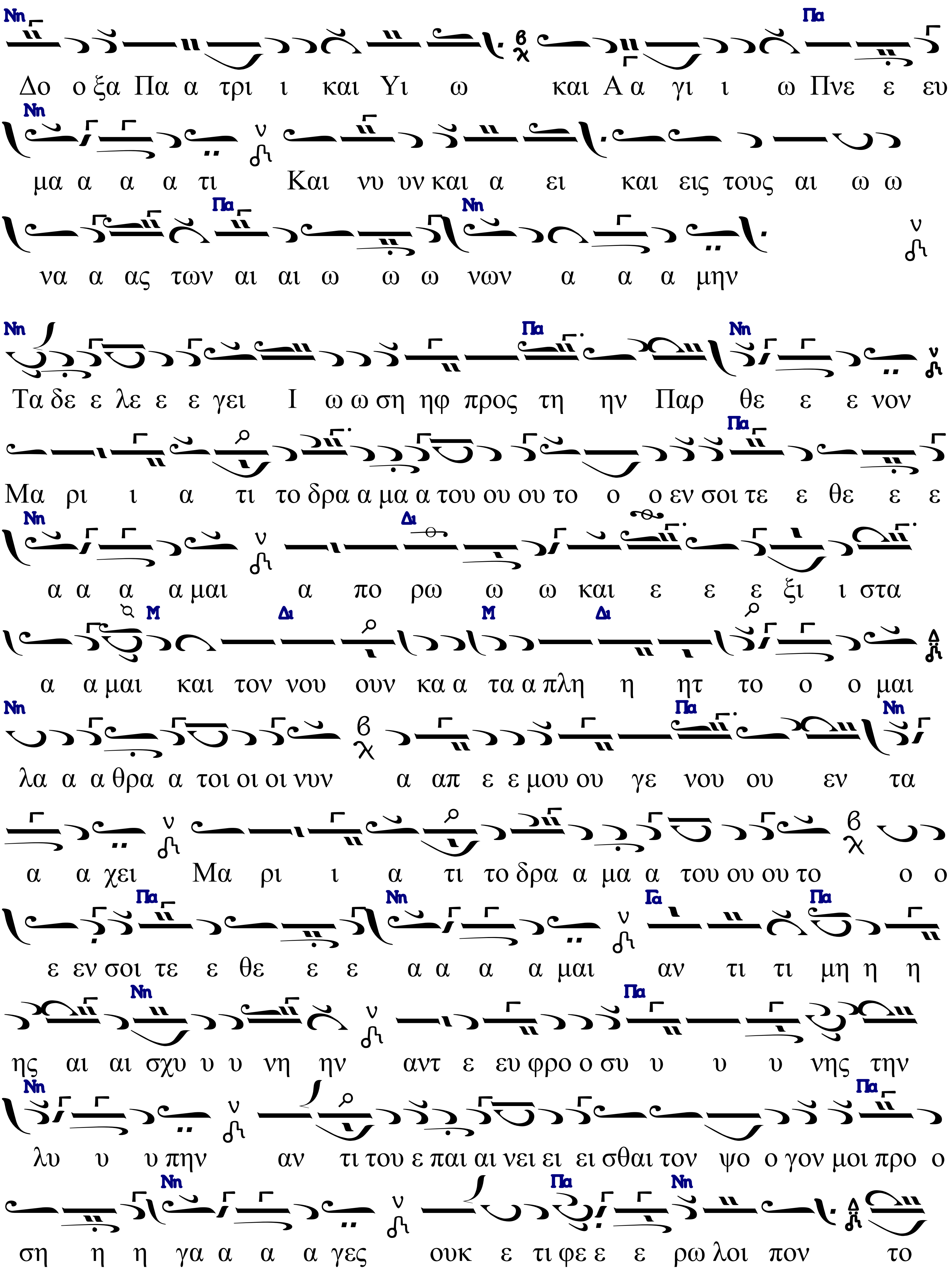
Νη Πα
Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και Α α γι ι ω Πνε ε ευ
Νη
μα α α α α τι Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω ω
Πα Νη
να α ας των αι αι ω ω ω νων α α α μην
Νη Πα Νη
Τα δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς τη ην Παρ θε ε ε νον
Πα
Μα ρι ι α τι το δρα α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε θε ε ε
Νη Δι
α α α α μαι α πο ρω ω ω και ε ε ε ξι ι στα
Μ Δι Μ Δι
α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο μαι
Νη Πα Νη
λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου ου γε νου ου εν τα
α α χει Μα ρι ι α τι το δρα α μα α του ου ου το ο ο
Πα Νη Γα Πα
ε εν σοι τε ε θε ε ε α α α α μαι αν τι τι μη η η
Νη Πα
ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ νης την
Νη Πα
λυ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προ ο
Νη Πα Νη
ση η η γα α α α γες ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι πον το

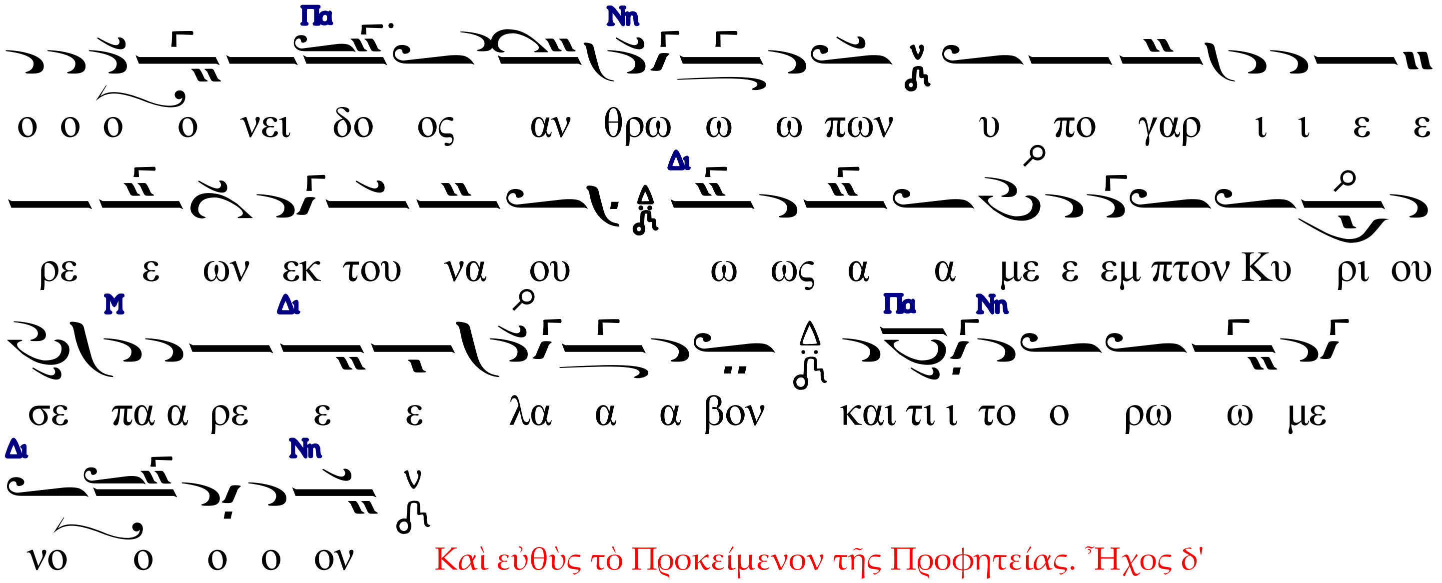

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ'

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι Ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 5,1-3)

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος: Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1,1-12)

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπὲ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. 1,18-25)

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὤν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδού, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου, τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἰδού, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναίκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καί τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ' Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Καὶ ἡ Εὐχὴ

Ὁ Πατριάρχης: Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ΞΣΤ' (66)

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ Ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς ΠΣΤ' (86)

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακὼβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

Ψαλμὸς Ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'

Ὥρα γ' Ἦχος πλ. β' Πα

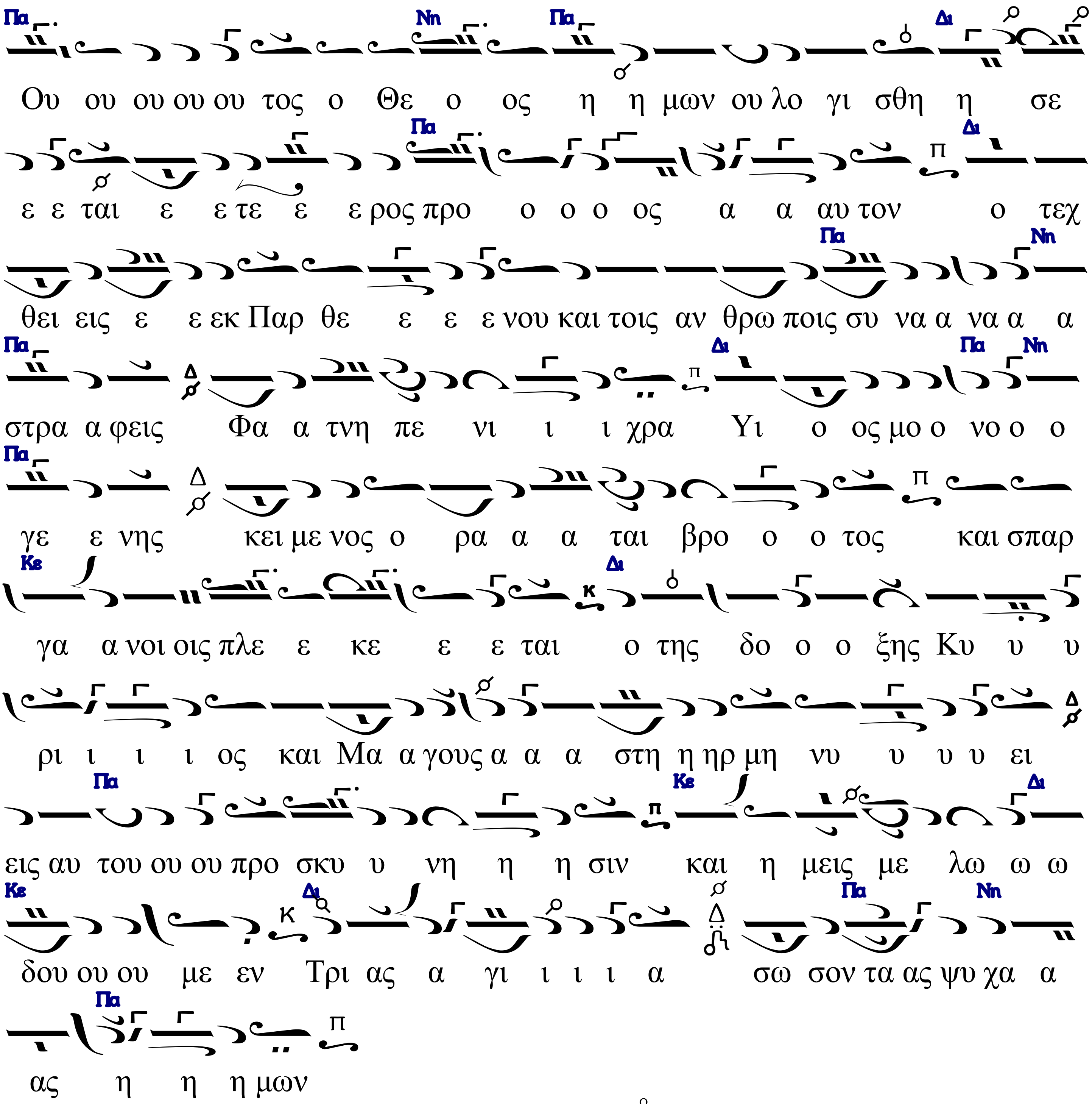

Ἦχος πλ. δ' Νη

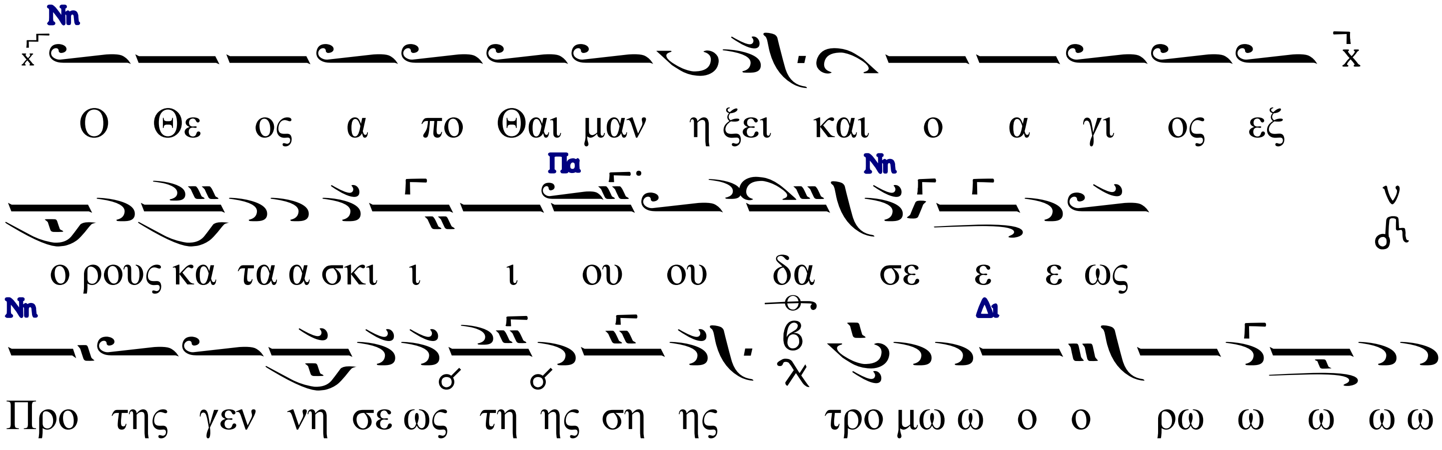

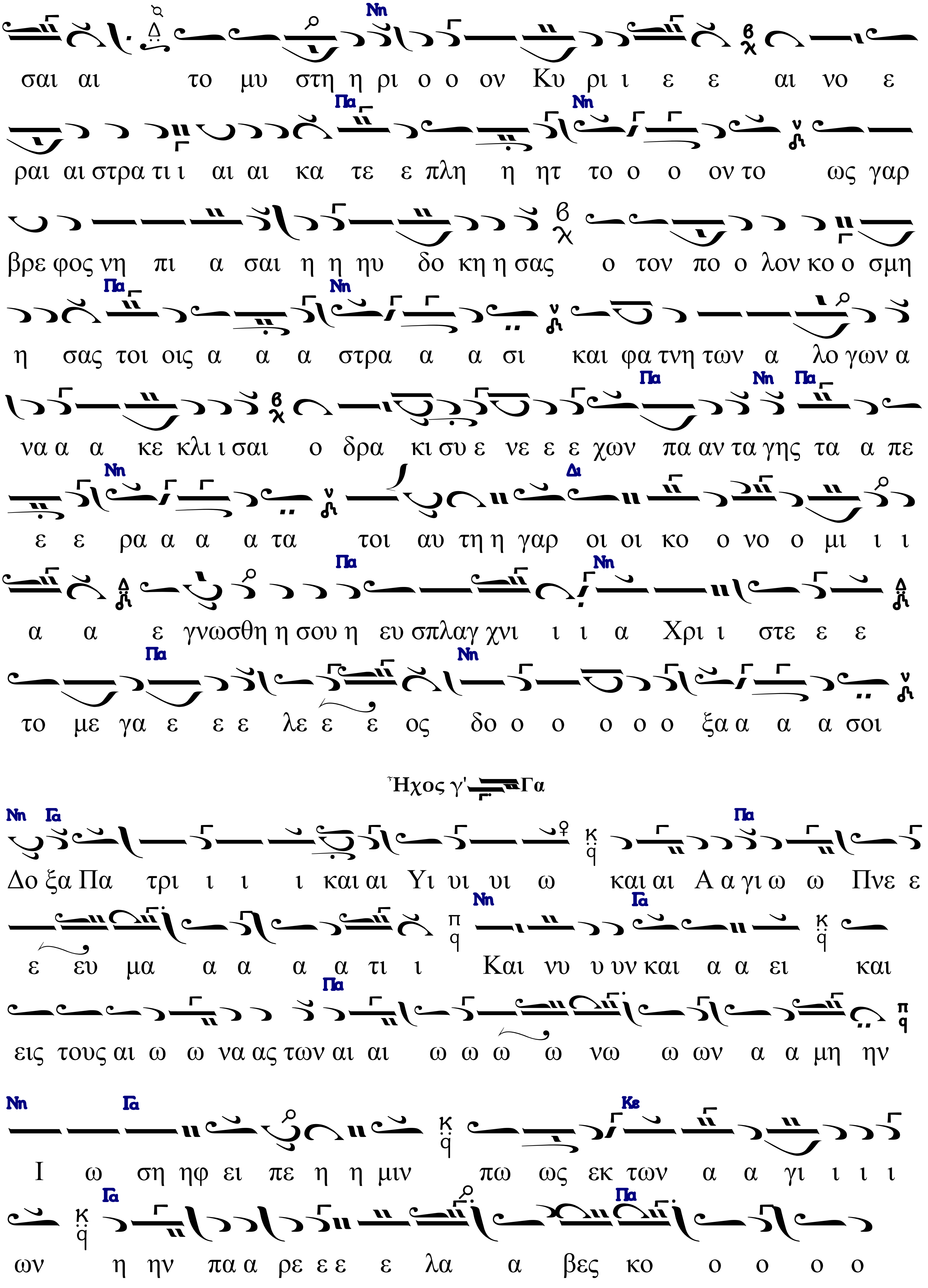
σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε αι νο ε
ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε ε πλη η ητ το ο ο ον το ως γαρ
βρε φος νη πι α σαι η η ηυ δο κη η σας ο τον πο ο λον κο ο σμη
η σας τοι οις α α α στρα α α σι και φα τνη των α λο γων α
να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ ε νε ε ε χων πα αν τα γης τα α πε
ε ε ρα α α α τα τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι
α α ε γνωσθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι ι α Χρι ι στε ε ε
το με γα ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι
Ἦχος γ' Γα
Δο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και αι Α α γι ω ω Πνε ε
ε ευ μα α α α α τι ι Και νυ υ υν και α α ει και
εις τους αι ω ω να ας των αι αι ω ω ω ω νω ω ων α α μη ην
Ι ω ση ηφ ει πε η η μιν πω ως εκ των α α γι ι ι ι
ων η ην πα α ρε ε ε ε λα α βες κο ο ο ο ο

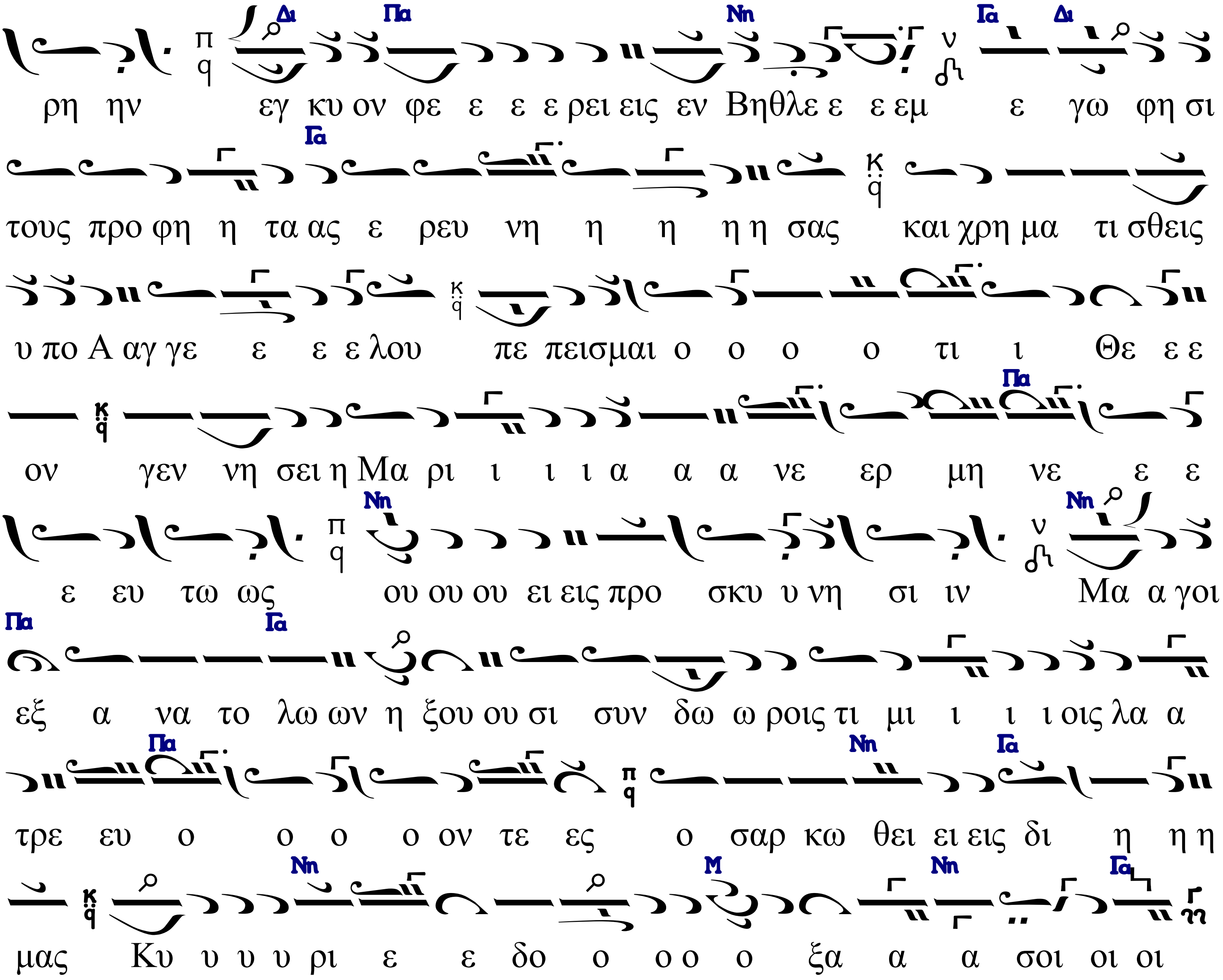

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας Ἦχος δ'

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Βαροὺχ 3,36-38 & 4,1-4)

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστιν.

Ὁ Ἀπόστολος: Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνωσμα (Κεφ. 3,23-29)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ

ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. 2,1-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς. Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...
Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καί τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ' Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.
Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Καὶ ἡ Εὐχὴ

Ὁ Πατριάρχης: Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ΟΑ' (71)

Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὐ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ

κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθὸς. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτὸν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ΡΛΑ' (131)

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυῒδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσεν Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτὴν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῒδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμός (90)

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας

αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῴζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα **Ὥρα ς' Ἦχος α' Πα**

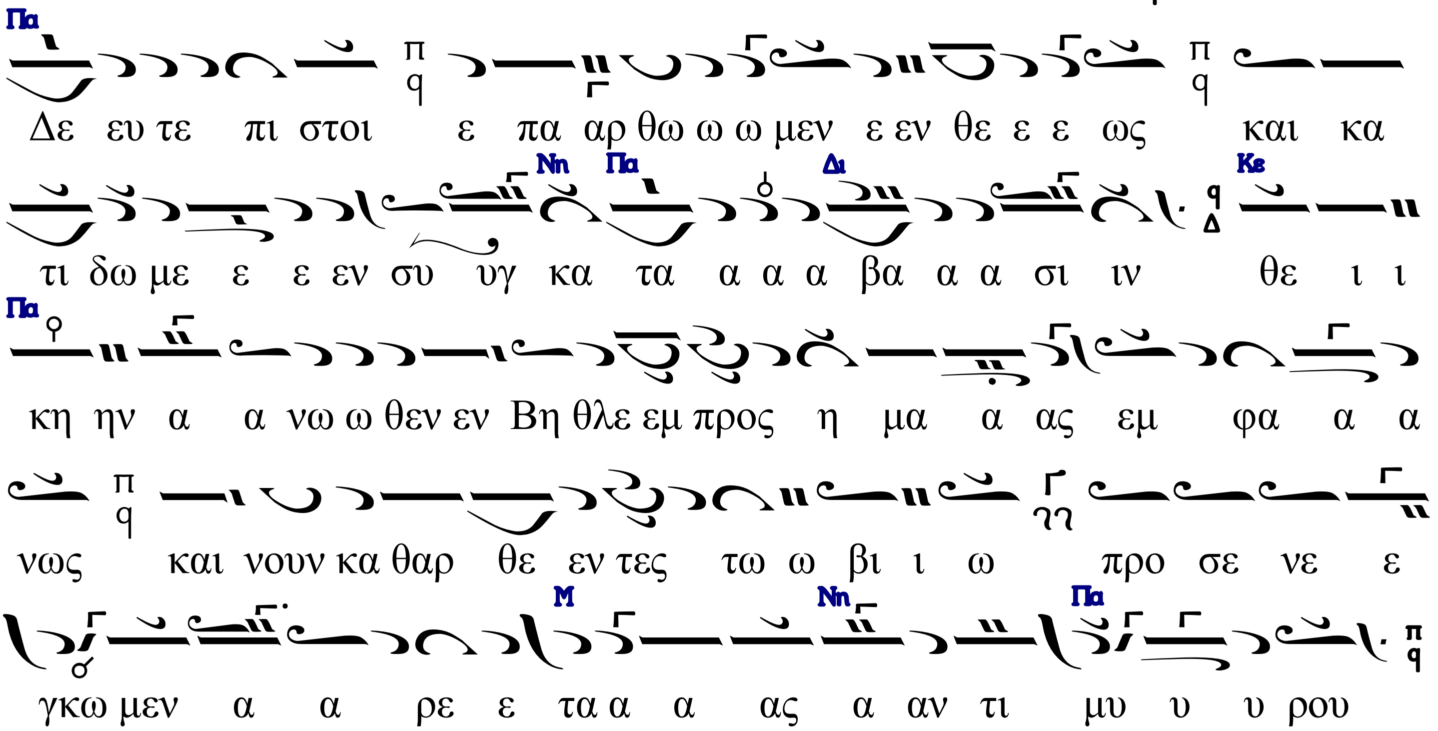

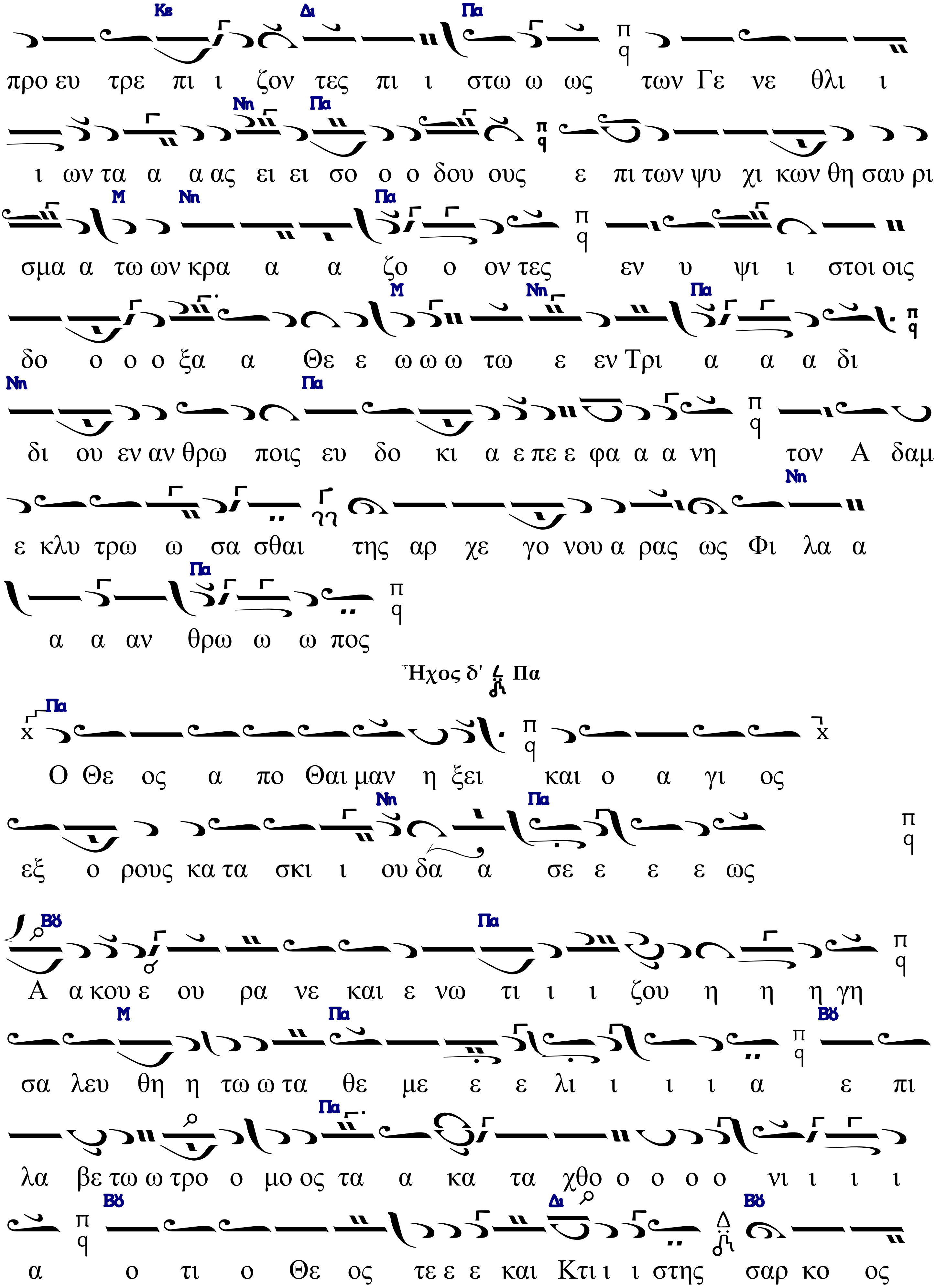
Κε Δι Πα
προ ευ τρε πι ι ζον τες πι ι στω ω ως των Γε νε θλι ι
Νη Πα
ι ων τα α α ας ει ει σο ο ο δου ους ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι
Μ Νη Πα
σμα α τω ων κρα α α ζο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις
Μ Νη Πα
δο ο ο ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι
Νη Πα
δι ου εν αν θρω ποις ευ δο κι α ε πε ε φα α α νη τον Α δαμ
Νη
ε κλυ τρω ω σα σθαι της αρ χε γο νου α ρας ως Φι λα α
Πα
α α αν θρω ω ω πος
Ἦχος δ' Πα
Πα
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α γι ος
Νη Πα
εξ ο ρους κα τα σκι ι ου δα α σε ε ε ε ως
Βου Πα
Α α κου ε ου ρα νε και ε νω τι ι ι ζου η η η γη
Μ Πα Βου
σα λευ θη η τω ω τα θε με ε ε λι ι ι ι α ε πι
Πα
λα βε τω ω τρο ο μο ος τα α κα τα χθο ο ο ο ο νι ι ι ι
Βου Δι Βου
α ο τι ο Θε ος τε ε ε και Κτι ι ι στης σαρ κο ος

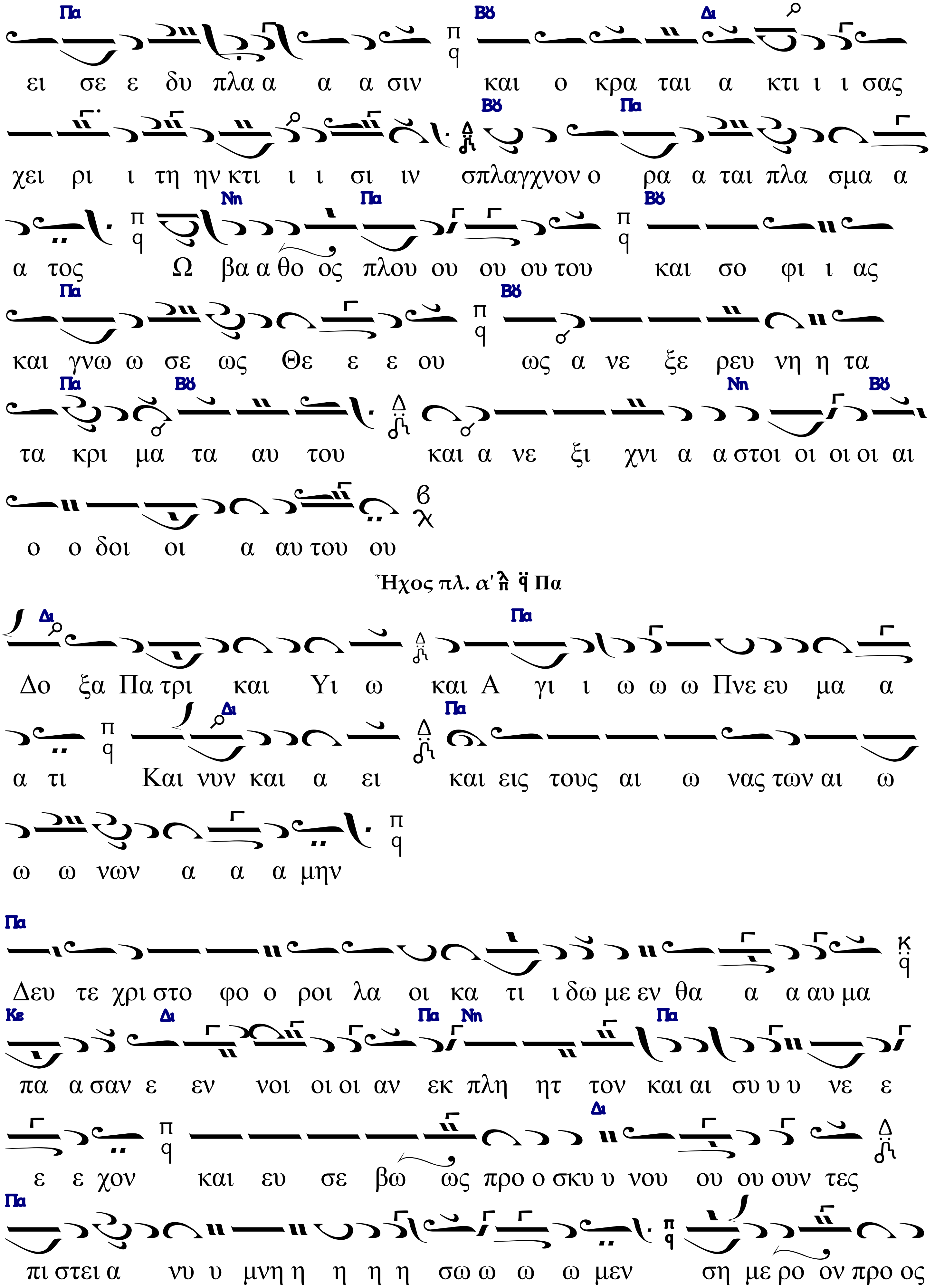
ει σε ε δυ πλα α α α σιν και ο κρα ται α κτι ι ι σας
χει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγχνον ο ρα α ται πλα σμα α
α τος Ω βα α θο ος πλου ου ου ου του και σο φι ι ας
και γνω ω σε ως Θε ε ε ου ως α νε ξε ρευ νη η τα
τα κρι μα τα αυ του και α νε ξι χνι α α στοι οι οι οι αι
ο ο δοι οι α αυ του ου
Ἦχος πλ. α' Πα
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α
α τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α α μην
Δευ τε χρι στο φο ο ροι λα οι κα τι ι δω με εν θα α α αυ μα
πα α σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συ υ υ νε ε
ε ε χον και ευ σε βω ως προ ο σκυ υ νου ου ου ουν τες
πι στει α νυ υ μνη η η η η σω ω ω ω μεν ση με ρο ον προ ος

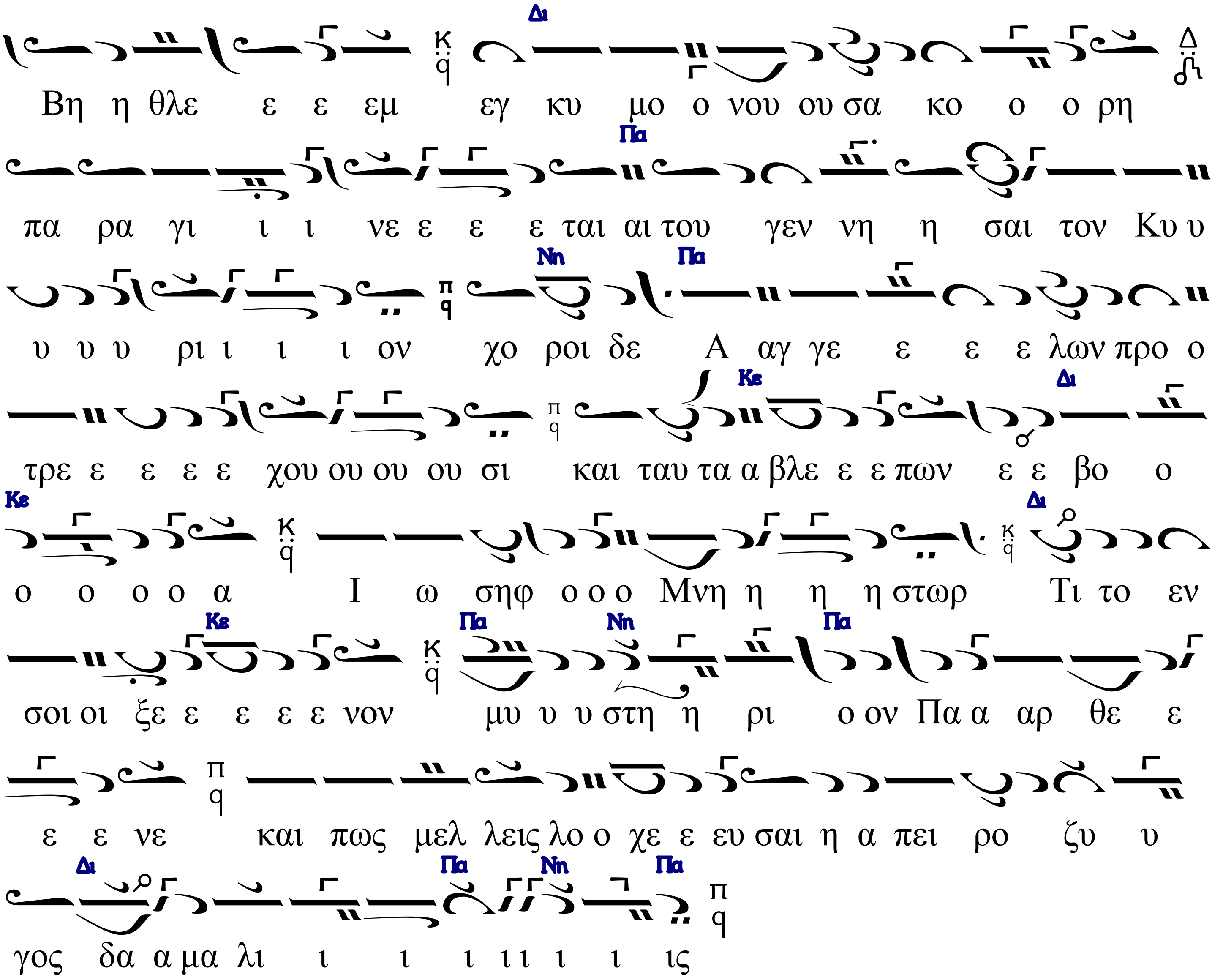

Καὶ εὐθύς, Προκείμενον τῆς Προφητείας Ἦχος πλ. δ'

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 7,10-16, & 8,1-4, 8-10)

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον· Καὶ εἶπεν (Ἠσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καί μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· Καὶ μάρτυράς μου ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ'

ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε Ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος: Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ.1,10-14 & 2,1-3)

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. 2,1-12)

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως· Ἰδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τόν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου. Καὶ σύ, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδού, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν... Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καί τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ' Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς... Καὶ ἡ Εὐχὴ

Ὁ Πατριάρχης: Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ΡΘ' (109)

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιὼν καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ΡΙ' (110)

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν Ἐθνῶν· Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀρχὴ Σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΠΕ' (85)

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι επήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ'

ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν...

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα

Ὥρα Θ' Ἦχος βαρὺς Γα

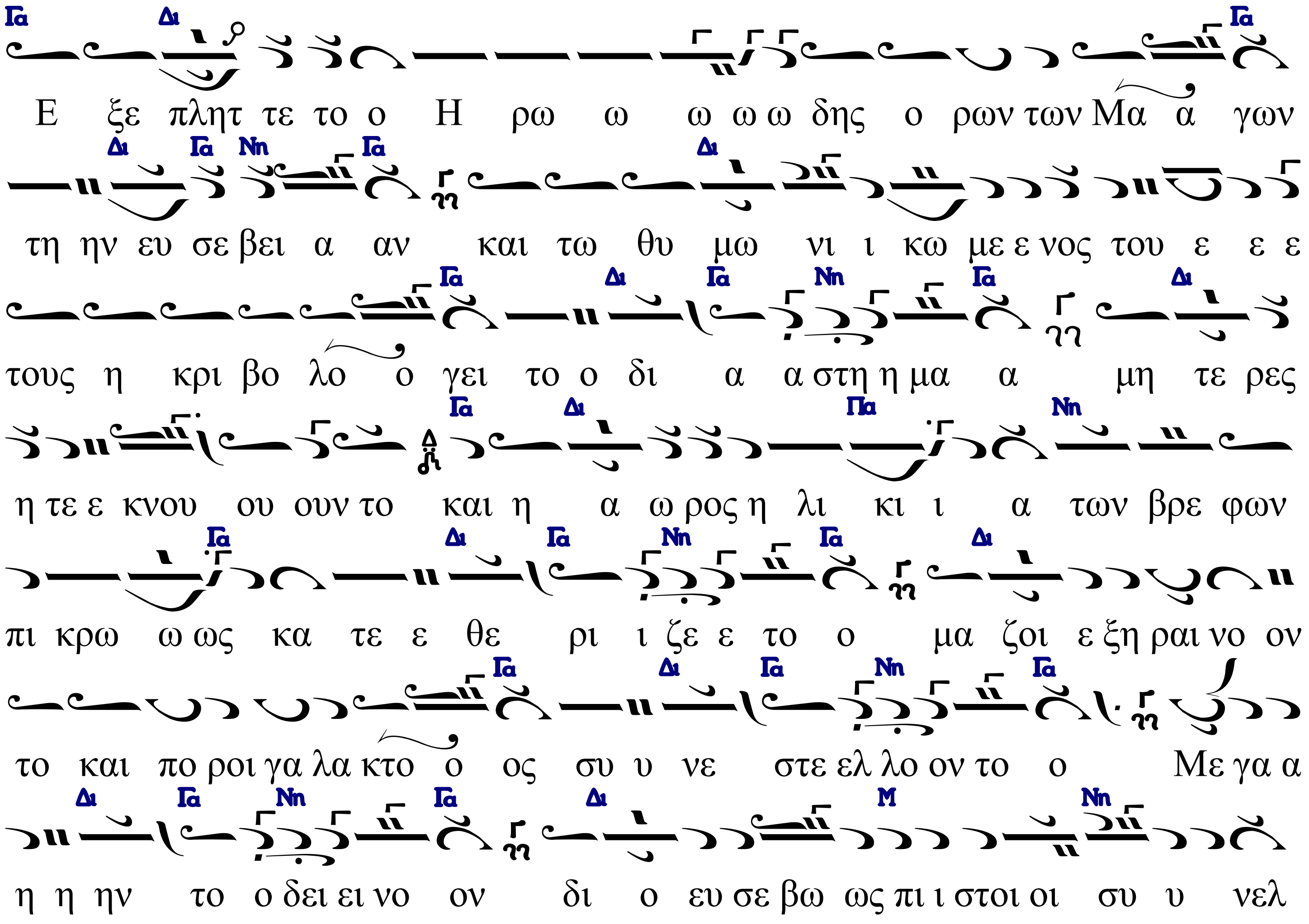

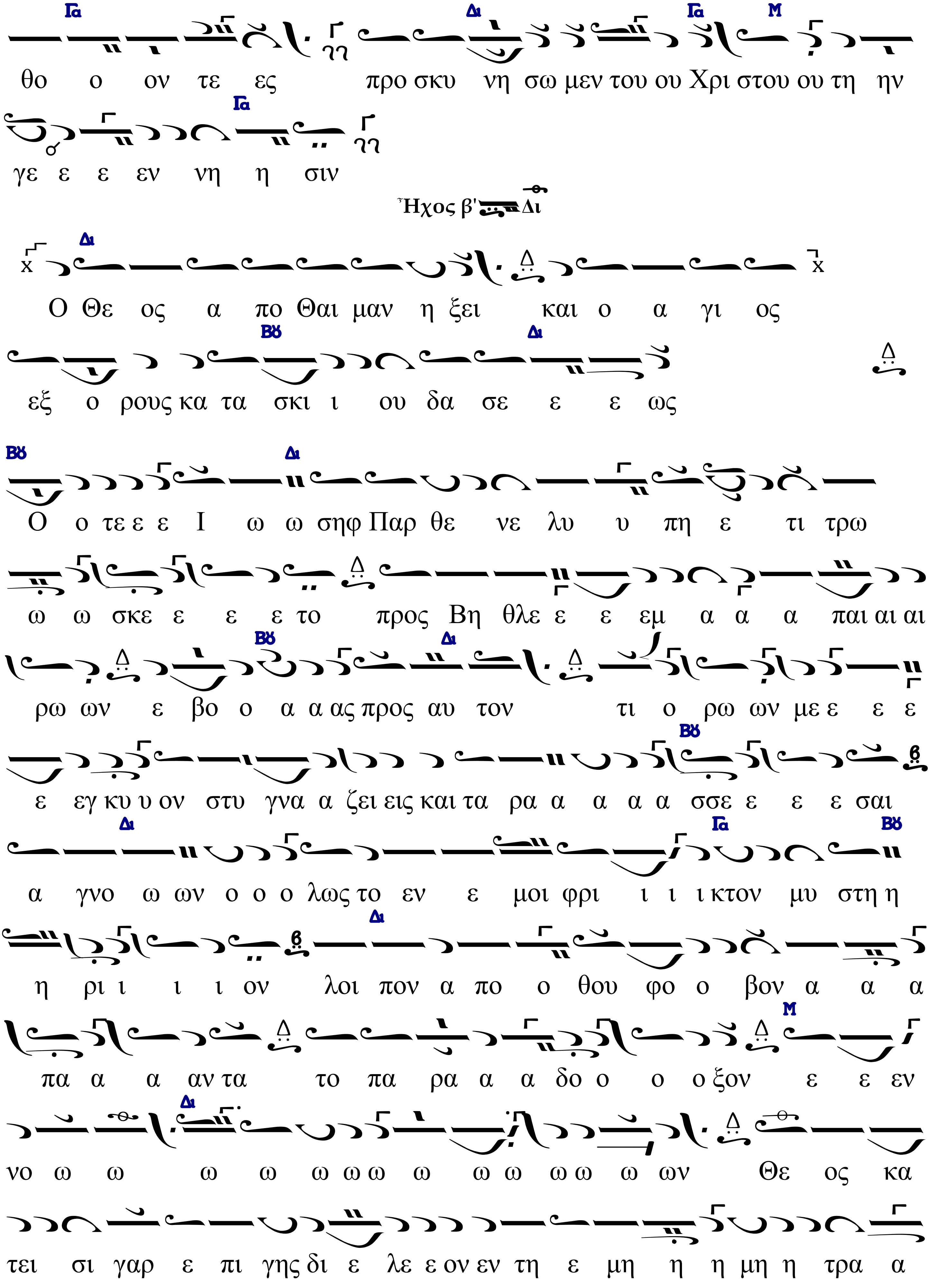
θο ο ον τε ες προ σκυ νη σω μεν του ου Χρι στου ου τη ην
γε ε ε εν νη η σιν
Ἦχος β' Δι
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α γι ος
εξ ο ρους κα τα σκι ι ου δα σε ε ε ως
Ο ο τε ε ε Ι ω ω σηφ Παρ θε νε λυ υ πη ε τι τρω
ω ω σκε ε ε ε το προς Βη θλε ε ε εμ α α α παι αι αι
ρω ων ε βο ο α α ας προς αυ τον τι ο ρω ων με ε ε ε
ε εγ κυ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α α σσε ε ε ε σαι
α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η
η ρι ι ι ι ον λοι πον α πο ο θου φο ο βον α α α
πα α α αν τα το πα ρα α α δο ο ο ο ξον ε ε εν
νο ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ος κα
τει σι γαρ ε πι γης δι ε λε ε ον εν τη ε μη η η μη η τρα α

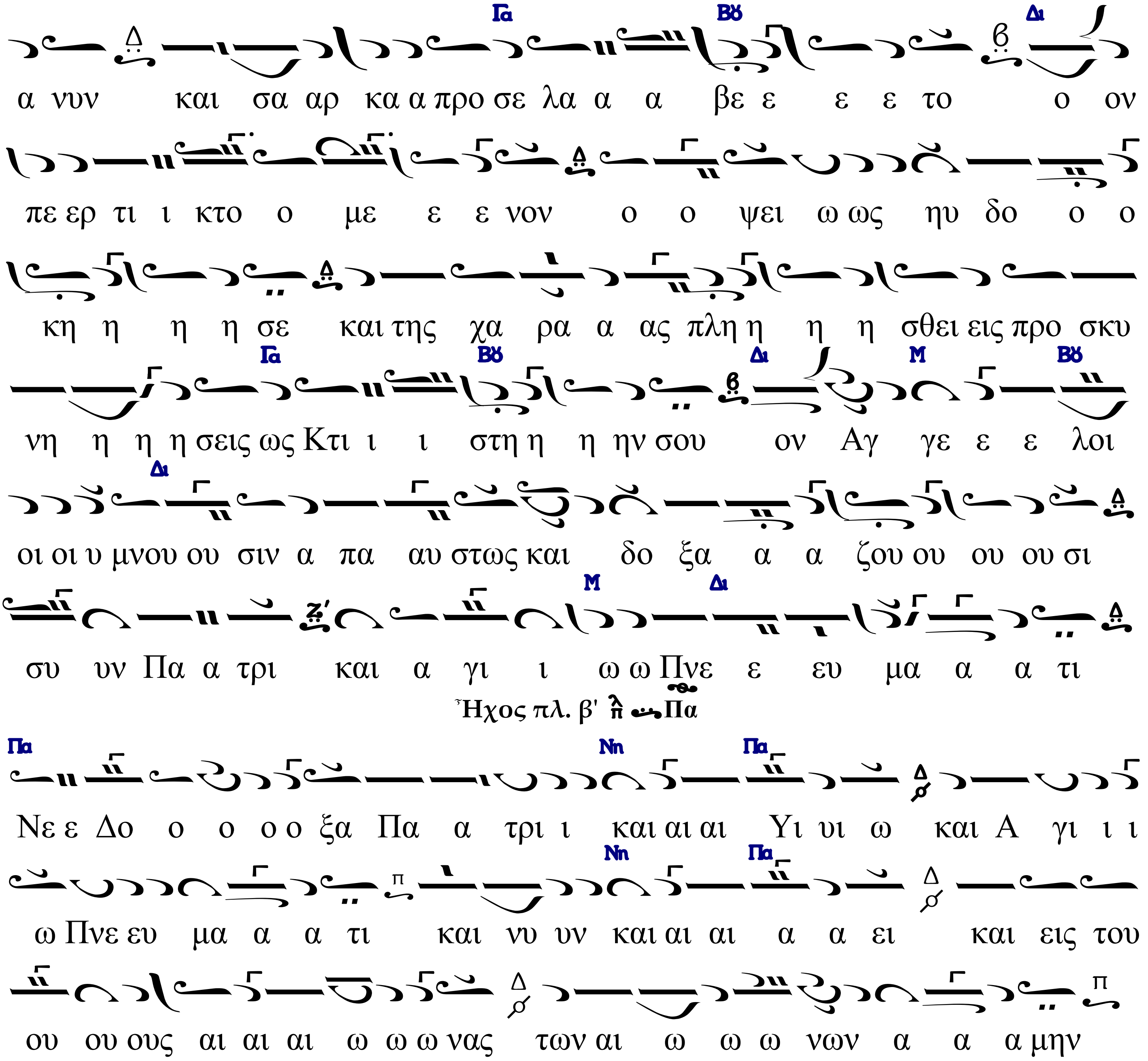

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ γ').
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν Χριστέ (ἐκ γ').
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

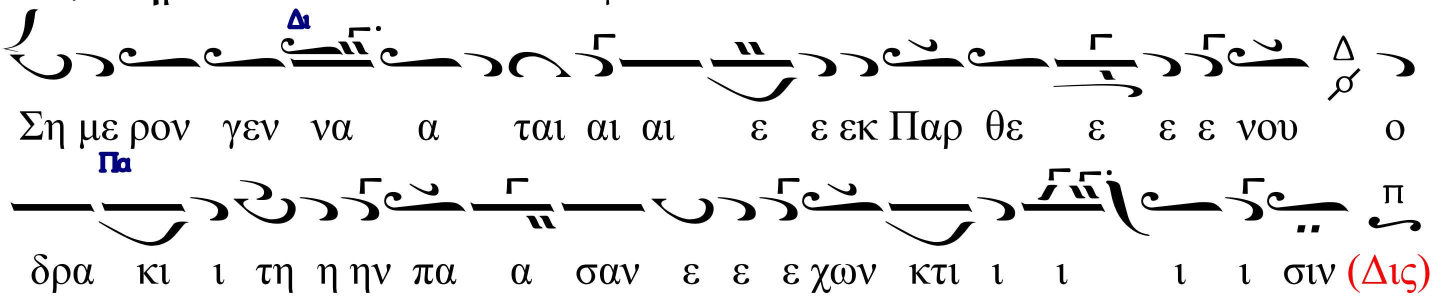

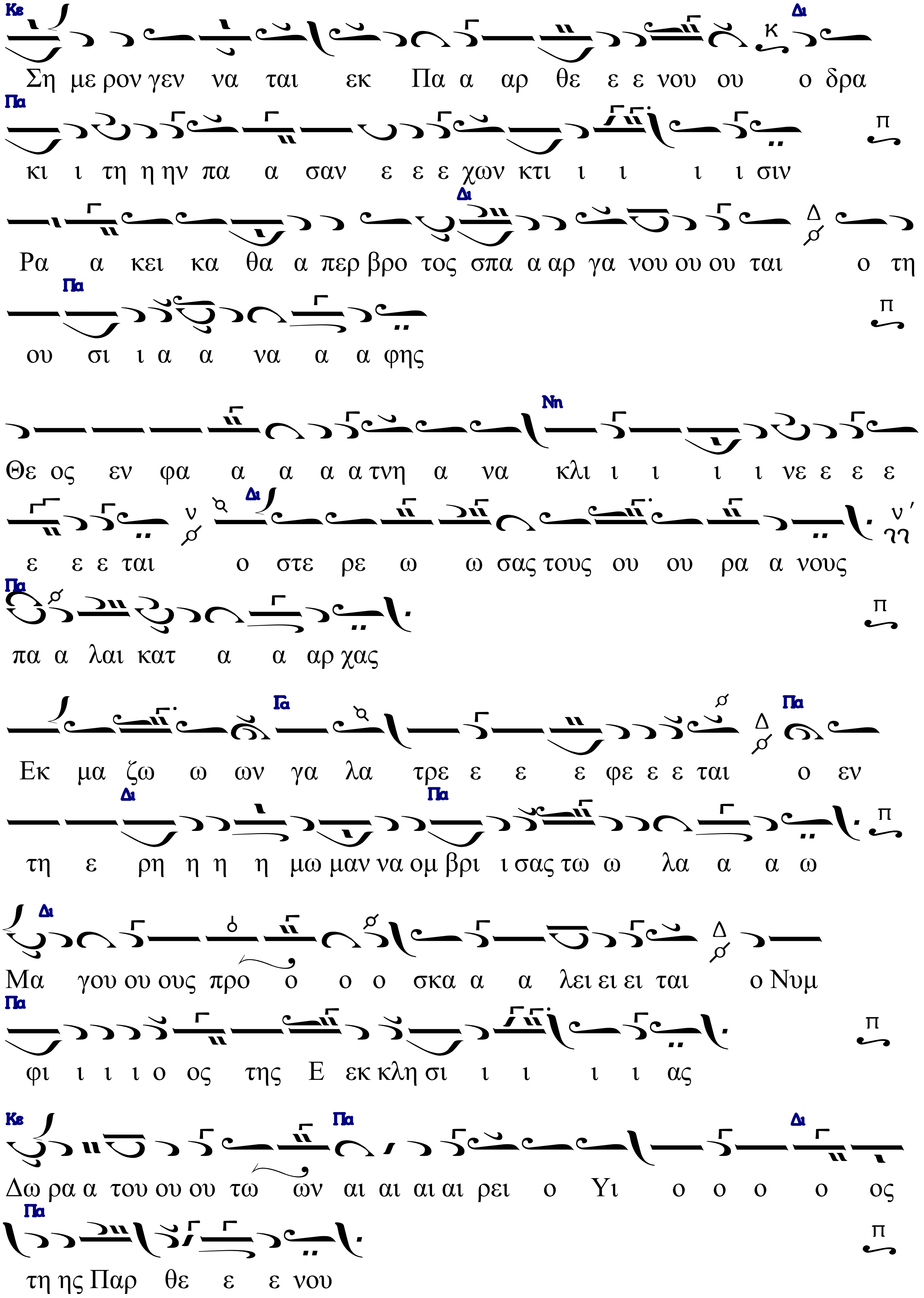
Σημερον γεν να ται εκ Πα α αρ θε ε ε νου ου ο δρα
κι ι τη η ην πα α σαν ε ε ε χων κτι ι ι ι ι σιν
Ρα α κει κα θα α περ βρο τος σπα α αρ γα νου ου ου ται ο τη
ου σι ι α α να α α φης
Θε ος εν φα α α α α τνη α να κλι ι ι ι ι νε ε ε ε
ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου ου ρα α νους
πα α λαι κατ α α αρ χας
Εκ μα ζω ω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ται ο εν
τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρι ι σας τω ω λα α α ω
Μα γου ου ους προ ο ο ο σκα α α λει ει ει ται ο Νυμ
φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ι ας
Δω ρα α του ου ου τω ων αι αι αι αι ρει ο Υι ο ο ο ο ος
τη ης Παρ θε ε ε νου

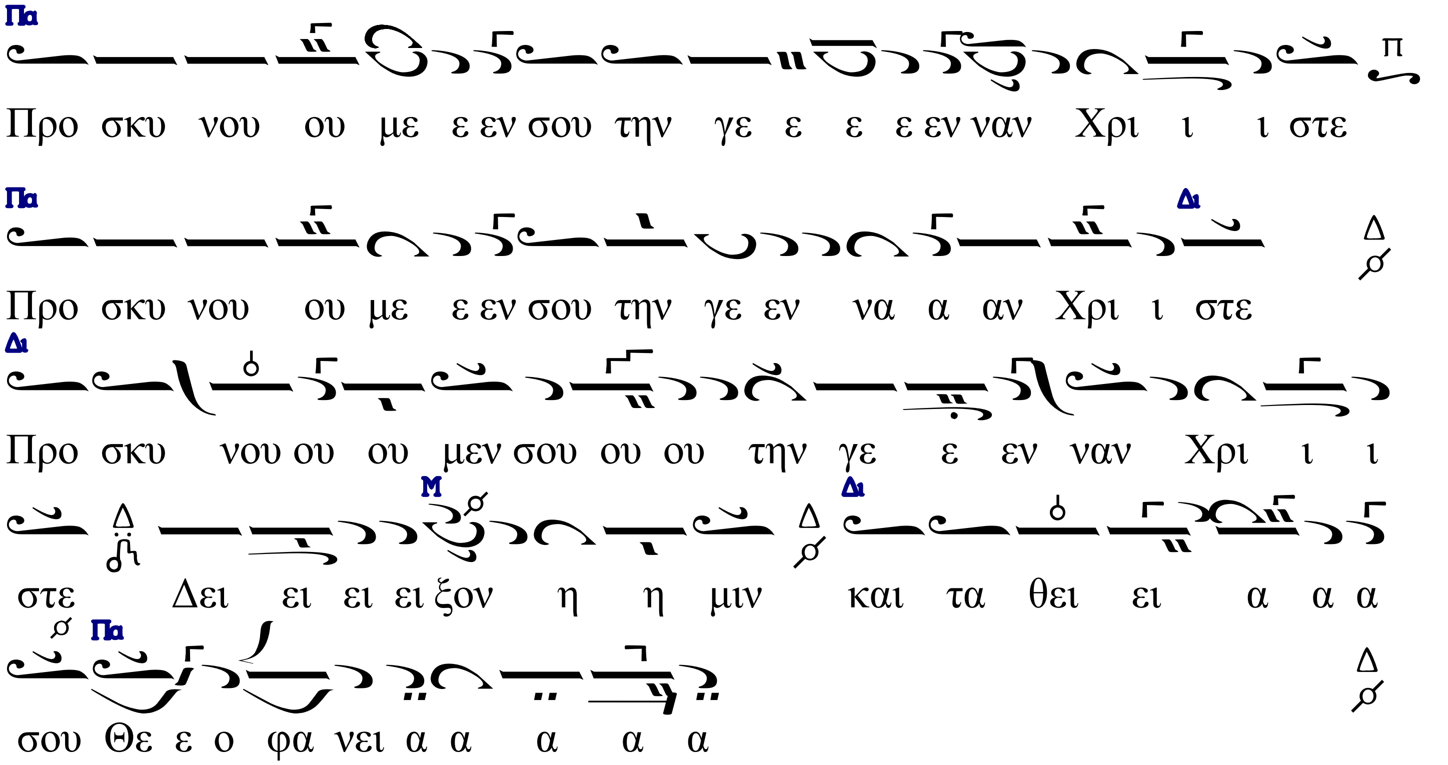

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας Ἦχος δ'

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος, ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 9,6-7)

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυῒδ καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ Ἀπόστολος: Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 2,11-18)

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων, γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. 2,13-23)

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδού, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρῴδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν, χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέθ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καί τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ' Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Καὶ ἡ Εὐχὴ

Ὁ Πατριάρχης: Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀπόλυσις

Καί εὐθύς ἄρχεται τοῦ Ἑσπερινοῦ μετά τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ & Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ Ἱερεύς: **Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός...**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Πατριάρχης τόν Προοιμιακόν Ψαλμόν:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργʹ (103)

- **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.**
- **Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.**
- **Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.**
- **Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.**
- **Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.**
- **Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.**
- **Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.**
- **Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.**
- **Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.**
- **Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.**
- **Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.**
- **Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.**
- **Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.**
- **Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.**
- **Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.**
- **Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.**
- **Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.**
- **Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.**
- **Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.**

- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Κατόπιν ὁ Διάκονος Εἰρηνικά καί μετά τήν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως ὁ Κανονάρχης τό «Κέλευσον»

Εἰς τόν Ἑσπερινόν Ἦχος β', Δι

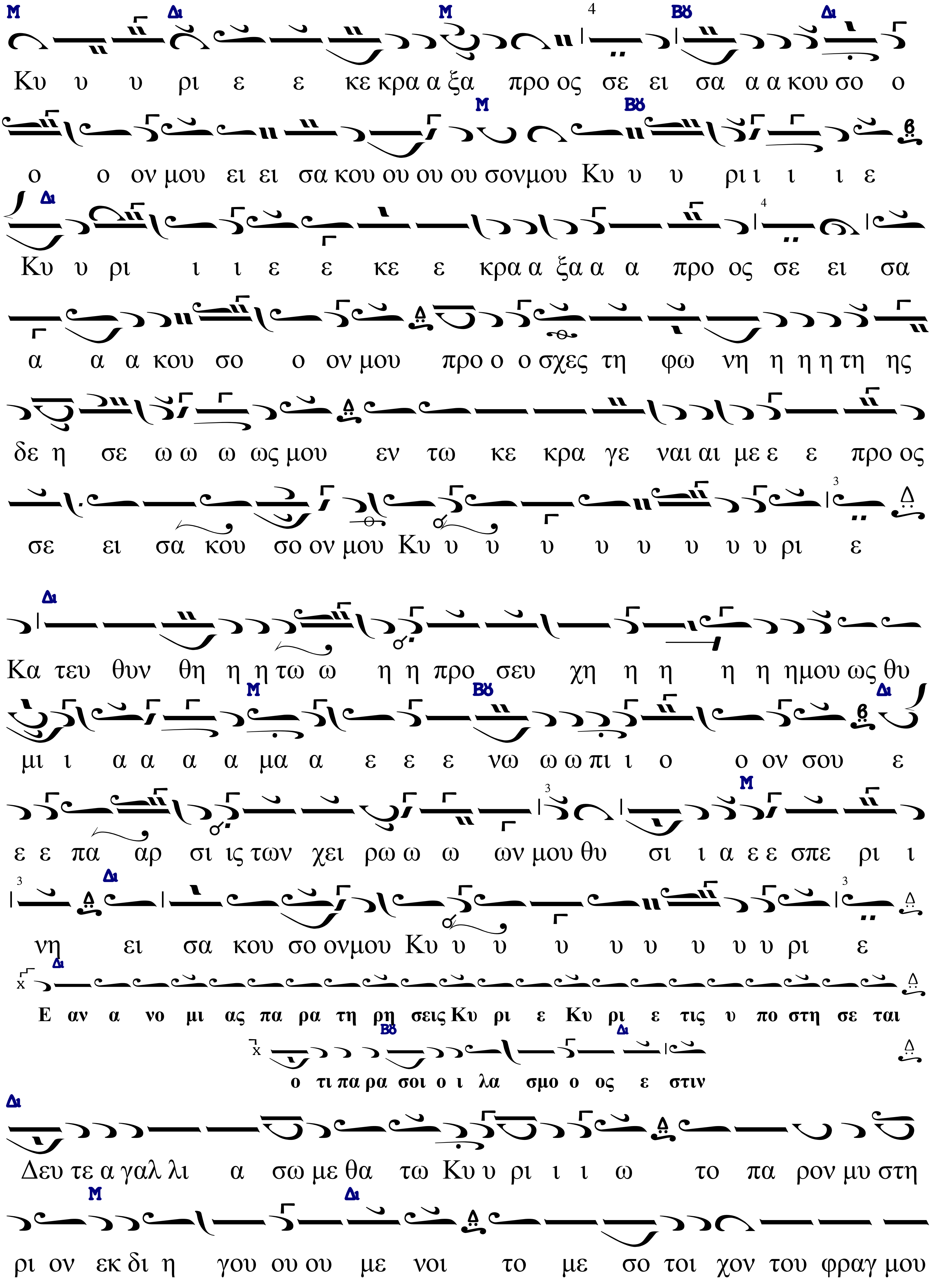

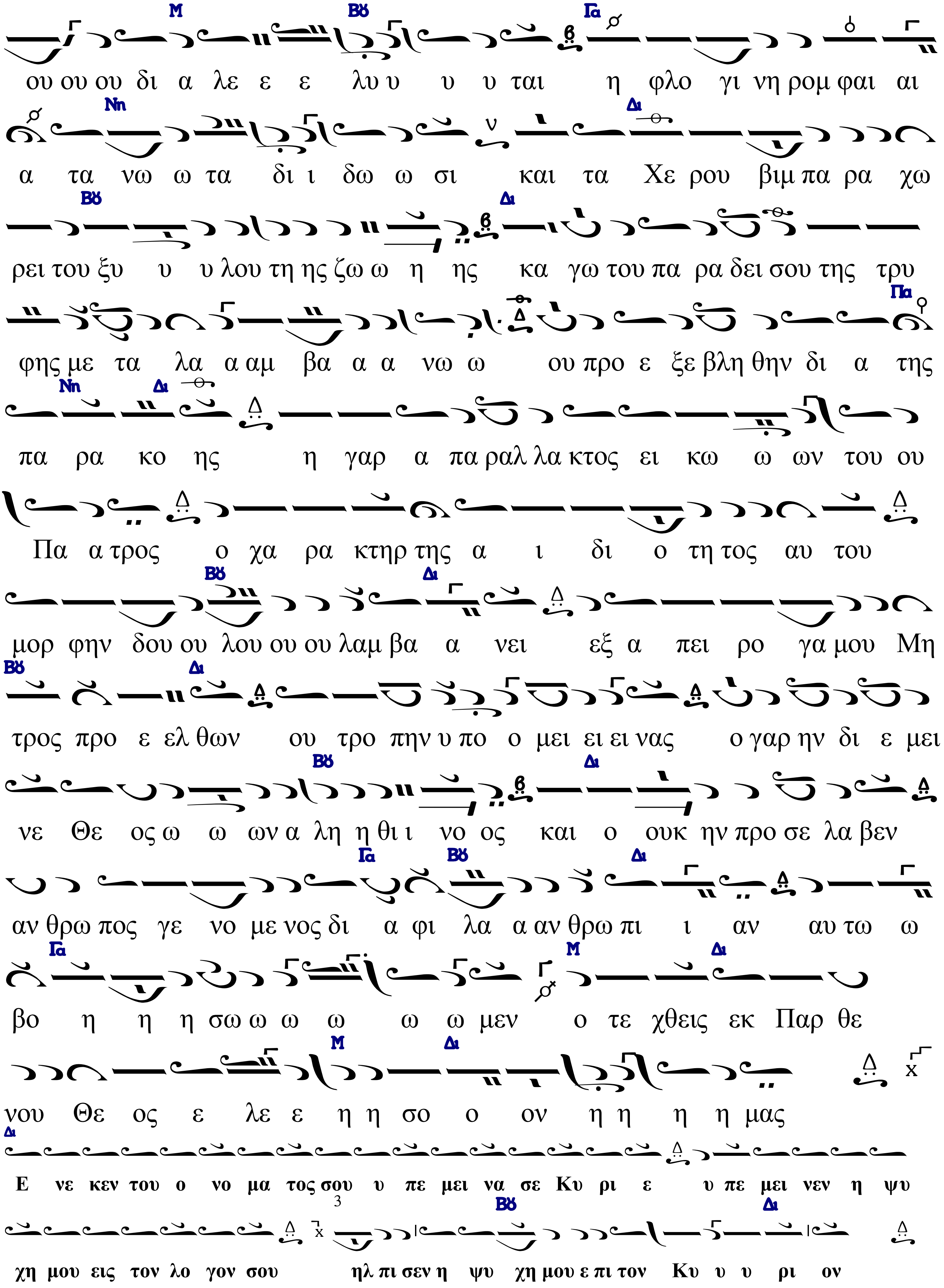

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...

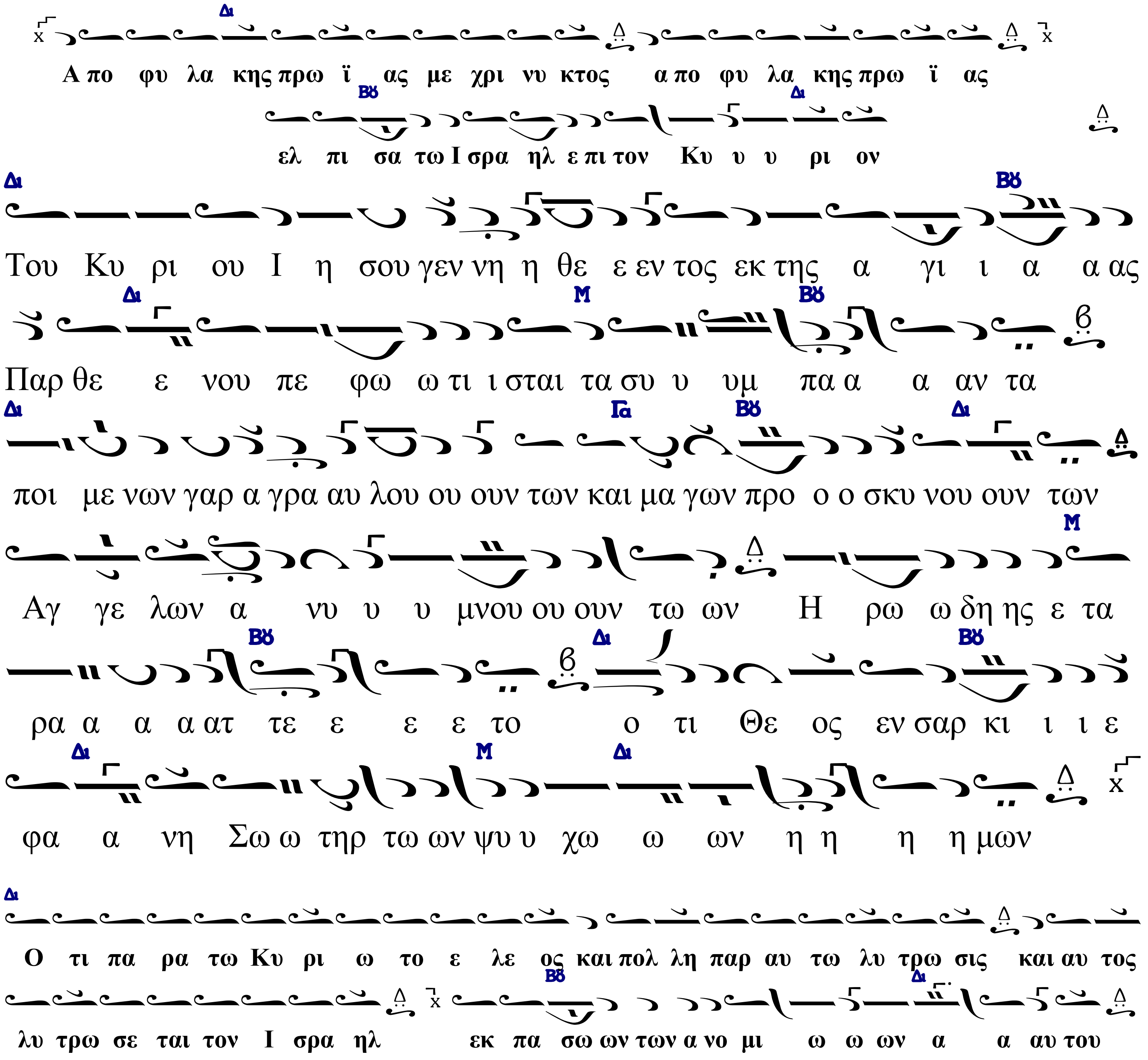

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος...

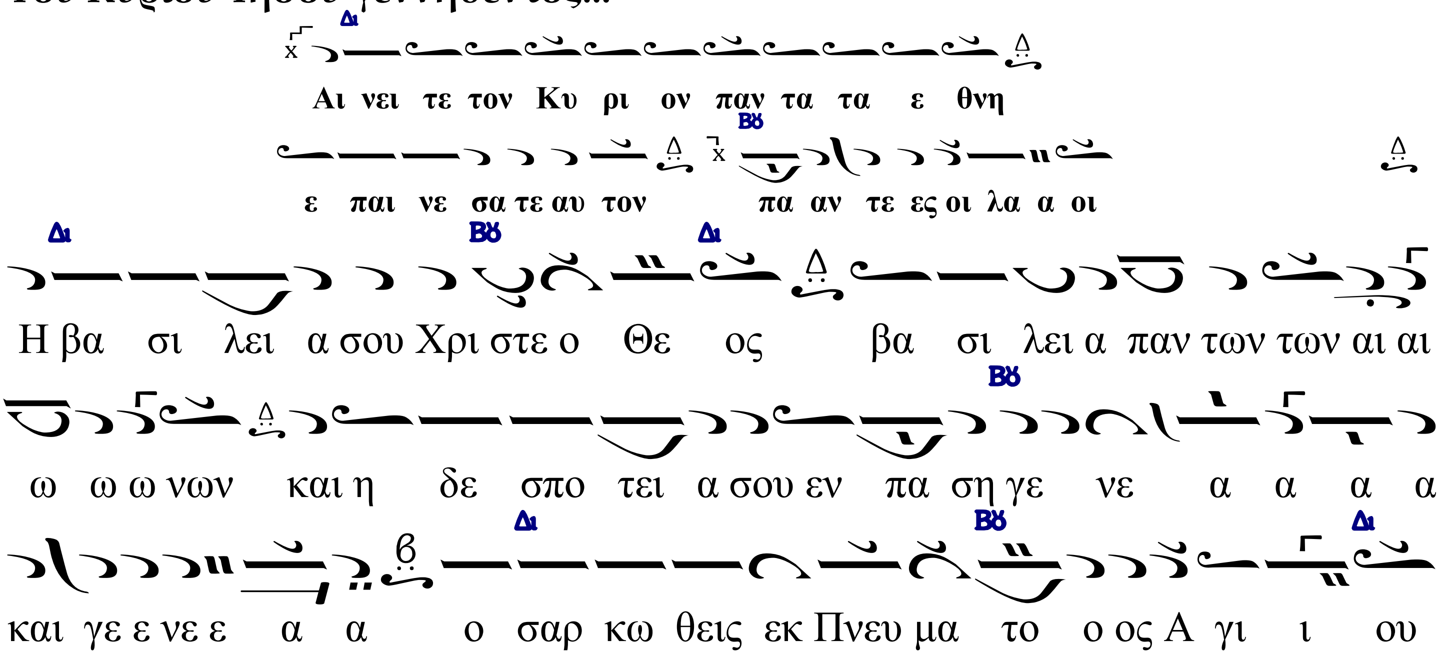

και εκ της α ει παρ θε νου Μα ρι ι α ας ε ε ε να α αν θρω

πη η σας φως η μιν ε λαμ ψας Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α

ρου ου σι ι ι α φως εκ φω τος του Πα τρος το α παυ γα α σμα

πα σαν κτι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ υ νας πα σα πνο η

αι αι νει ει ει σε τον χα ρα κτη η η ρα της δο ο ο ξης του ου Πα α τρο ος

ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ θε νου Θε ος ε λε ε

η η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η μας

και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω να

Τι σοι προ σε νεγκωμεν Χρι στε ο τι ωφ θης ε πι γης ως ανθρωπος δι

η μας ε κα στον γαρ των υ πο σου γε νο με νων κτι ι σμα α α των

την ευ χα ρι στι ι α α αν σοι οι οι προ ο σα α α γει οι

Αγ γε λοι το ον υ υ υ μνον οι ου ρα νοι τον α α α στε ε ε ρα α

οι μα γοι τα α δω ω ω ρα οι ποι με νες το θα αυ μα η γη η το

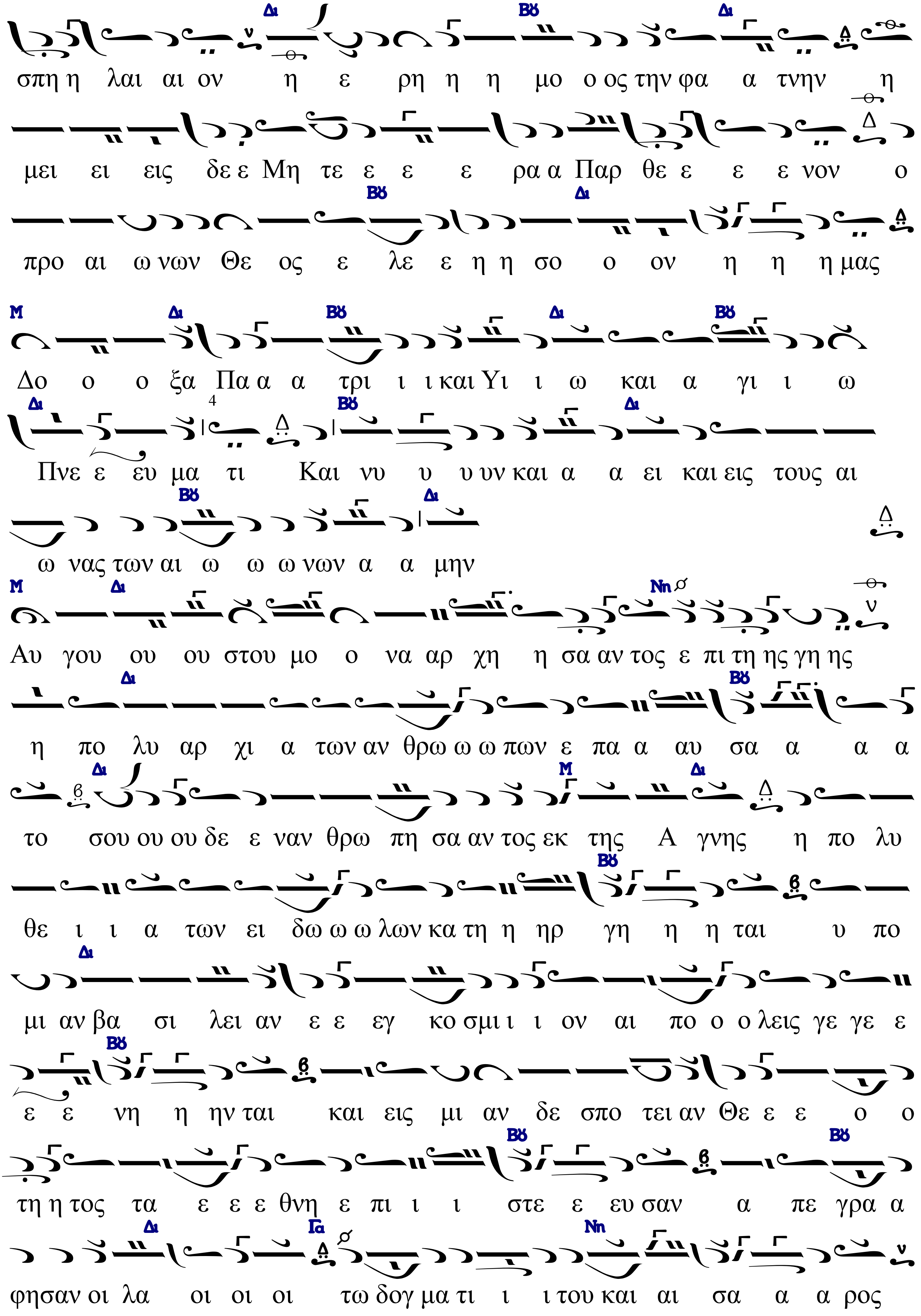
σπη η λαι αι ον η ε ρη η η μο ο ος την φα α τνην η
μει ει εις δε ε Μη τε ε ε ε ρα α Παρ θε ε ε ε νον ο
προ αι ω νων Θε ος ε λε ε η η σο ο ον η η η μας
Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Αυ γου ου ου στου μο ο να αρ χη η σα αν τος ε πι τη ης γη ης
η πο λυ αρ χι α των αν θρω ω ω πων ε πα α αυ σα α α α
το σου ου ου δε ε ναν θρω πη σα αν τος εκ της Α γνης η πο λυ
θε ι ι α των ει δω ω ω λων κα τη η ηρ γη η η ται υ πο
μι αν βα σι λει αν ε ε εγ κο σμι ι ι ον αι πο ο ο λεις γε γε ε
ε ε νη η ην ται και εις μι αν δε σπο τει αν Θε ε ε ο ο
τη η τος τα ε ε ε θνη ε πι ι ι στε ε ευ σαν α πε γρα α
φησαν οι λα οι οι οι τω δογ μα τι ι ι του και αι σα α α ρος

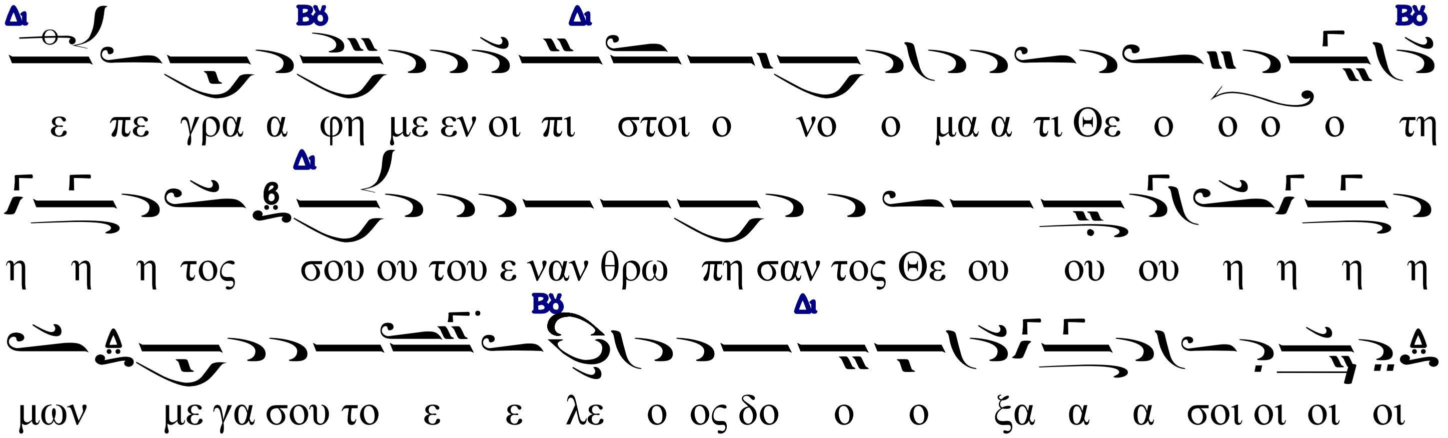

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Ἱερεῖς ψάλλουν τό «Φῶς ἱλαρόν»

Μεθ' ὅ, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: Ἑσπέρας

Ὁ Ἀναγνώστης:

Α' Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος . Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Οὐρανὸν, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Β' Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 24, 2-3, 5-9, 17-18)

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ὡς καλοί σου οἱ οἶκοι Ἰακὼβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραὴλ ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὡς σκηναὶ ἃς ἔπηξεν Κύριος ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθροὺς. Κατακλιθεὶς

ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τὶς ἀναστήσει αὐτὸν; οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σὴθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν Ἰσχὺν.

Γ' Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4, 6-7 & 5, 1-3)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν τό πρῶτον τροπάριον τῶν προφητειῶν

Τροπάριον Ἦχος πλ. β' Δι

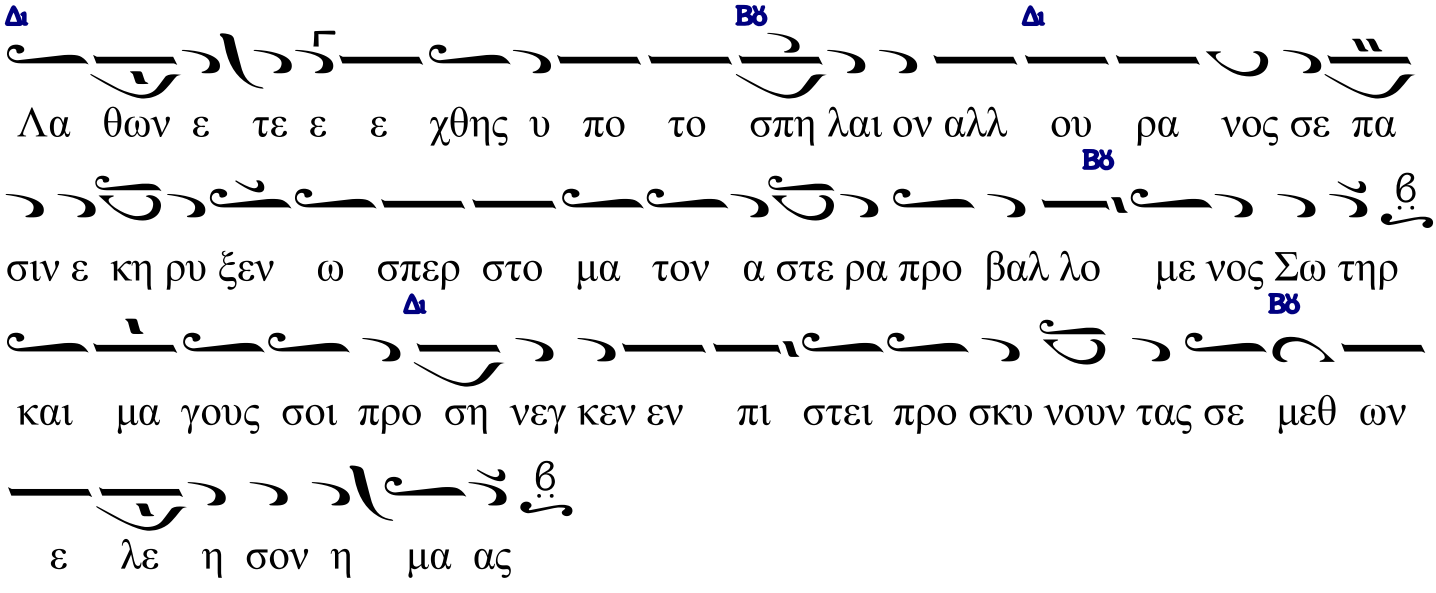

Στίχος α' Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος β' Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος γ' Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος δ' Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ, Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος καί ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῆ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος ε' Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων αὐτῇ, Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανὸς σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα

Δ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 11, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος· ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτὸν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς· καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον καὶ λέων καὶ ταῦρος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοὶτης ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ᾽οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή.

Ε' Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Βαροὺχ 3, 36-38 & 4, 1-4)

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτῆς εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστι.

ΣΤ' Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 2, 31-36, 44-45)

Εἶπε Δανιήλ, τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ Βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἑστῶσα πρὸ προσώπου

σου ἡ ὅρασις αὐτῆς, φοβερά. Εἰκών, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαροῦ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῖ· αἱ κνῆμαι, σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δὲ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τούς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν. Καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον Ἦχος πλ. β' Δι

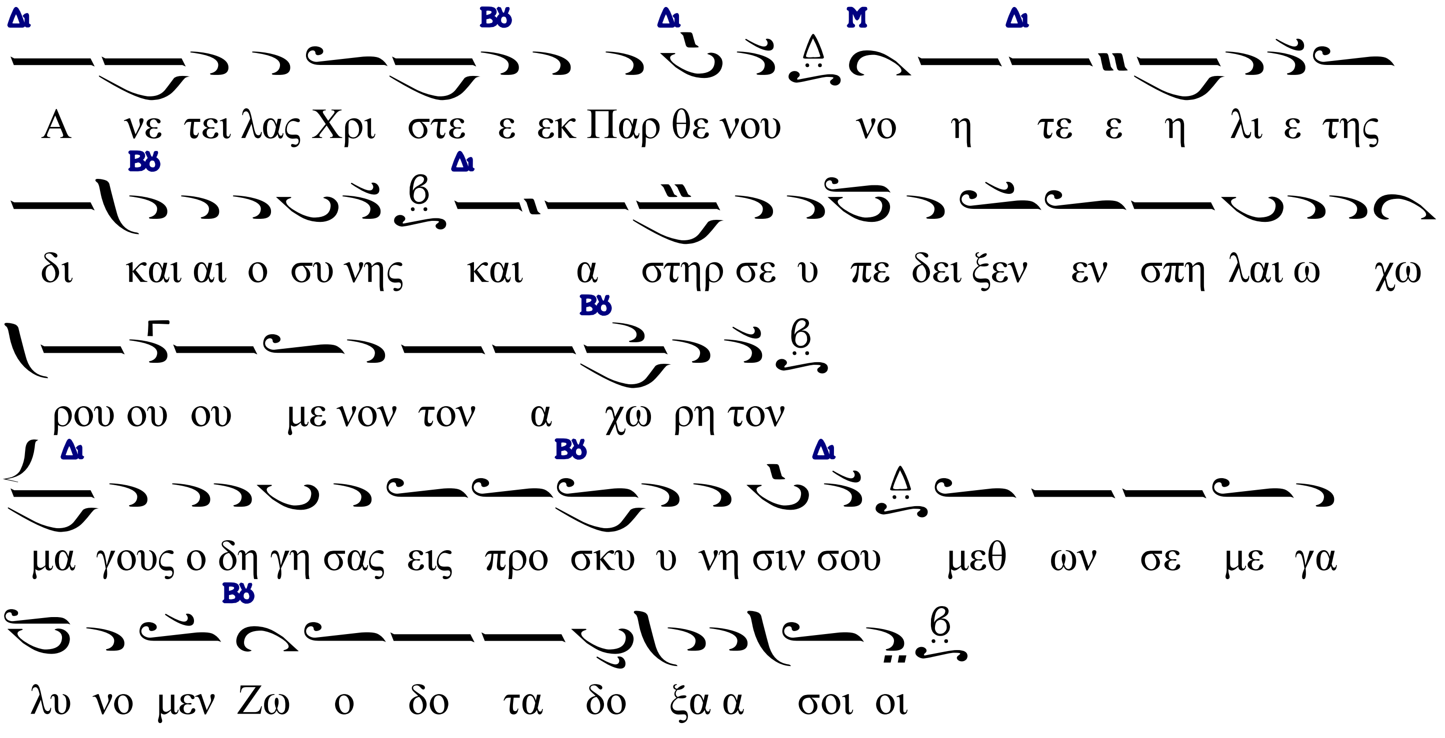

Στίχος α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος γ' Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος δ' Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.
Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχος ε' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου, μεθ' ὧν σέ μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα: Ζ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ, 9, 6-7)

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ο ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Η' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 7, 10-16 & 8, 1-4, 8-10)

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω ουδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχιου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, ἐάν ἀκολουθεῖ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, τότε ψάλλομεν τό Δοξαστικόν τῆς Λιτῆς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται διά τὴν Ἀρτοκλασίαν. Εἰς περίπτωσιν, πού δέν τελεσθεῖ ἡ Θ. Λειτουργία, τότε ὁ Διάκονος τήν Ἐκτενή, ὁ Πατριάρχης τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά καί κατόπιν ἡ Ἀρτοκλασία μεθ' ἧς ψάλλουμε τά Ἀπόστιχα, τά ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τήν παροῦσαν φυλλάδαν μετά τήν Θ. Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α' Πα

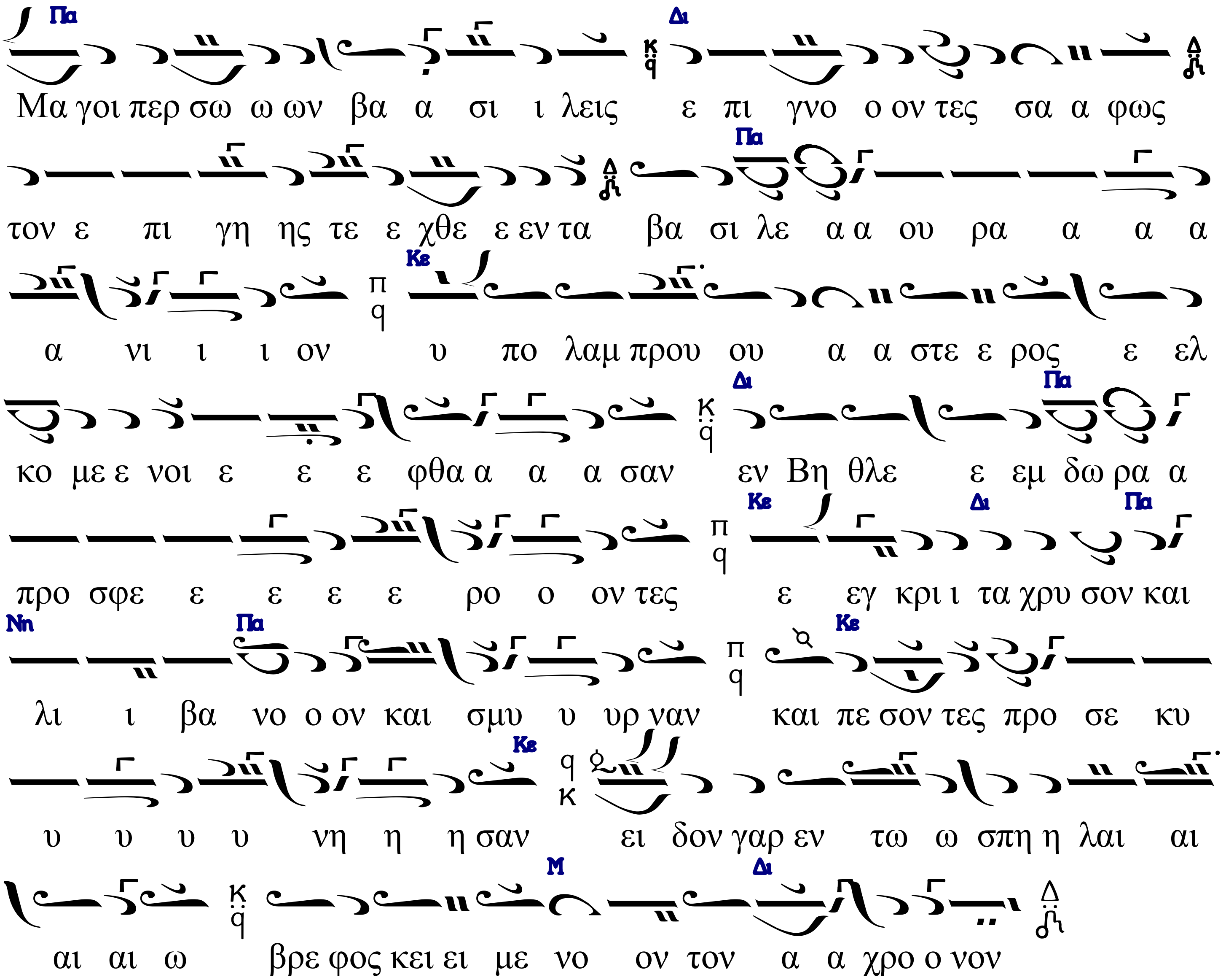

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν ψάλλεται ἀντί τοῦ «Θεοτόκε Παρθένε» τό «Ἡ Γέννησίς σου».

Εὐθὺς μετά ἀπό τό «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν»:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοῖ τήν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός ψάλλει τὸ Τρισάγιον.

Ἦχος β' Δι

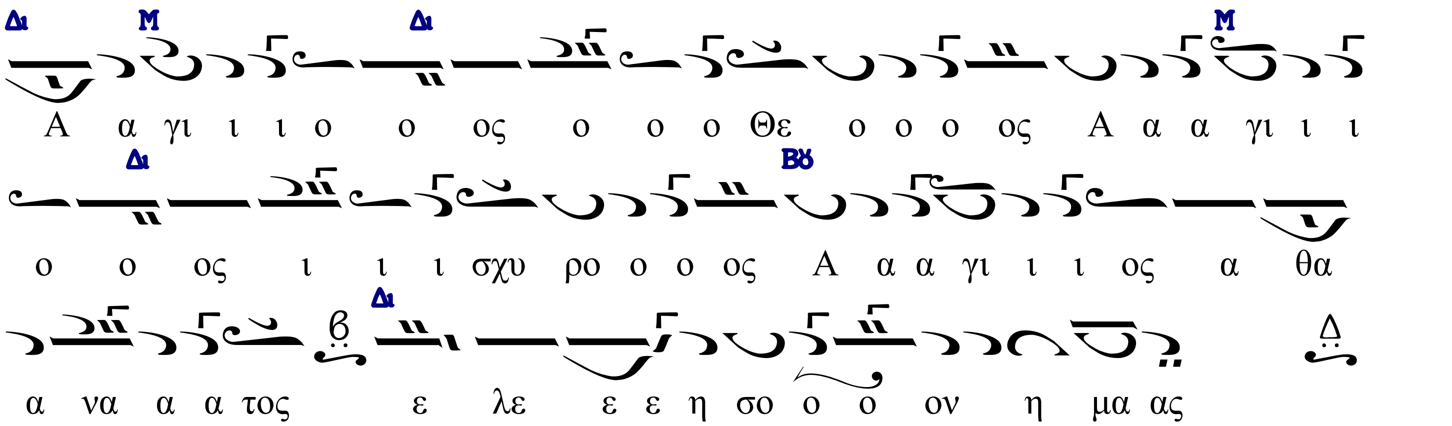

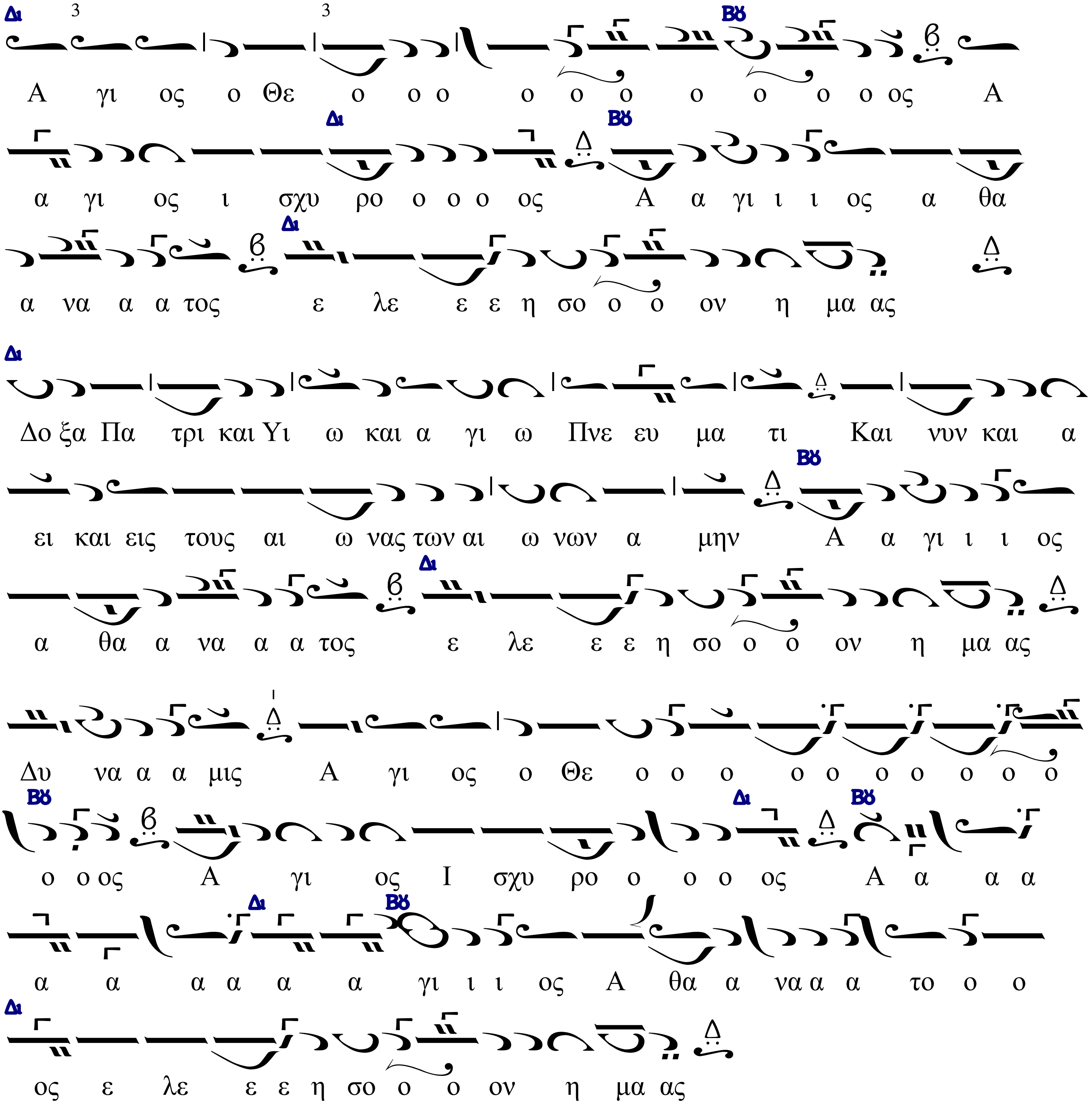

Εἶτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-14 & 2, 1-3)

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν

πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.
Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. 2, 1-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος. Μὴ φοβεῖσθε· Ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου, καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Χερουβικὸ Παρρησιῶν Ἀργὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου[2] Ἦχος δ' Δι

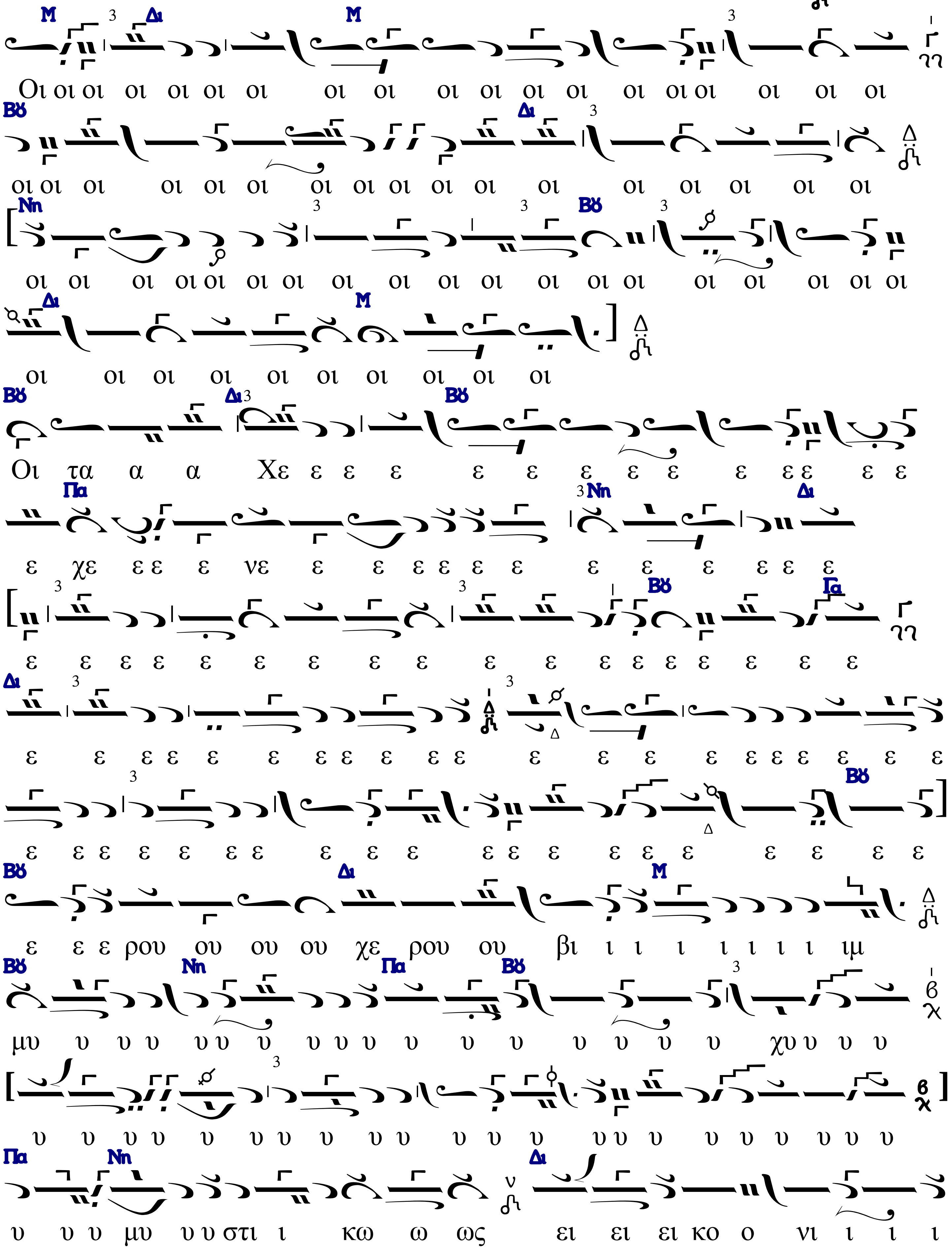

[2] *Μουσικὸς Πανδέκτης, Τόμος 4, ἐκδόσεις «Ζωή», Ἀθήνα 1989[5], σελ. 141-144*

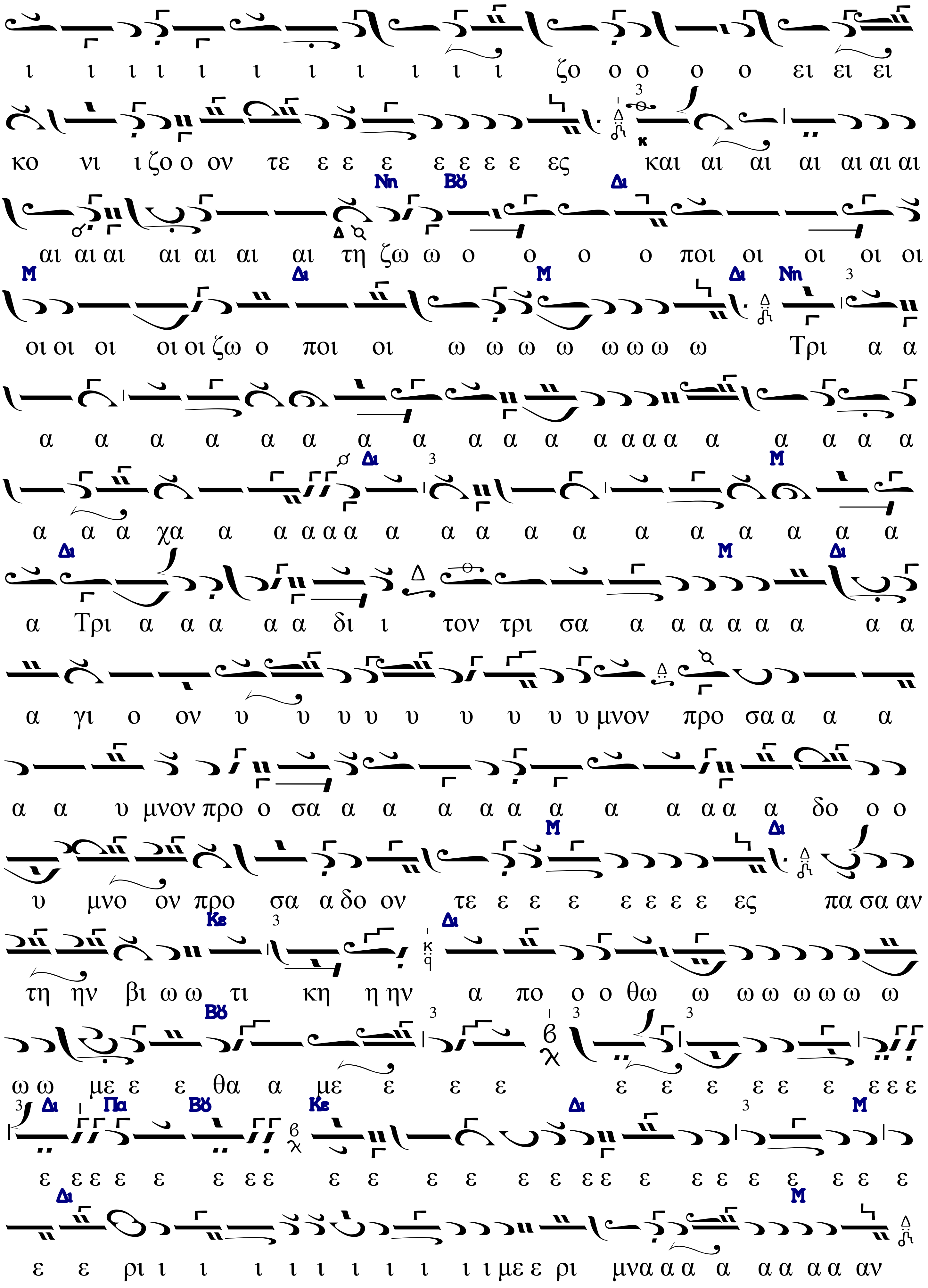
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει ει ει
κο νι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α δι ι τον τρι σα α α α α α α α α
α γι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α
α α υ μνον προ ο σα α α α α α α α α α α δο ο ο
υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σα αν
τη ην βι ω ω τι κη η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν

Χερουβικόν Γρηγορίου τοῦ Πρωτοψάλτου ἐκτελεσθέν ὑπό Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος γ', Γα

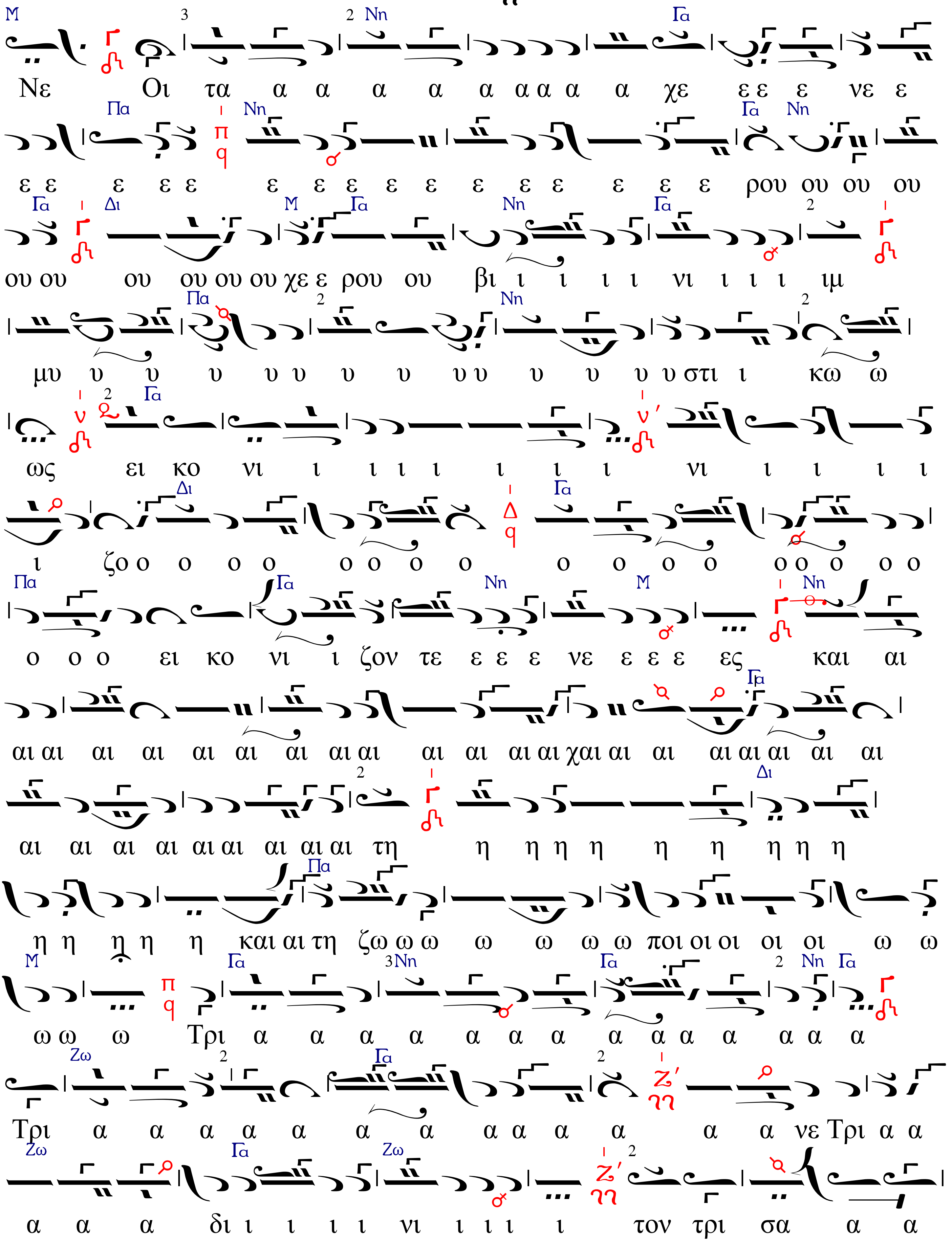

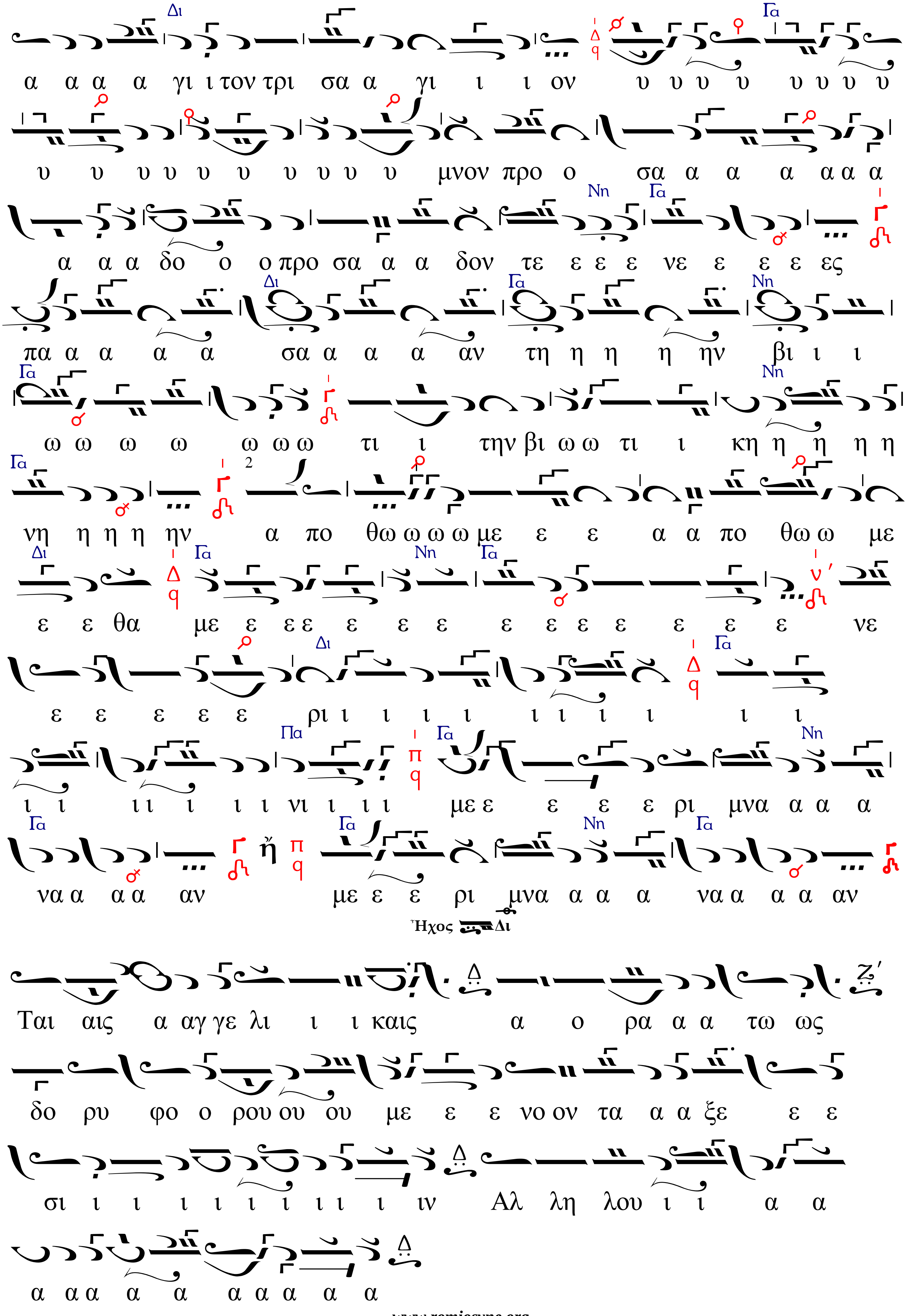
α α α α γι ι τον τρι σα α γι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α α
α α α δο ο ο προ σα α α δον τε ε ε ε νε ε ε ε ες
πα α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι
ω ω ω ω ω ω ω τι ι την βι ω ω τι ι κη η η η η
νη η η η ην α πο θω ω ω ω με ε ε α α πο θω ω με
ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι νι ι ι ι με ε ε ε ε ρι μνα α α α
να α α α αν με ε ε ρι μνα α α α να α α α αν
Ἦχος Δι
Ται αις α αγ γε λι ι ι καις α ο ρα α α τω ως
δο ρυ φο ο ρου ου ου με ε ε νο ον τα α α ξε ε ε
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου ι ι α α
α α α α α α α α α α

Καὶ καθ' ἑξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Λειτουργία Μ. Βασιλείου Ἦχος Δι

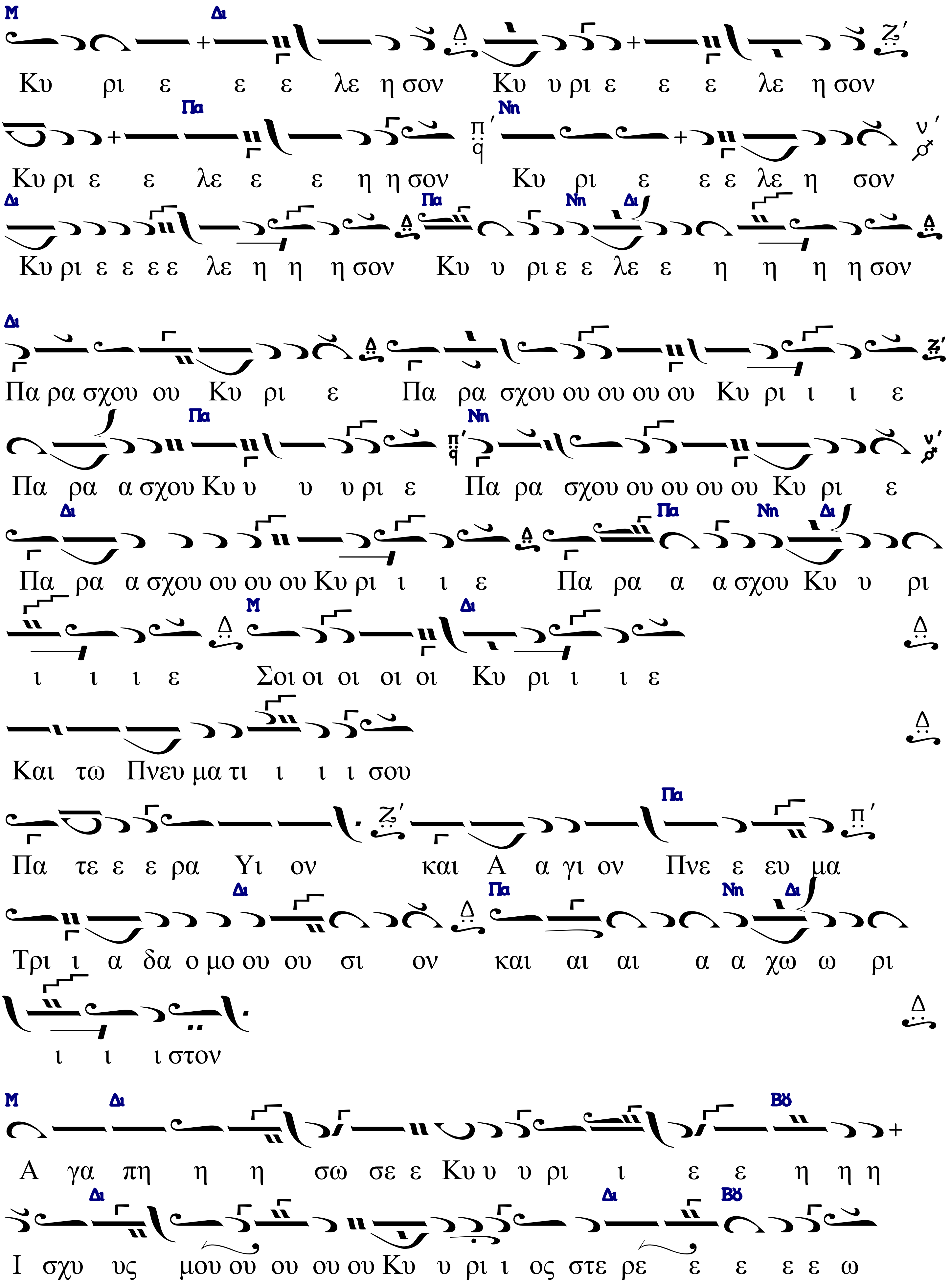

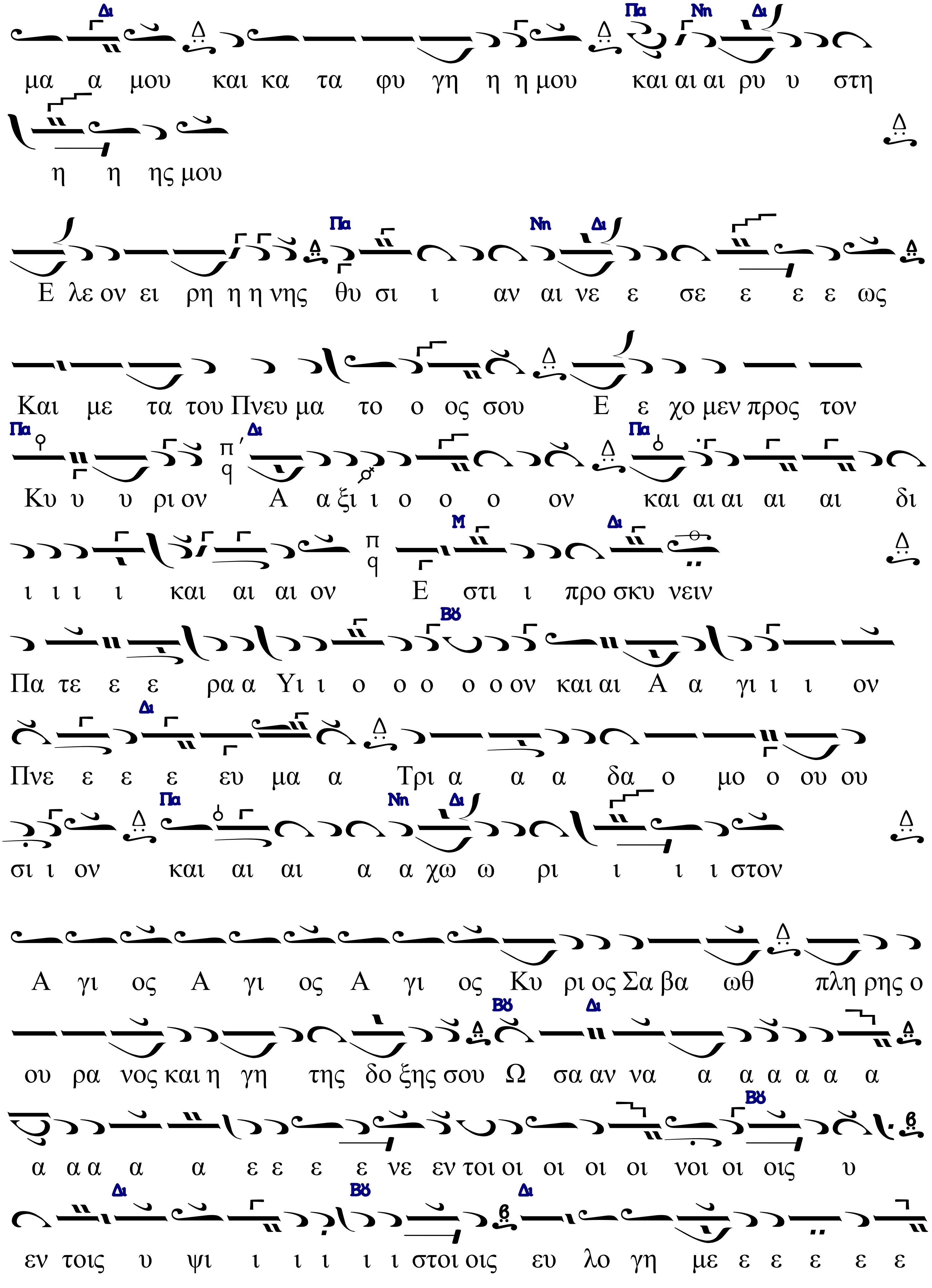
μα α μου και κα τα φυ γη η η μου και αι αι ρυ υ στη
η η ης μου
Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε ε σε ε ε ε ως
Και με τα του Πνευ μα το ο ος σου Ε ε χο μεν προς τον
Κυ υ υ ρι ον Α α ξι ι ο ο ο ον και αι αι αι αι δι
ι ι ι ι και αι αι ον Ε στι ι προ σκυ νειν
Πα τε ε ε ρα α Υι ι ο ο ο ο ο ον και αι Α α γι ι ι ον
Πνε ε ε ε ευ μα α Τρι α α α δα ο μο ο ου ου
σι ι ον και αι αι α α χω ω ρι ι ι ι στον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο
ου ρα νος και η γη της δο ξης σου Ω σα αν να α α α α α α
α α α α α ε ε ε ε νε εν τοι οι οι οι οι νοι οι οις υ
εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε

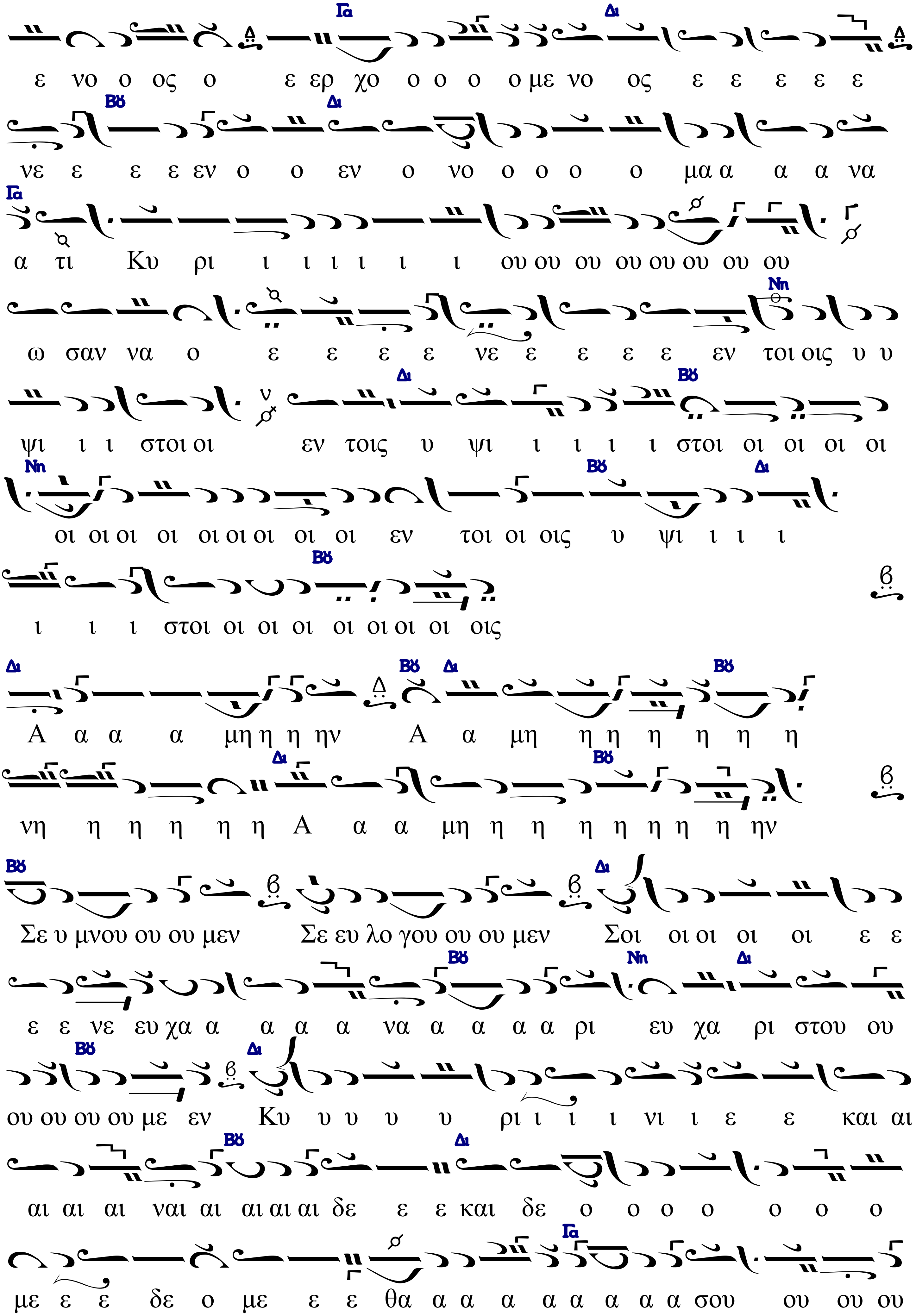
ε νο ο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε ε
νε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α α να
α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου
ω σαν να ο ε ε ε ε νε ε ε ε ε εν τοι οις υ υ
ψι ι ι στοι οι εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι
ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι οις
Α α α α μη η η ην Α α μη η η η η η η
νη η η η η η Α α α μη η η η η η η η ην
Σε υ μνου ου ου μεν Σε ευ λο γου ου ου μεν Σοι οι οι οι οι ε ε
ε ε νε ευ χα α α α α να α α α α ρι ευ χα ρι στου ου
ου ου ου ου με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι νι ι ε ε και αι
αι αι αι ναι αι αι αι αι δε ε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο
με ε ε δε ο με ε ε θα α α α α α α α α σου ου ου ου

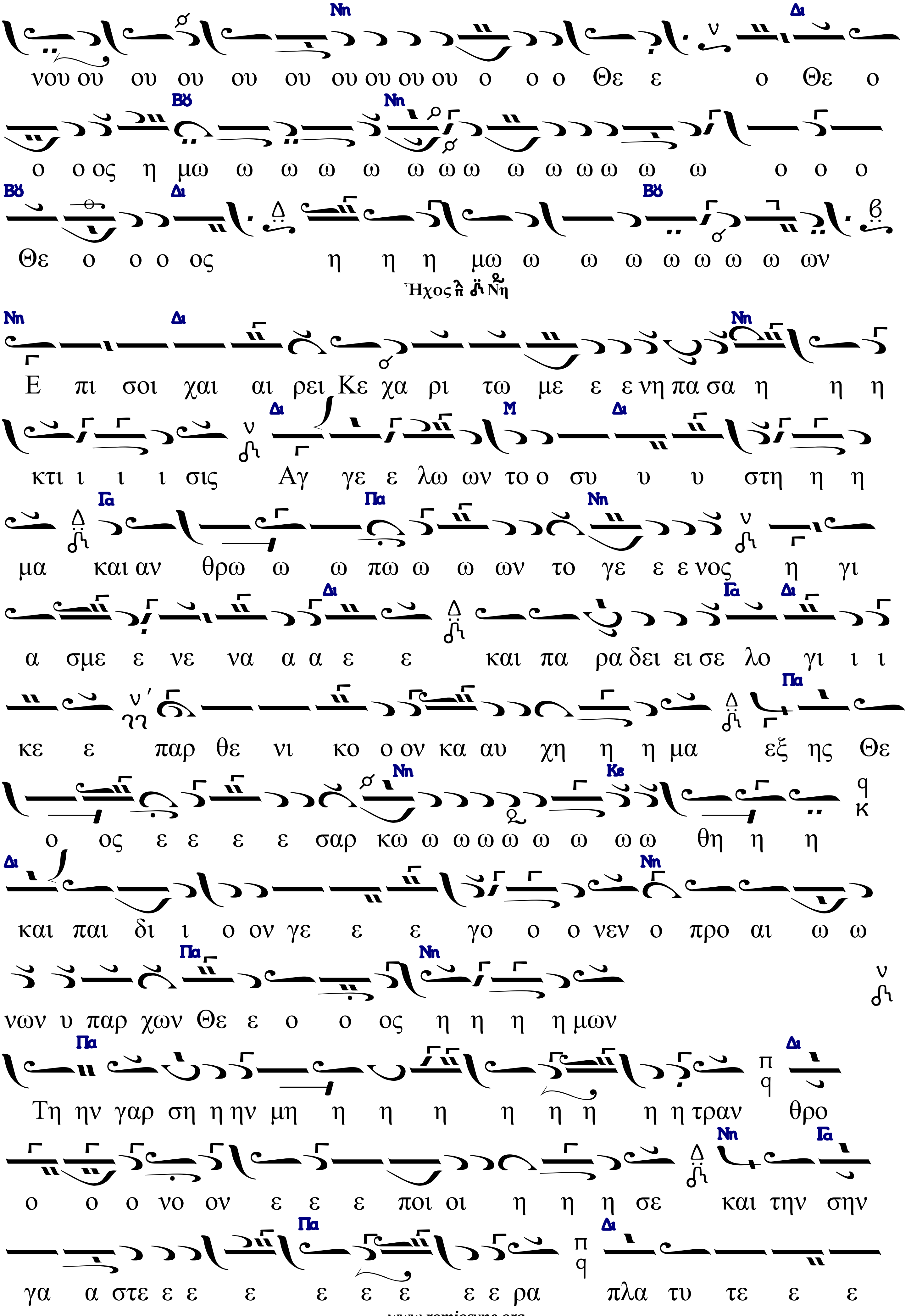
νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο Θε ε ο Θε ο
ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο
Θε ο ο ο ος η η η μω ω ω ω ω ω ω ω ων
Ἦχος Νη
Ε πι σοι χαι αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε νη πα σα η η η
κτι ι ι ι σις Αγ γε ε λω ων το ο συ υ υ στη η η
μα και αν θρω ω ω πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι
α σμε ε νε να α α ε ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι
κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ο ος ε ε ε ε σαρ κω ω ω ω ω ω ω ω ω θη η η
και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω
νων υ παρ χων Θε ε ο ο ος η η η η μων
Τη ην γαρ ση η ην μη η η η η η η η η τραν θρο
ο ο ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην
γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε

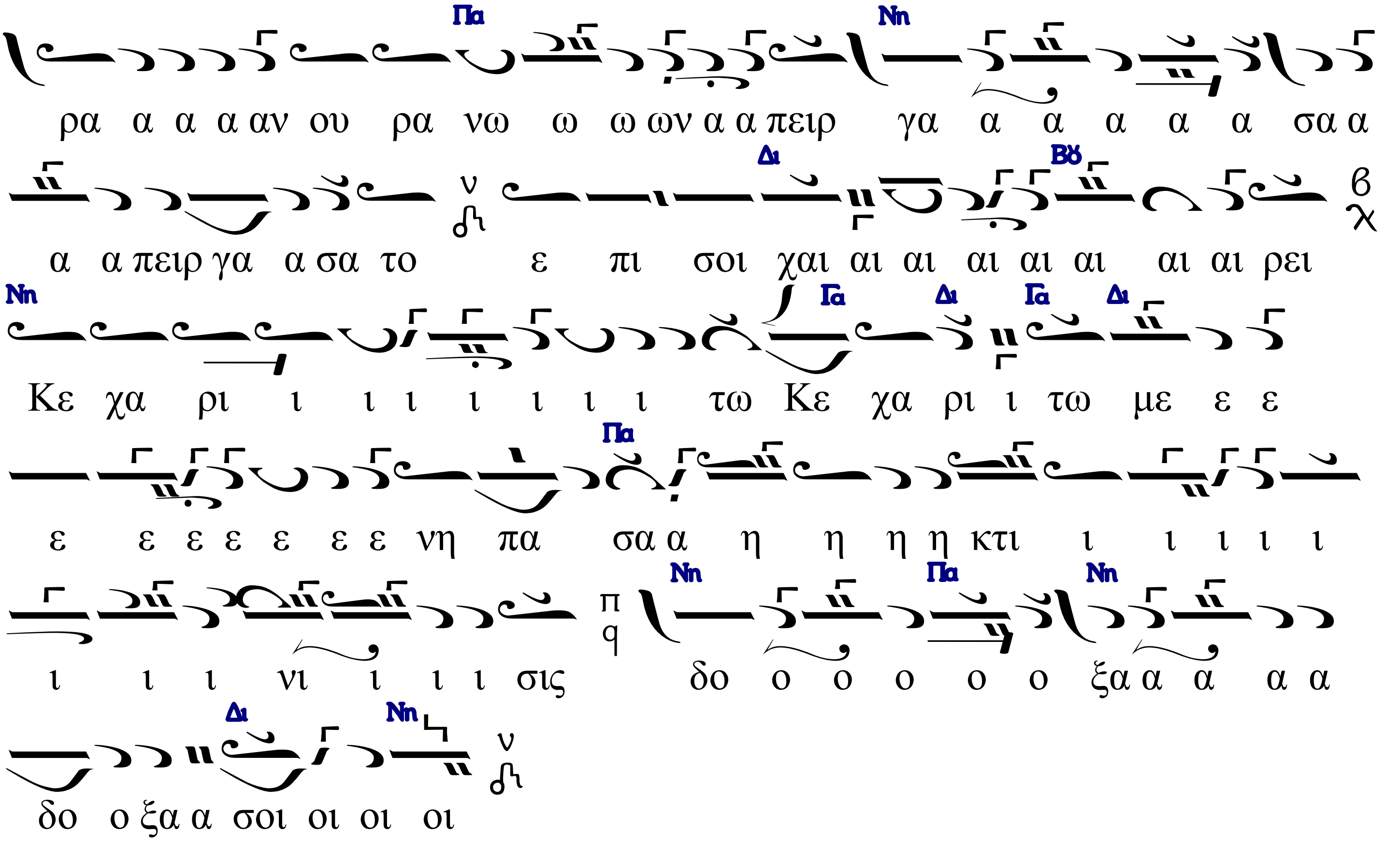

Κοινωνικόν Κυριακῆς «Αἰνεῖτε» Ἰωάννου Κουκουζέλους Ἦχος πλ. α'[3] Πα

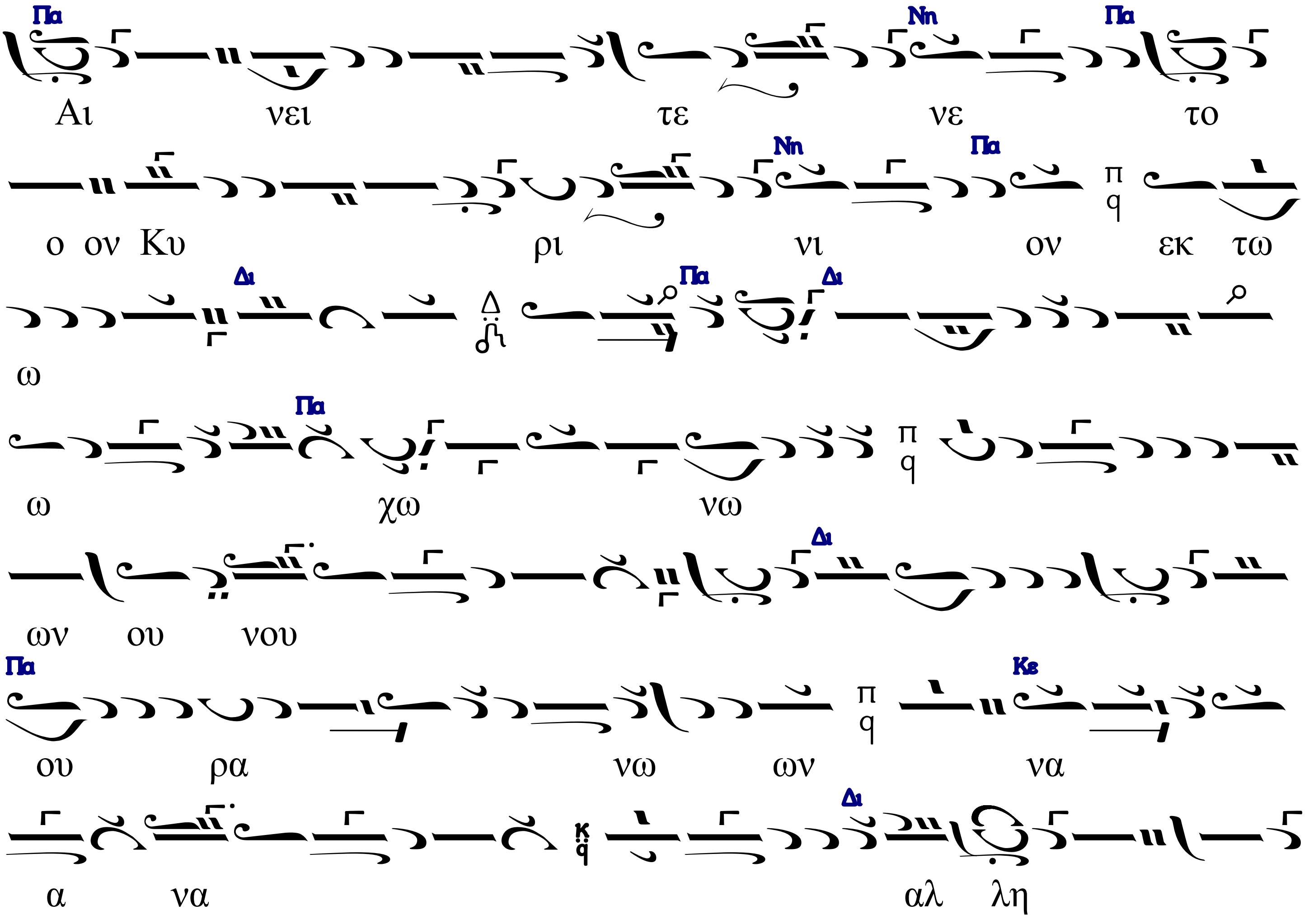

[3]Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Ἓν Ἄνθος», Κων/πολη 1896, σελ. 350-353

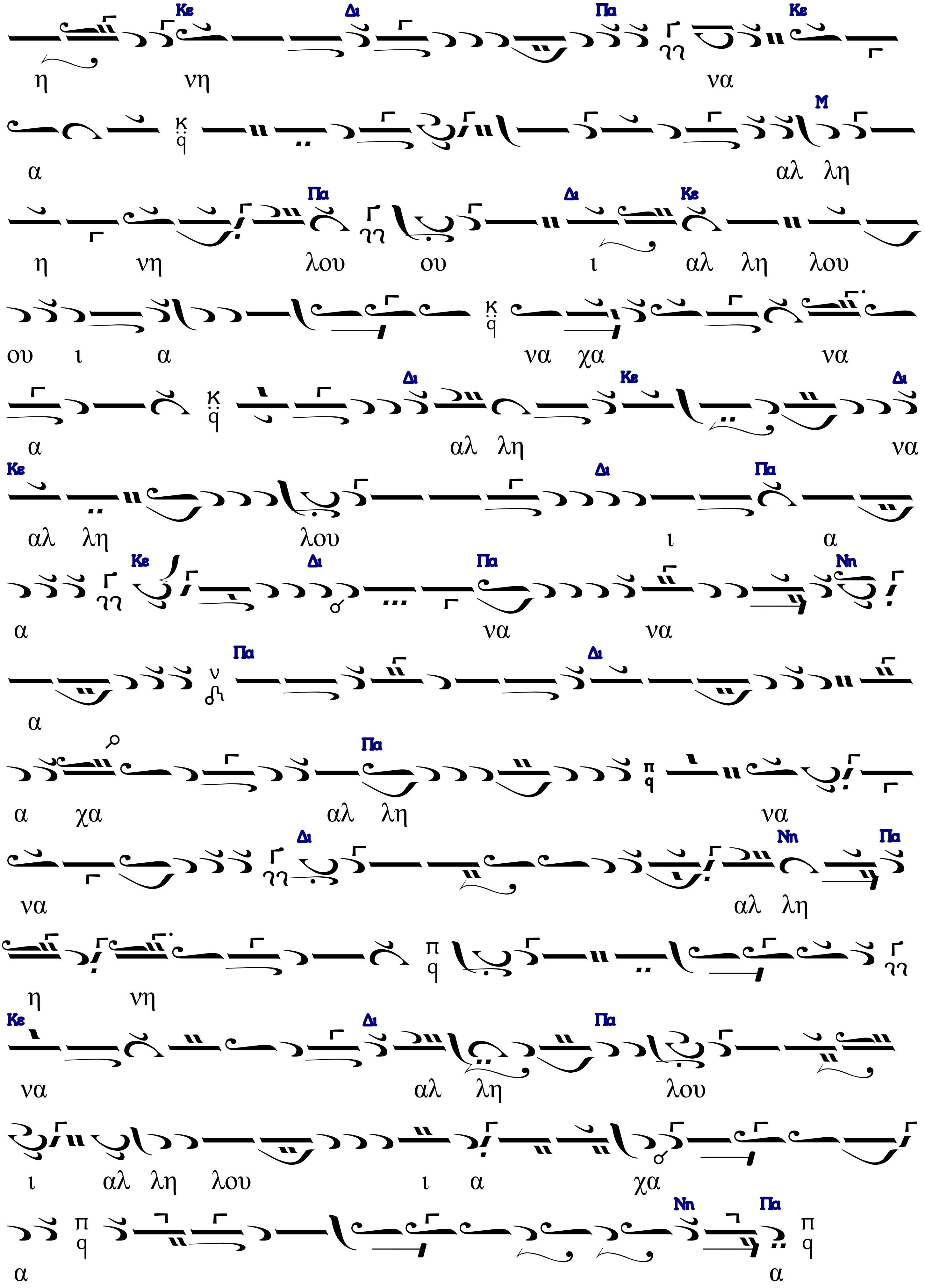
η νη να
α αλ λη
η νη λου ου ι αλ λη λου
ου ι α να χα να
α αλ λη να
αλ λη λου ι α
α να να
α
α χα αλ λη να
να αλ λη
η νη
να αλ λη λου
ι αλ λη λου ι α χα
α α

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἰς περίπτωσιν, πού δέν τελεῖται Θ. Λειτουργία, ψάλλομεν τά παρόντα Ἀπόστιχα καί κατόπιν τὸ Ἀπολυτίκιον καί ὁ Ἱερεύς τήν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετατίθεται εἰς τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος β' Δι

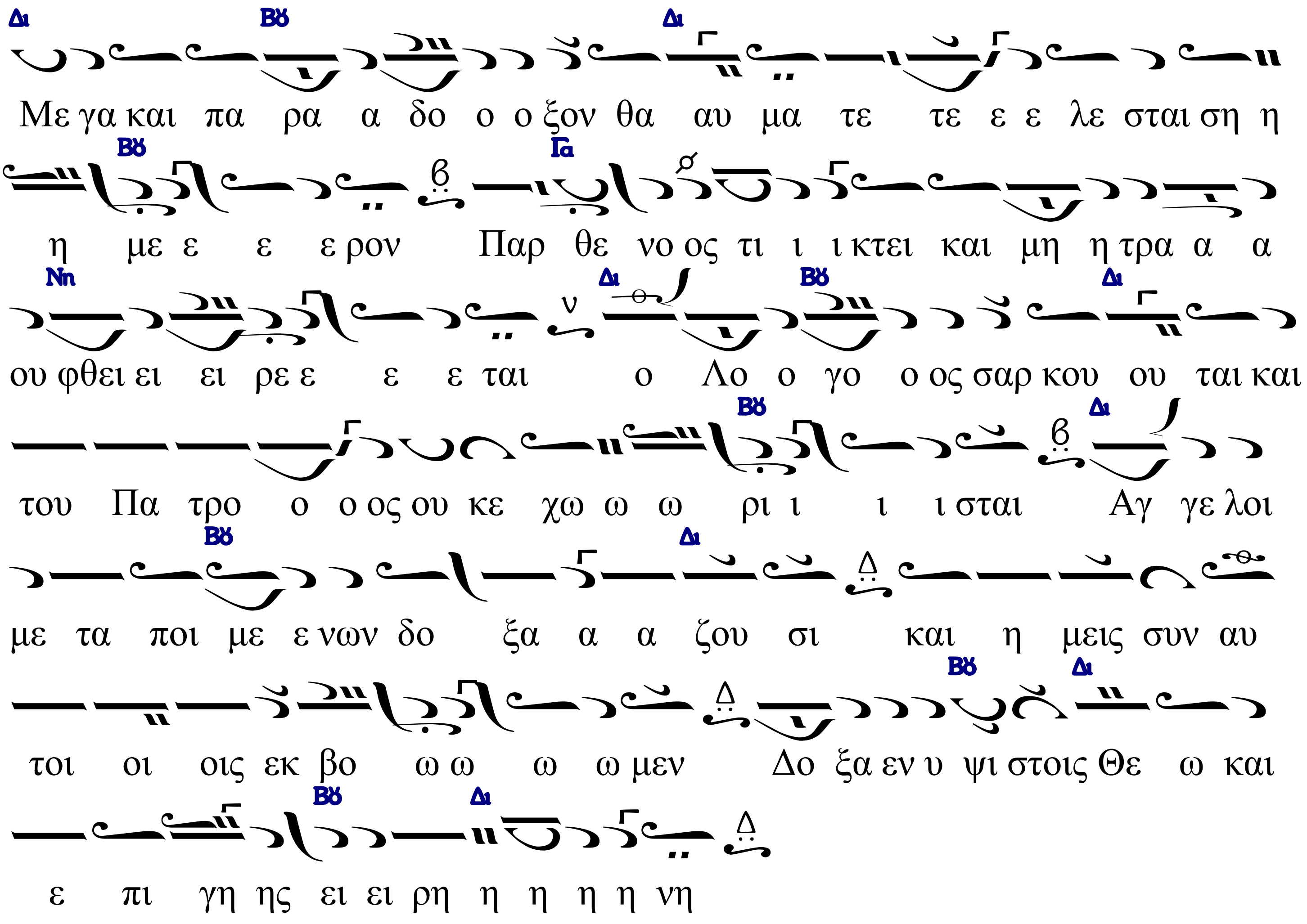

Ἦχος γ' Γα

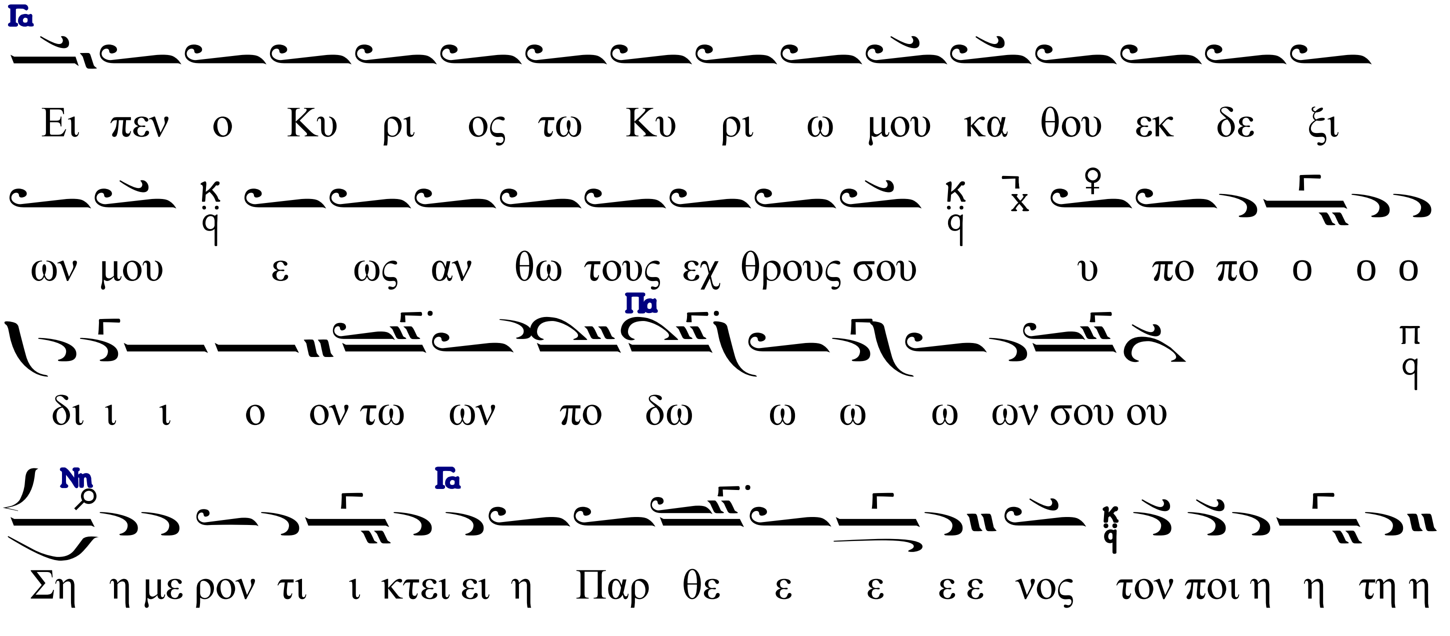

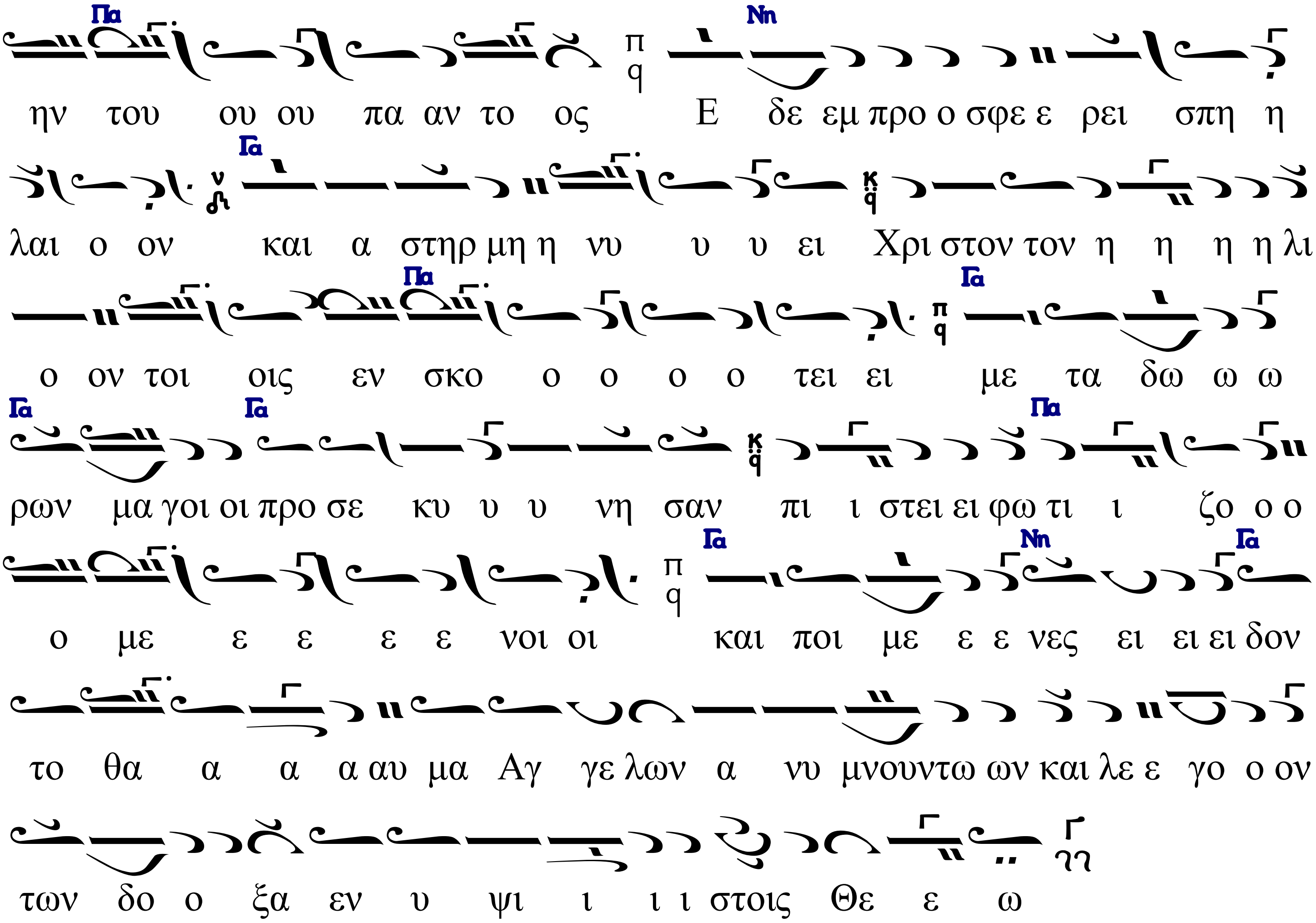
Πα Νη
ην του ου ου πα αν το ος Ε δε εμ προ ο σφε ε ρει σπη η
Γα
λαι ο ον και α στηρ μη η νυ υ υ ει Χρι στον τον η η η η λι
Πα Γα
ο ον τοι οις εν σκο ο ο ο ο τει ει με τα δω ω ω
Γα Γα Πα
ρων μα γοι οι προ σε κυ υ υ νη σαν πι ι στει ει φω τι ι ζο ο ο
Γα Νη Γα
ο με ε ε ε ε νοι οι και ποι με ε ε νες ει ει ει δον
το θα α α α αυ μα Αγ γε λων α νυ μνουντω ων και λε ε γο ο ον
των δο ο ξα εν υ ψι ι ι ι στοις Θε ε ω

Ἦχος γ' Γα

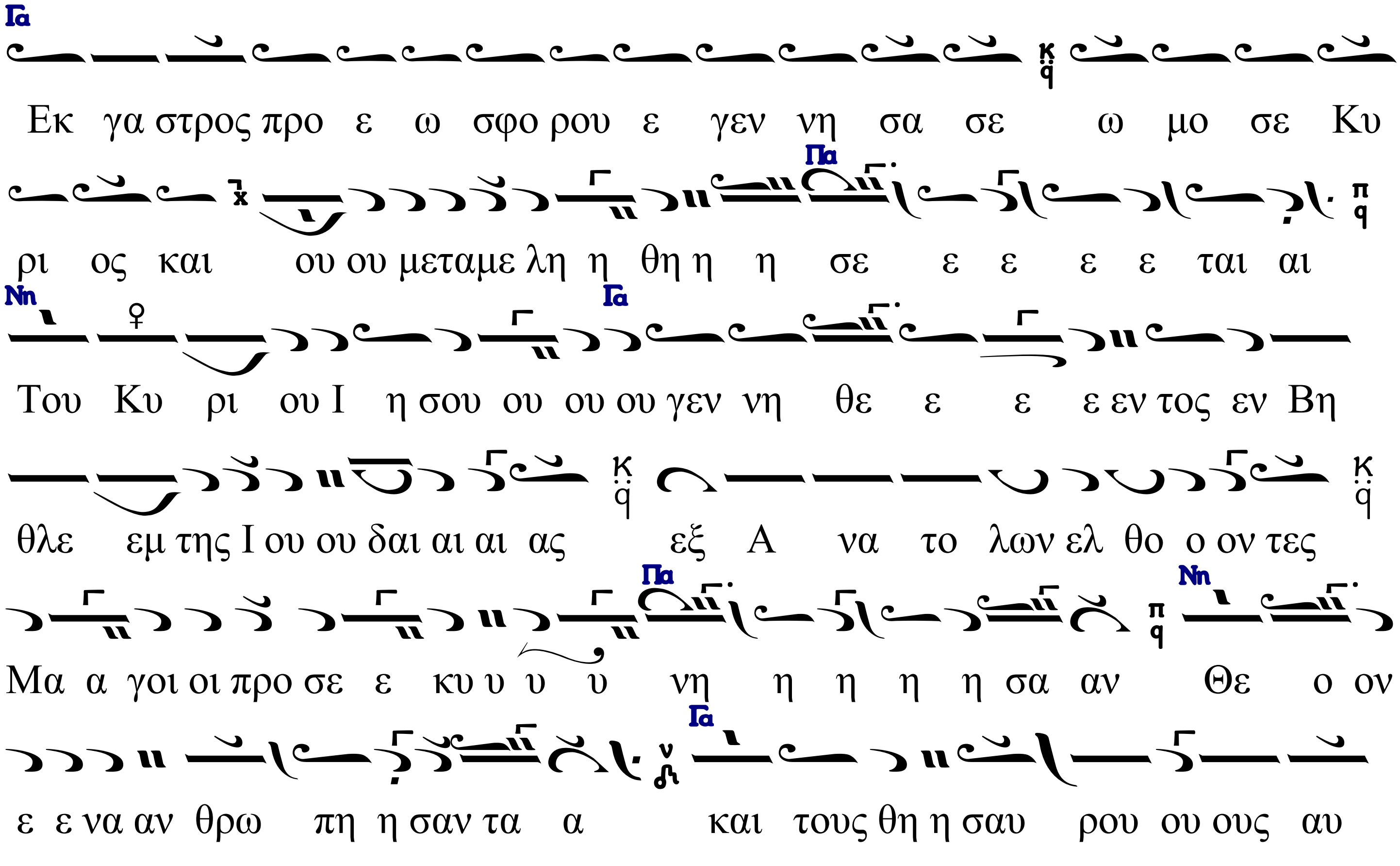
Γα
Εκ γα στρος προ ε ω σφο ρου ε γεν νη σα σε ω μο σε Κυ
Πα
ρι ος και ου ου μεταμε λη η θη η η σε ε ε ε ε ται αι
Νη Γα
Του Κυ ρι ου Ι η σου ου ου ου γεν νη θε ε ε ε εν τος εν Βη
θλε εμ της Ι ου ου δαι αι αι ας εξ Α να το λων ελ θο ο ον τες
Πα Νη
Μα α γοι οι προ σε ε κυ υ υ υ νη η η η η σα αν Θε ο ον
Γα
ε ε να αν θρω πη η σαν τα α και τους θη η σαυ ρου ου ους αυ

Κε Γα
των προ θυ υ υ μως α α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ω ω ρα τι ι

Πα Γα
μι ι α προ ο σε ε ε ε φε ε ε ε ε ρο ον δο κι μον

Κε Γα
χρυ υ σον ως βα σι λει ει ει των αι αι ω ω ω νων και λι βα α νο ον

Κε Γα
ως Θε ω ω τω ω ων ο ο ο ο λων ως τρι η με ρω δε νε ε ε

Πα
κρω σμυ υ υ υρ να α αν τω ω α α θα να α α α α τω ω

Γα Νη
πα αν τα τα α ε ε ε θνη δευ τε ε προ σκυ νη η σω με εν

Γα Νη Μ Γα
τω τεχ θεν τι σω ω σαι τας ψυ υ χα α α α ας η η μων

Ἦχος δ' Πα

Μ Βου Πα Νη
Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ι ω και α γι

Πα
ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

Βου Δι
Ευ φραν θη τι Ι ε ε ρου σα λημ και πα νη γυ ρι σα τε ε

Πα Βου
πα α αν τες οι α γα πω ω ω ω ων τες Σι ι ι ων ση με ρον

Πα
ο χρο νι ος ε λυ υ υ υ υ θη δε σμο ο ος της κα τα δι ι

Νη
κης του Α α α δαμ ο Πα ρα δει σος η μι ιν η νε ε

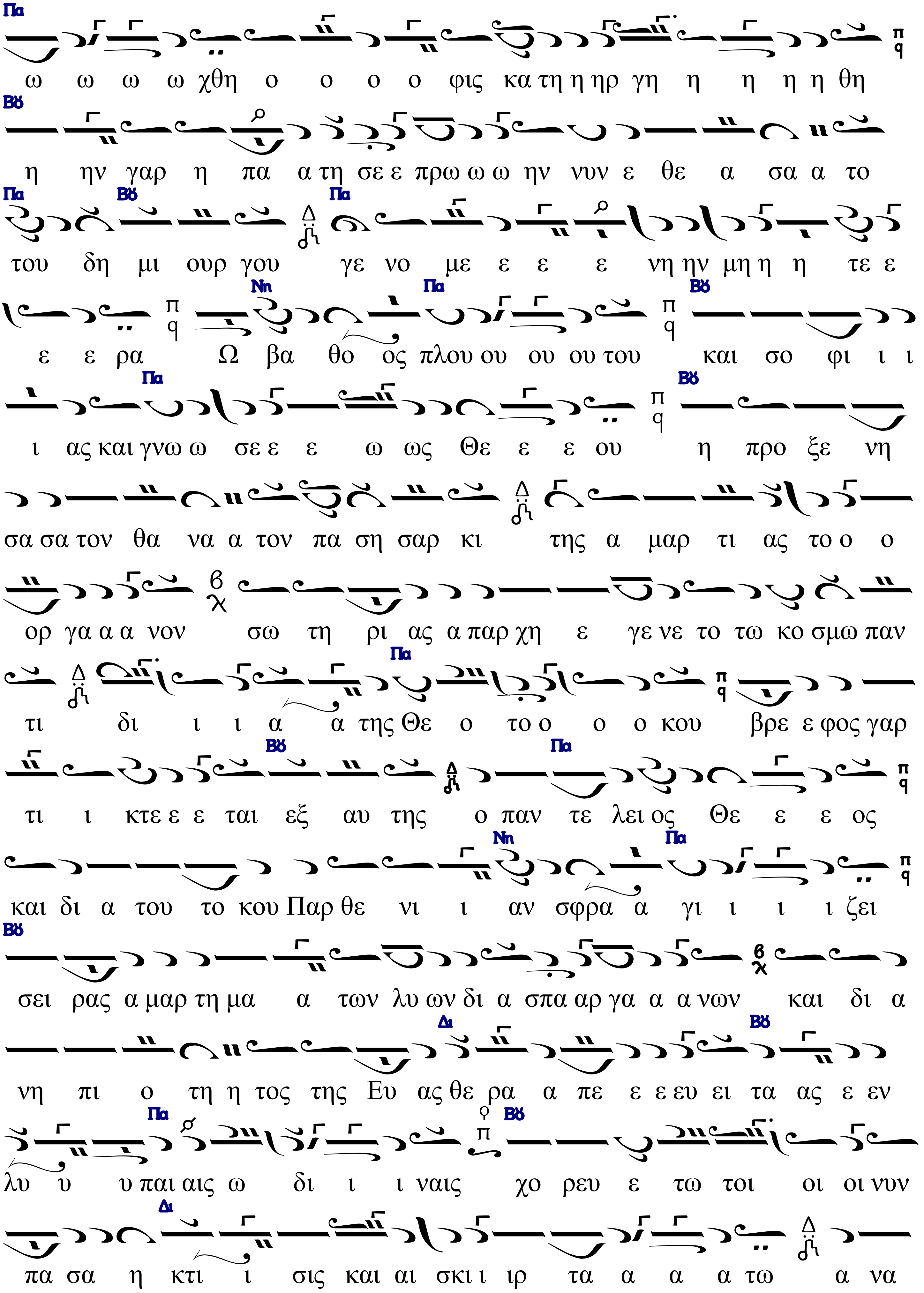
ω ω ω ω χθη ο ο ο ο φις κα τη η ηρ γη η η η η θη
η ην γαρ η πα α τη σε ε πρω ω ω ην νυν ε θε α σα α το
του δη μι ουρ γου γε νο με ε ε ε νη ην μη η η τε ε
ε ε ρα Ω βα θο ος πλου ου ου ου του και σο φι ι ι
ι ας και γνω ω σε ε ε ω ως Θε ε ε ου η προ ξε νη
σα σα τον θα να α τον πα ση σαρ κι της α μαρ τι ας το ο ο
ορ γα α α νον σω τη ρι ας α παρ χη ε γε νε το τω κο σμω παν
τι δι ι ι α α της Θε ο το ο ο ο κου βρε ε φος γαρ
τι ι κτε ε ε ται εξ αυ της ο παν τε λει ος Θε ε ε ος
και δι α του το κου Παρ θε νι ι αν σφρα α γι ι ι ι ζει
σει ρας α μαρ τη μα α των λυ ων δι α σπα αρ γα α α νων και δι α
νη πι ο τη η τος της Ευ ας θε ρα α πε ε ε ευ ει τα ας ε εν
λυ υ υ παι αις ω δι ι ι ναις χο ρευ ε τω τοι οι οι νυν
πα σα η κτι ι σις και αι σκι ι ιρ τα α α α τω α να

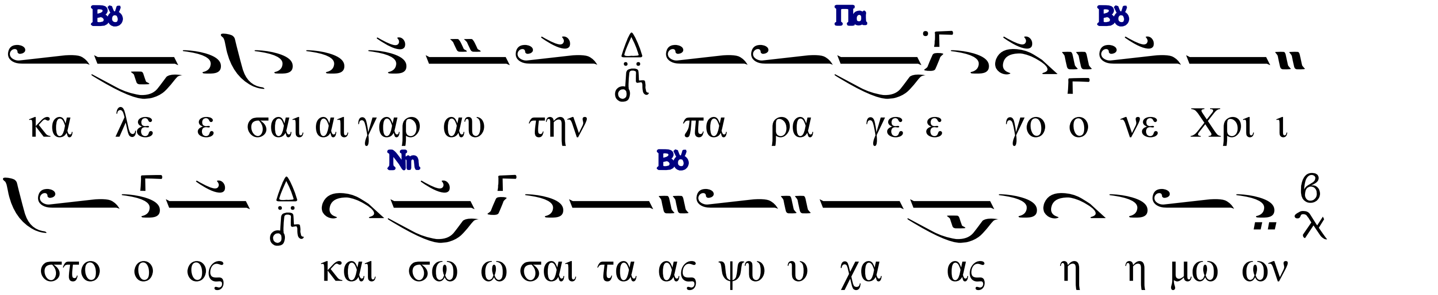

Καὶ νῦν... Ἦχος δ' Πα

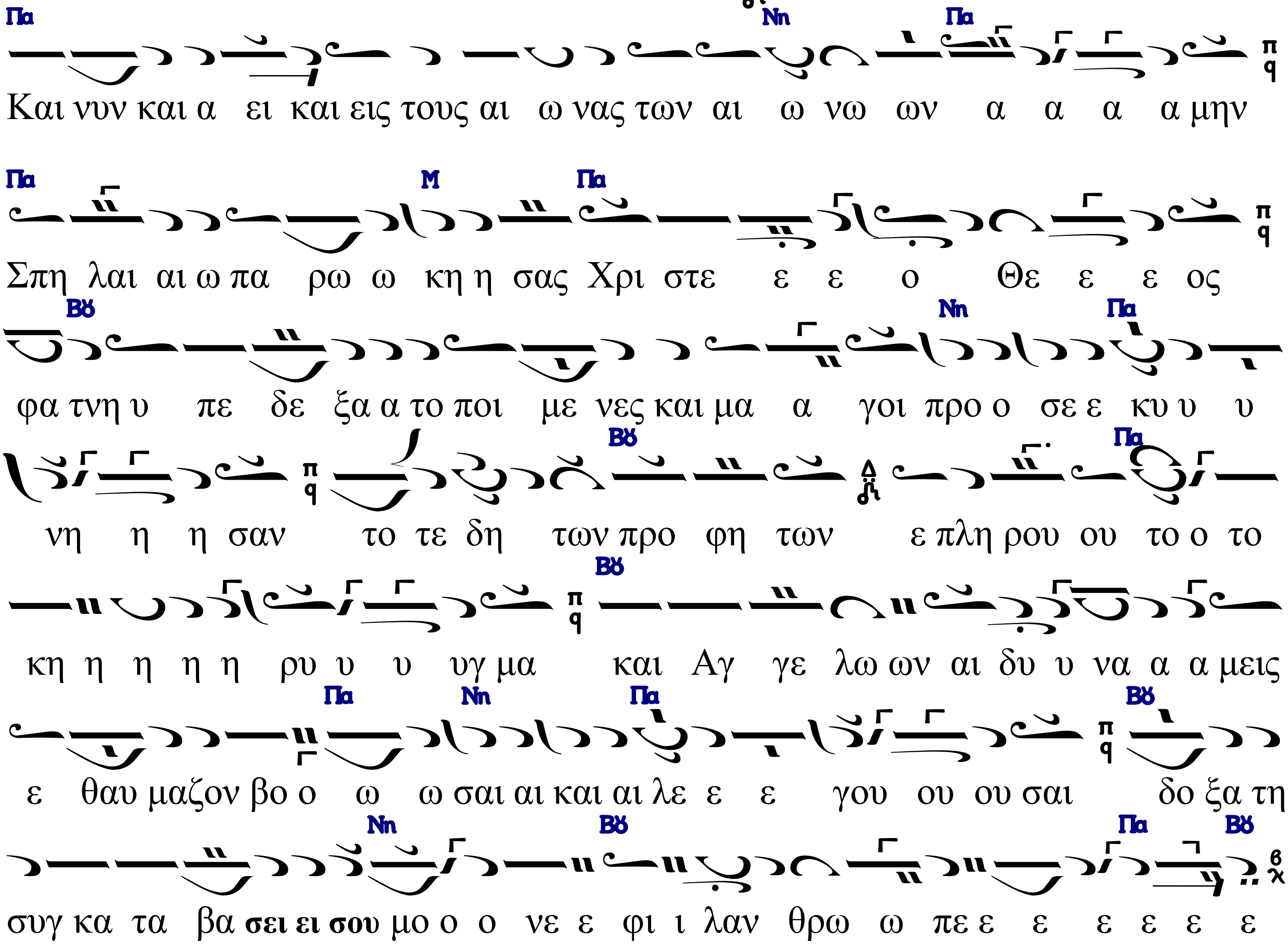

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' ἐκ γ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ – ΛΙΤΗ

Τήν νύχταν ἡ Ἀκολουθία ἄρχεται εἰς τάς 22:30 μέ τήν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως ἐκ τοῦ Βαπτιστηρίου εἰς τήν Βασιλικήν, ψαλλομένου τοῦ «Ἡ Γέννησίς σου». (Σημείωσις διά τόν ψάλτην: Ἕως καί τόν πολυέλαιον ψάλλομεν εἰς ἀργόν ρυθμόν διά νά περάσει ἡ ὥρα καί νά ἀρχίσει ἡ Λιτανεία ἀκριβῶς κατά τό μεσονύκτιον μέ τό Τροπάριον: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί», τό ὁποῖον παραλείπομεν ἀπό τήν θέσιν τῶν καθισμάτων.)

Μετά τό «Εἰς πολλά ἔτη» καί τήν ἄνοδον τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τόν θρόνον:
Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅτι σοῦ ἐστὶν...**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Πατρί... Καί νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50)

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.**
- **Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.**
- **Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.**
- **Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.**
- **Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.**
- **Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.**
- **Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.**
- **Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.**
- **Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.**
- **Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.**

• Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

• Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

• Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

• Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

• Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

• Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

• Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

• Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

• Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

• Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καί εὐθύς οἱ Χοροί ψάλλουν **Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρά, Ἰδιόμελα[4], Ἦχος α'** Πα

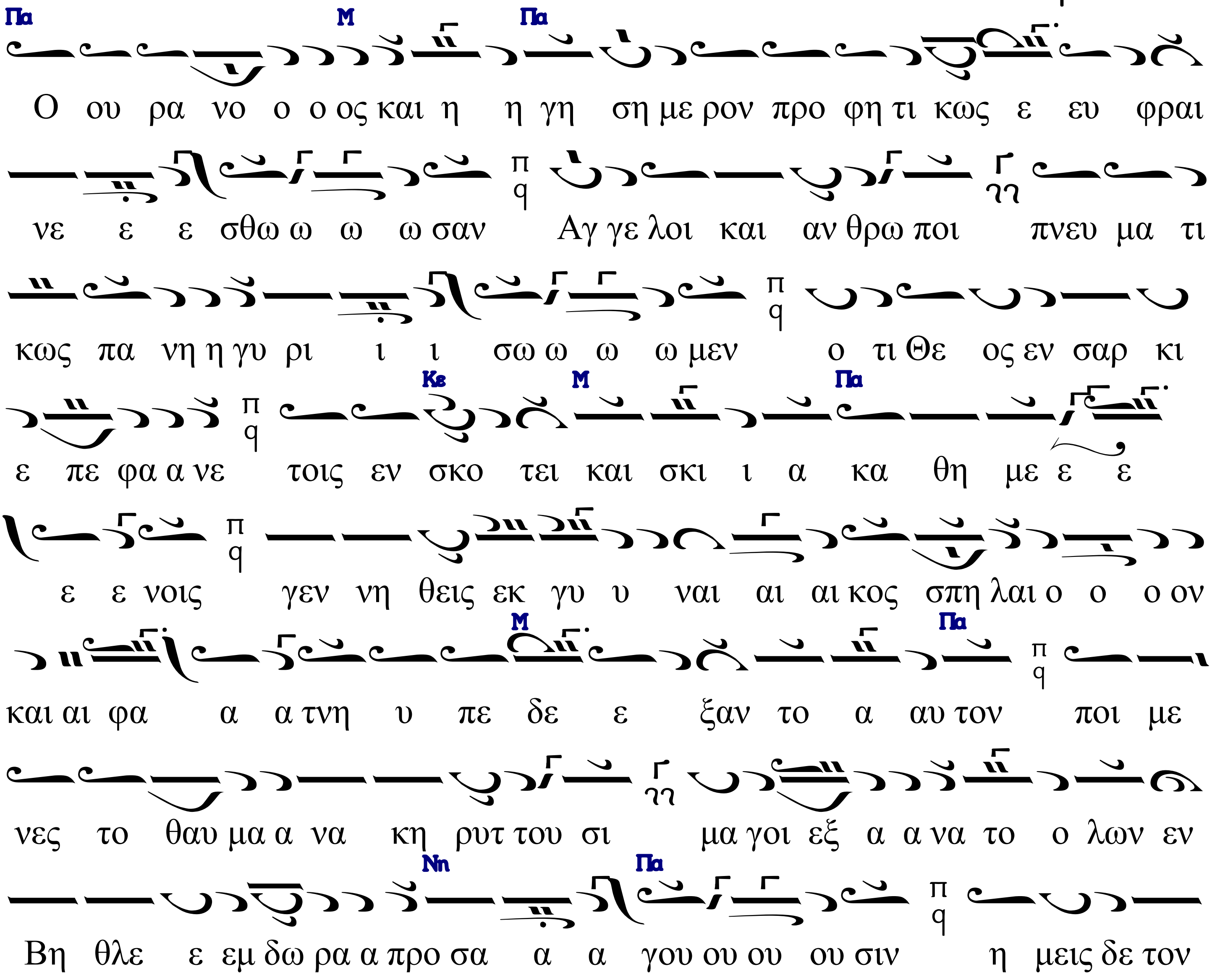

[4] *Στεφάνου Λαμπαδαρίου «Μουσική Κυψέλη», Τόμος Α', ἐκδόσεις Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, 2007, σελ. 314-318*

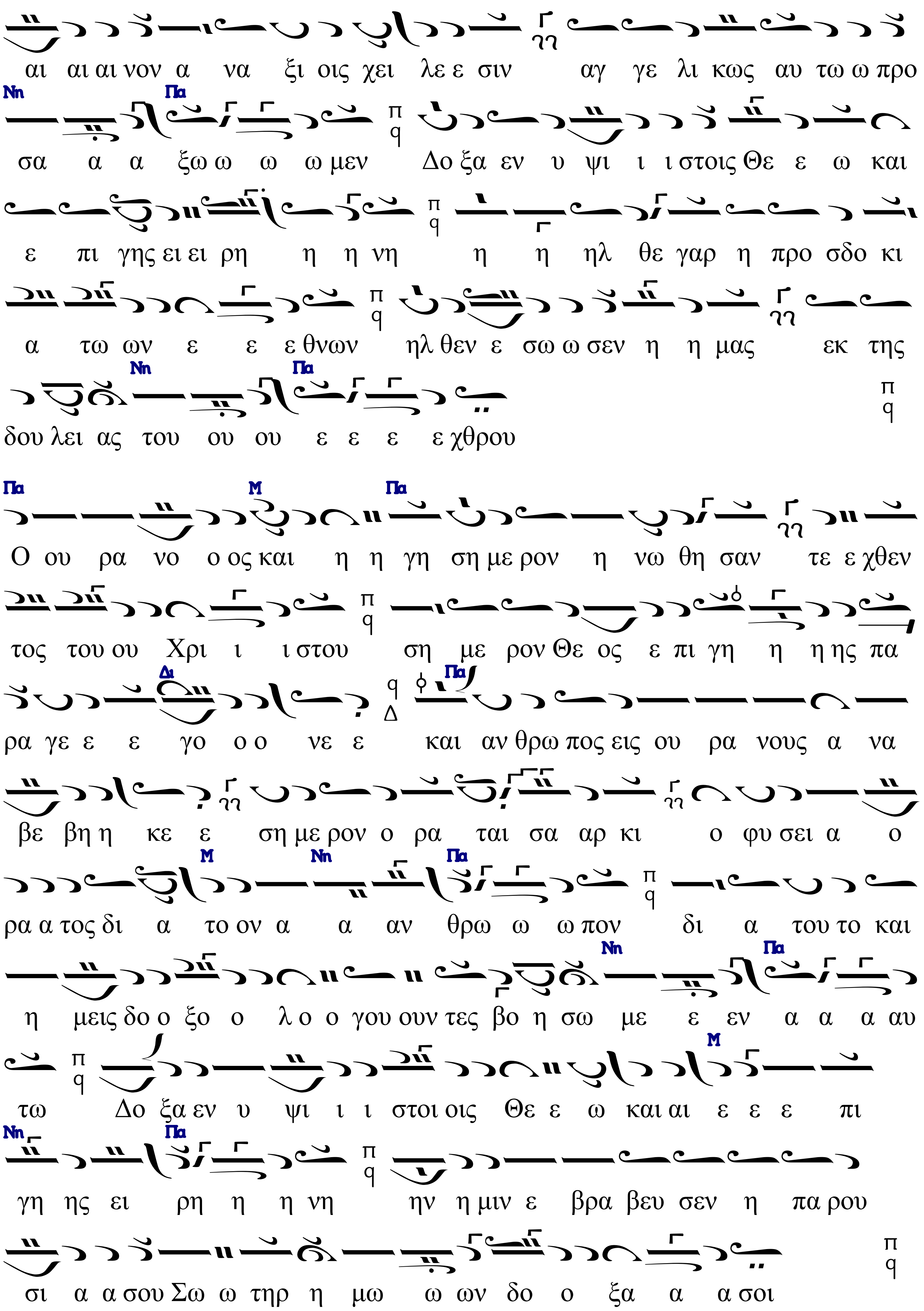
αι αι αι νον α να ξι οις χει λε ε σιν αγ γε λι κως αυ τω ω προ
σα α α ξω ω ω ω μεν Δο ξα εν υ ψι ι ι στοις Θε ε ω και
ε πι γης ει ει ρη η η νη η η ηλ θε γαρ η προ σδο κι
α τω ων ε ε ε θνων ηλ θεν ε σω ω σεν η η μας εκ της
δου λει ας του ου ου ε ε ε ε χθρου
Ο ου ρα νο ο ος και η η γη ση με ρον η νω θη σαν τε ε χθεν
τος του ου Χρι ι ι στου ση με ρον Θε ος ε πι γη η η ης πα
ρα γε ε ε γο ο ο νε ε και αν θρω πος εις ου ρα νους α να
βε βη η κε ε ση με ρον ο ρα ται σα αρ κι ο φυ σει α ο
ρα α τος δι α το ον α α αν θρω ω ω πον δι α του το και
η μεις δο ο ξο ο λ ο ο γου ουν τες βο η σω με ε εν α α α αυ
τω Δο ξα εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω και αι ε ε ε πι
γη ης ει ρη η η νη ην η μιν ε βρα βευ σεν η πα ρου
σι α α σου Σω ω τηρ η μω ω ων δο ο ξα α α σοι

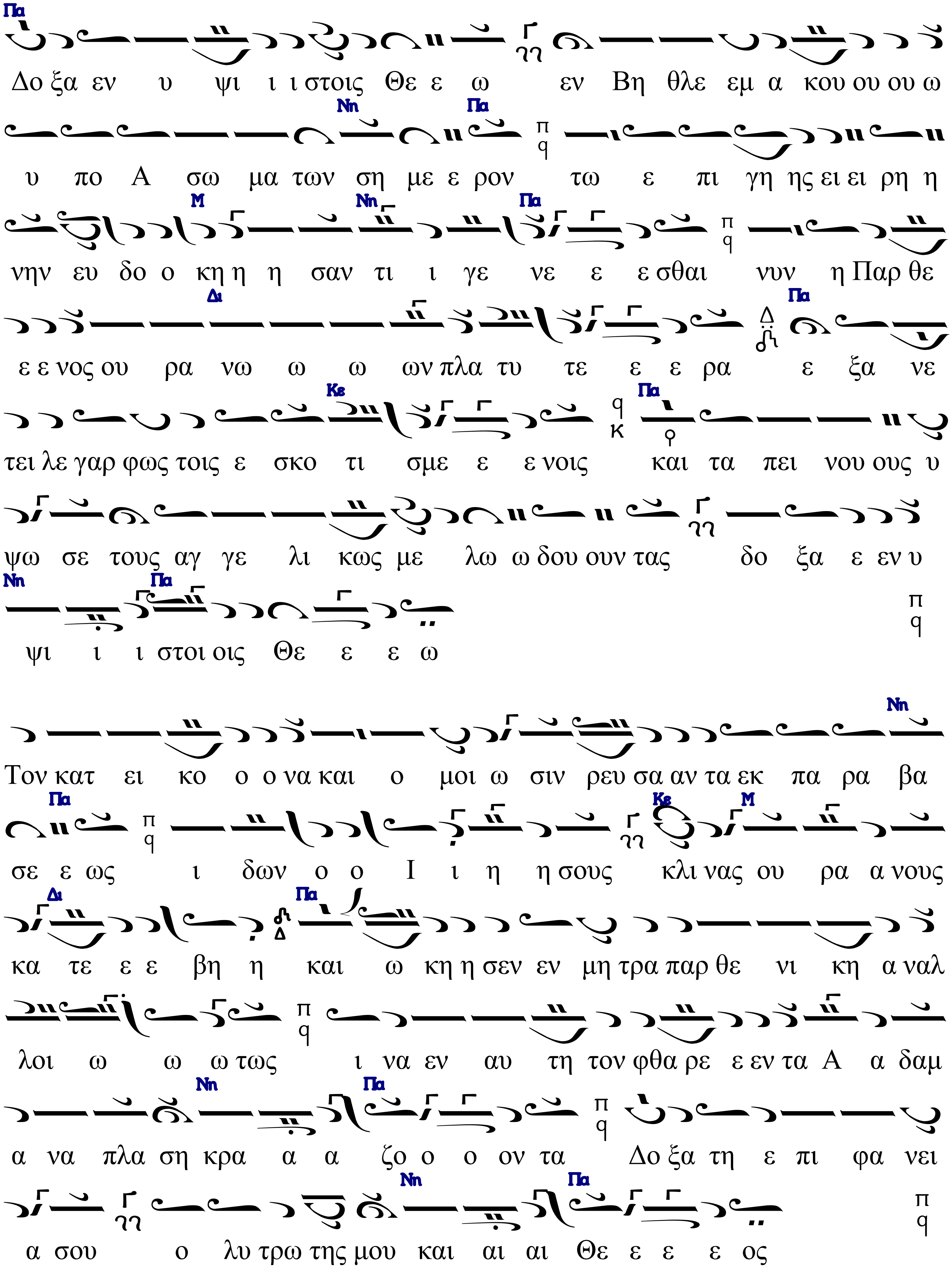
Δο ξα εν υ ψι ι ι στοις Θε ε ω εν Βη θλε εμ α κου ου ου ω
υ πο Α σω μα των ση με ε ρον τω ε πι γη ης ει ει ρη η
νην ευ δο ο κη η η σαν τι ι γε νε ε ε σθαι νυν η Παρ θε
ε ε νος ου ρα νω ω ω ων πλα τυ τε ε ε ρα ε ξα νε
τει λε γαρ φως τοις ε σκο τι σμε ε ε νοις και τα πει νου ους υ
ψω σε τους αγ γε λι κως με λω ω δου ουν τας δο ξα ε εν υ
ψι ι ι στοι οις Θε ε ε ω
Τον κατ ει κο ο ο να και ο μοι ω σιν ρευ σα αν τα εκ πα ρα βα
σε ε ως ι δων ο ο Ι ι η η σους κλι νας ου ρα α νους
κα τε ε ε βη η και ω κη η σεν εν μη τρα παρ θε νι κη α ναλ
λοι ω ω ω τως ι να εν αυ τη τον φθα ρε ε εν τα Α α δαμ
α να πλα ση κρα α α ζο ο ο ον τα Δο ξα τη ε πι φα νει
α σου ο λυ τρω της μου και αι αι Θε ε ε ε ος

Δόξα... Ἦχος πλ. α' Πα

Μα γοι περ σω ω ων βα α σι ι λεις ε πι γνο ο ον τες σα α φως

τον ε πι γη ης τε ε χθε ε εν τα βα σι λε α α ου ρα α α α

α νι ι ι ον υ πο λαμ πρου ου α α στε ε ρος ε ελ

κο με ε νοι ε ε ε φθα α α α σαν εν Βη θλε ε εμ δω ρα α

προ σφε ε ε ε ε ρο ο ον τες ε εγ κρι ι τα χρυ σον και

λι ι βα νο ο ον και σμυ υ υρ ναν και πε σον τες προ σε κυ

υ υ υ υ νη η η σαν ει δον γαρ εν τω ω σπη η λαι αι

αι αι ω βρε φος κει ει με νο ον τον α α χρο ο νον

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β' Πα

Χο ρευ ου σιν Αγ γε λοι πα αν τες εν ου ρα α νω και α γα αλ

λο ον ται ση η η η με ε ε ρον σκιρ τα α δε πα σα α α

η η κτι σις δι α τον γεν νη θε ε εν τα ε εν Βη θλε ε εμ Σω τη η

ρα Κυ υ ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα νη των ει

δω ω λων πε ε ε ε ε ε ε ε παυ ται και βα σι λε ε ευ

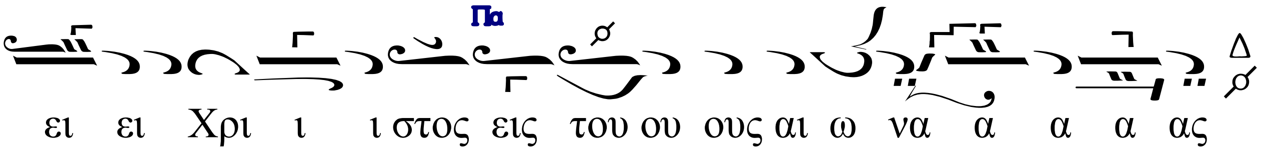

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. καί ψάλλει ἅπαξ.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεύς τήν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί εὐθύς ἄρχεται ὁ ὄρθρος

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Πατρί... Καί νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 19ος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπί τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ 20ος

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν· ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... Ὅτι ἐλεήμων...

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ἱερεὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς ἐκ τοῦ θρόνου:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς 3

Κύριε τὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα Κύριε σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ψαλμὸς 37

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς, με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντὸς.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ,
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ,
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σὲ ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (ἐκ γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (2)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μετά τά εἰρηνικά ψάλλομεν τό «Θεός Κύριος»

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...
Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...
Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' ἐκ γ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Μικρά συναπτή: Κάθισμα Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Τὶ θαυμάζεις Μαριάμ; τὶ ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοὶ; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τὶς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (Δίς)

Κάθισμα ὅμοιον

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὤν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὢν ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. (Δίς)

Καί εὐθύς ἄρχεται ὁ πολυέλαιος εἰς ἀργόν ρυθμόν ἕως τοῦ μεσονυκτίου

Ἦχος πλ. α' Πα

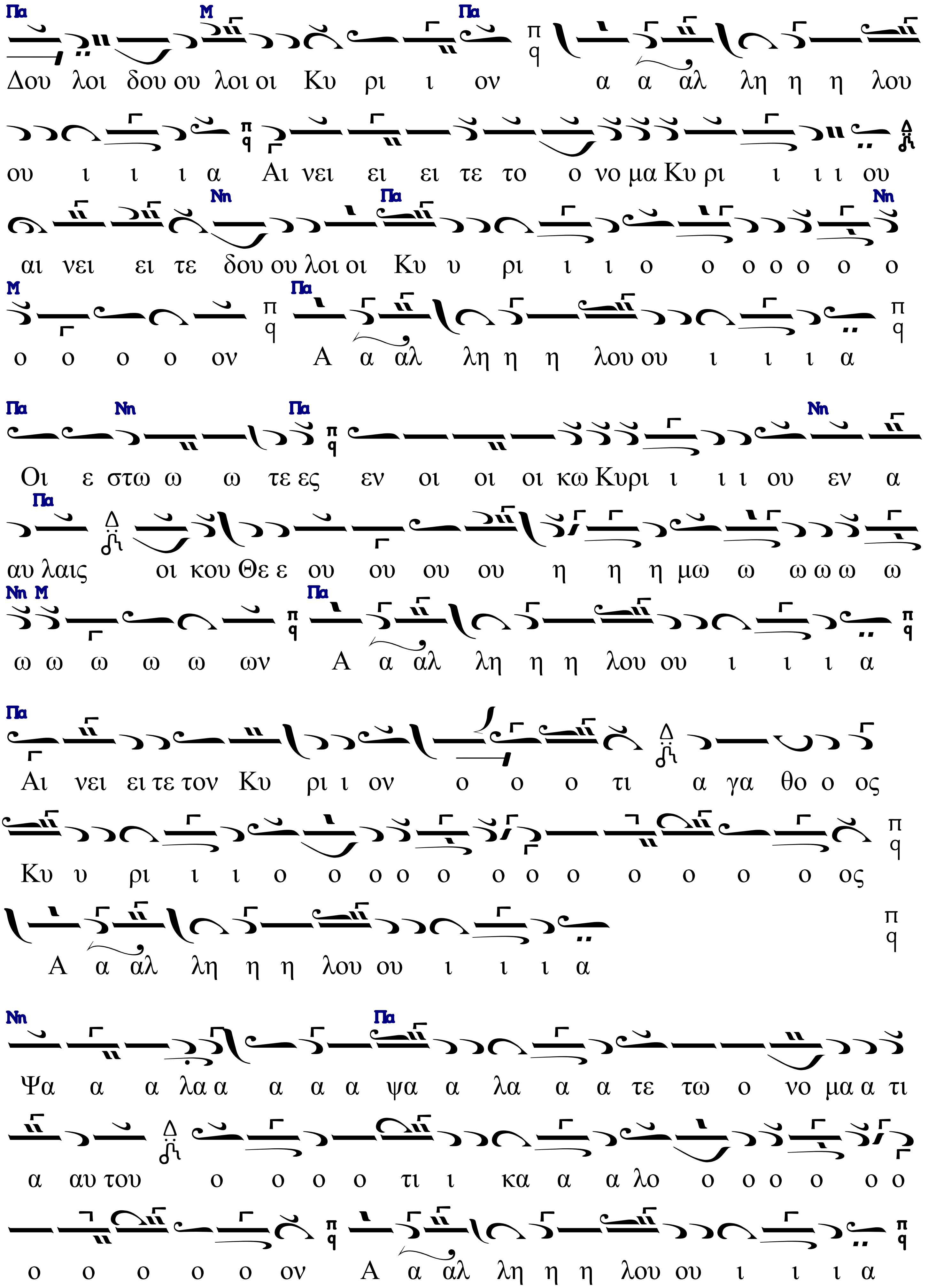
Δου λοι δου ου λοι οι Κυ ρι ι ον α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α Αι νει ει ει τε το ο νο μα Κυ ρι ι ι ι ου
αι νει ει τε δου ου λοι οι Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ον Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Οι ε στω ω ω τε ες εν οι οι οι κω Κυ ρι ι ι ι ου εν α
αυ λαις οι κου Θε ε ου ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Αι νει ει τε τον Κυ ρι ι ον ο ο ο τι α γα θο ο ος
Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ψα α α λα α α α α ψα α λα α α τε τω ο νο μα α τι
α αυ του ο ο ο ο τι ι κα α α λο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ον Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

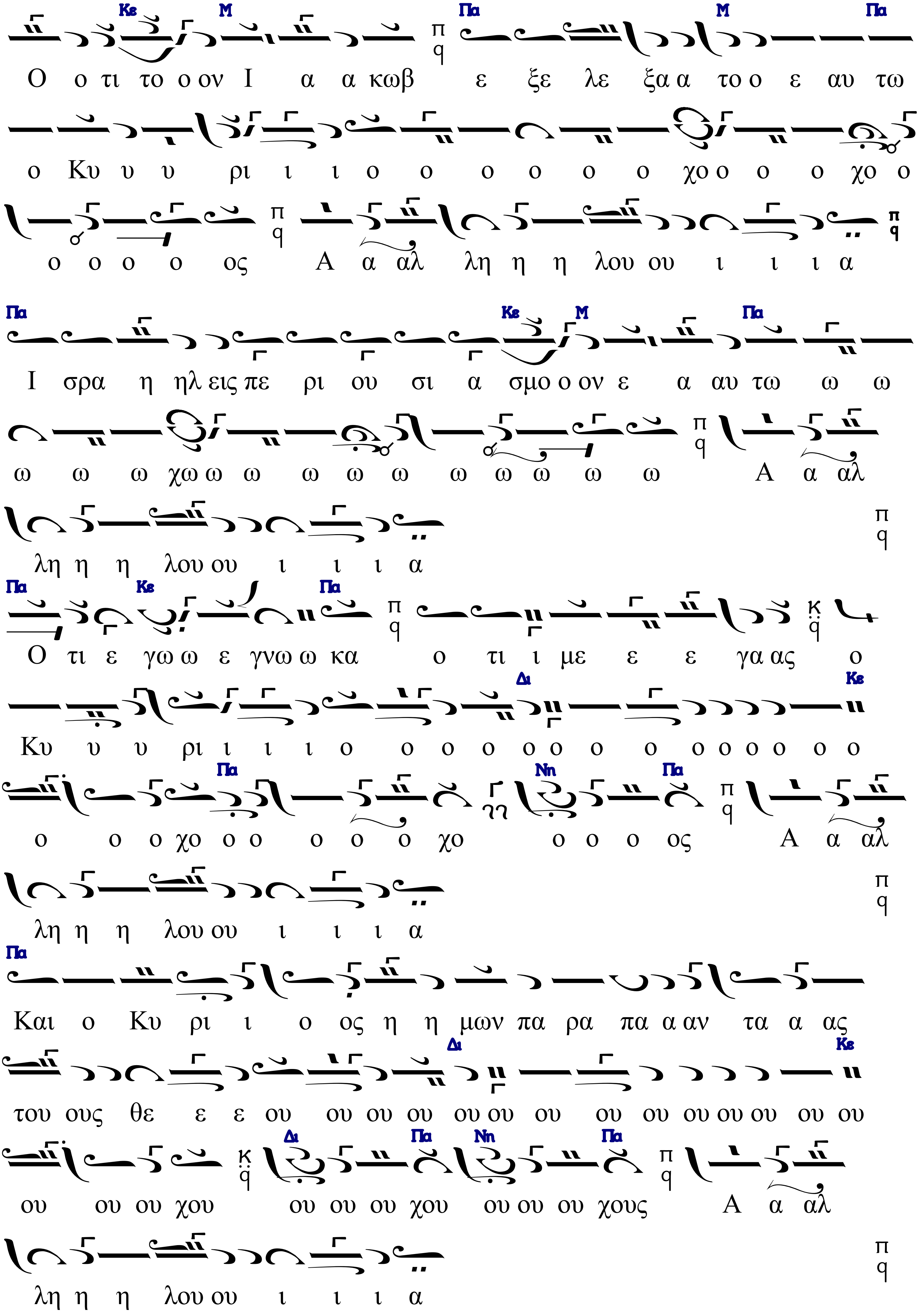
Κε Μ Πα Μ Πα
Ο ο τι το ο ον Ι α α κωβ ε ξε λε ξα α το ο ε αυ τω
ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο χο ο
ο ο ο ο ος Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Πα Κε Μ Πα
Ι σρα η ηλ εις πε ρι ου σι α σμο ο ον ε α αυ τω ω ω
ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α
Πα Κε Πα
Ο τι ε γω ω ε γνω ω κα ο τι ι με ε ε γα ας ο
Δι Κε
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα Νη Πα
ο ο ο χο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α
Πα
Και ο Κυ ρι ι ο ος η η μων πα ρα πα α αν τα α ας
Δι Κε
του ους θε ε ε ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
Δι Πα Νη Πα
ου ου ου χου ου ου ου χου ου ου ου χους Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α

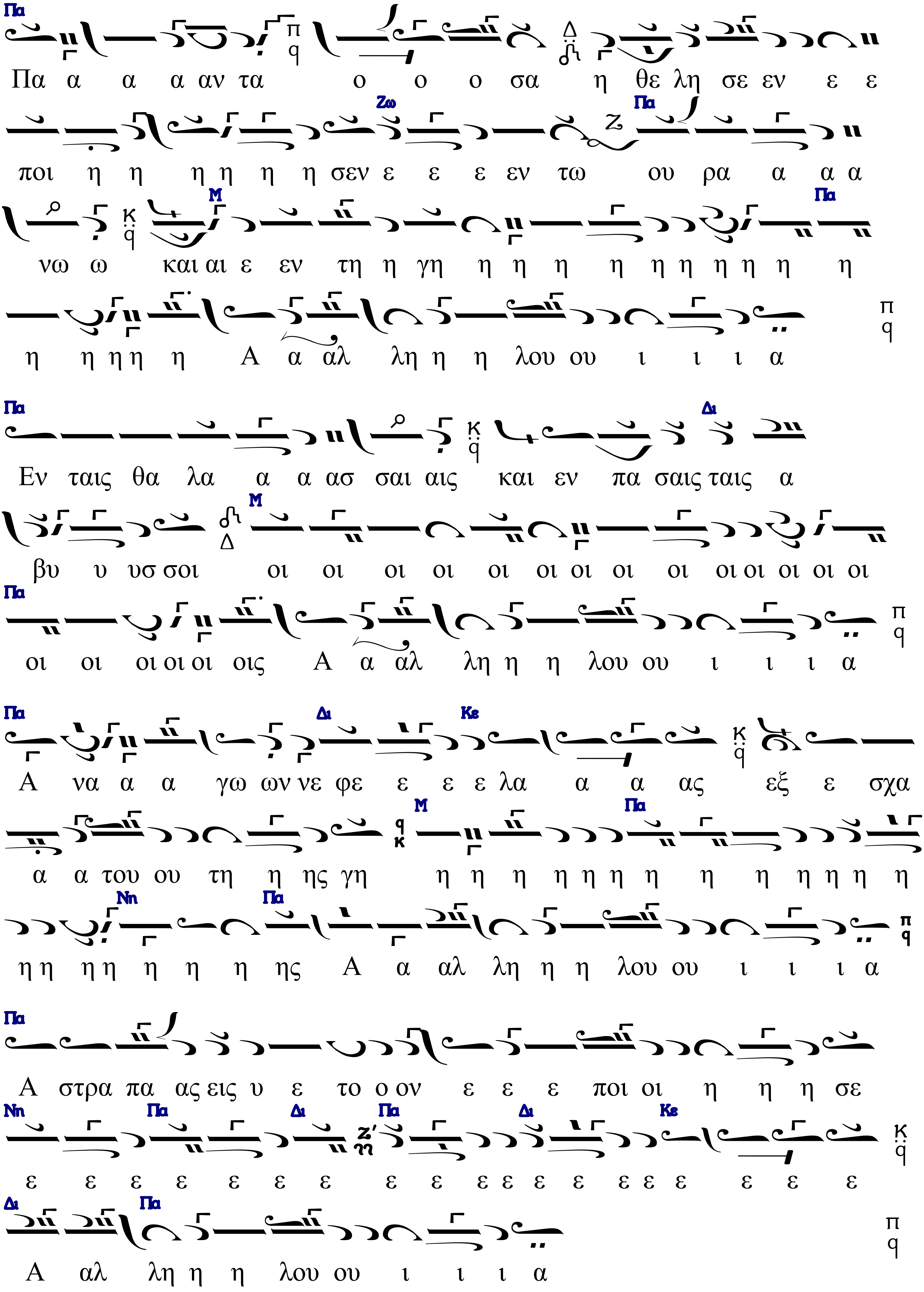
Πα α α α αν τα ο ο ο σα η θε λη σε εν ε ε
ποι η η η η η η σεν ε ε ε εν τω ου ρα α α α
νω ω και αι ε εν τη η γη η η η η η η η η η η
η η η η η Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Εν ταις θα λα α α ασ σαι αις και εν πα σαις ταις α
βυ υ υσ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οις Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Α να α α γω ων νε φε ε ε ε λα α α ας εξ ε σχα
α α του ου τη η ης γη η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η ης Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Α στρα πα ας εις υ ε το ο ον ε ε ε ποι οι η η η σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

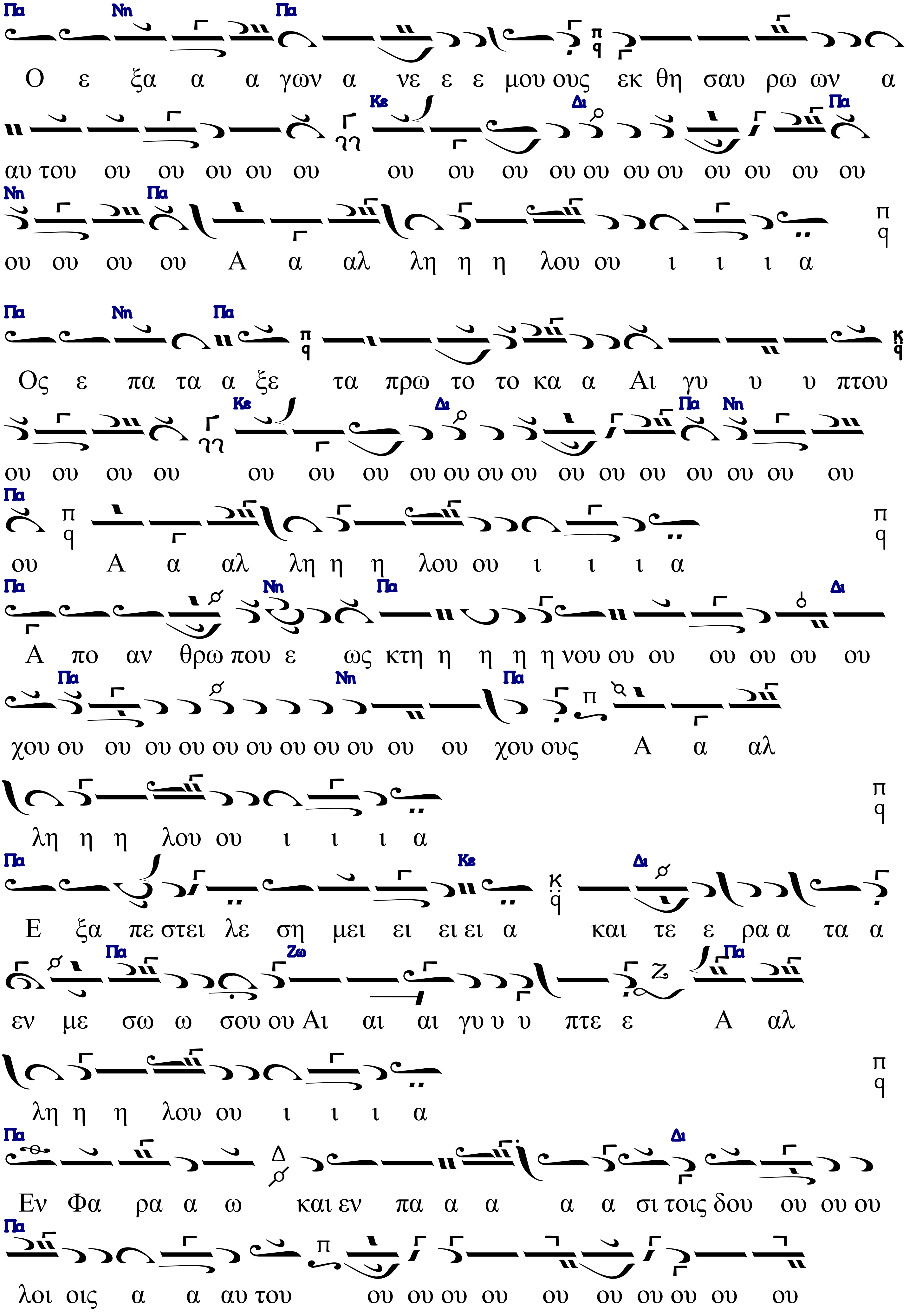
Ο ε ξα α α γων α νε ε ε μου ους εκ θη σαυ ρω ων α
αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ος ε πα τα α ξε τα πρω το το κα α Αι γυ υ υ πτου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Α πο αν θρω που ε ως κτη η η η η νου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ους Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α
Ε ξα πε στει λε ση μει ει ει ει α και τε ε ρα α τα α
εν με σω ω σου ου Αι αι αι γυ υ υ πτε ε Α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α
Εν Φα ρα α ω και εν πα α α α α σι τοις δου ου ου ου
λοι οις α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

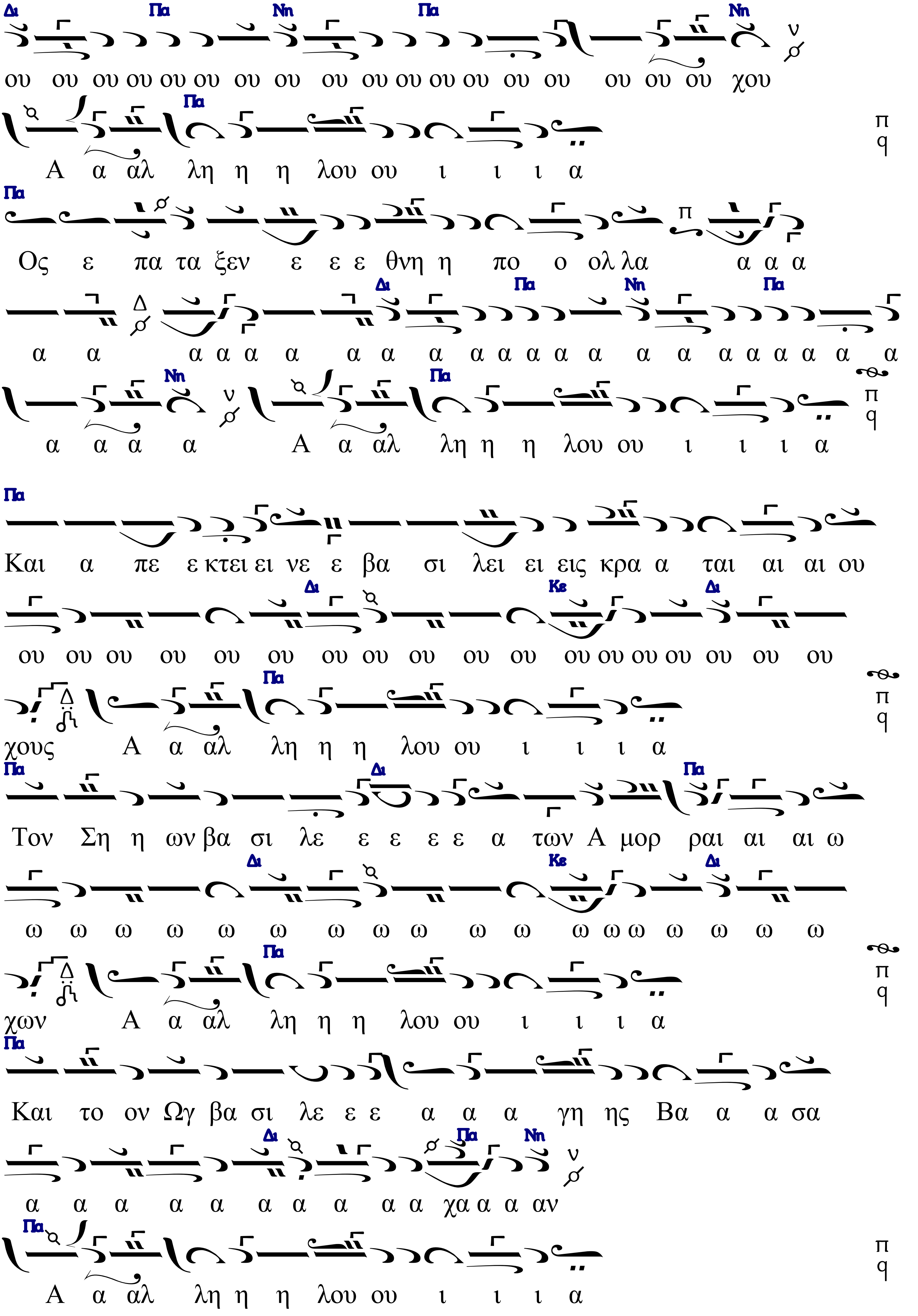
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ος ε πα τα ξεν ε ε ε θνη η πο ο ολ λα α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Και α πε εκτει ει νε ε βα σι λει ει εις κρα α ται αι αι ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χους Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Τον Ση η ων βα σι λε ε ε ε ε α των Α μορ ραι αι αι ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
χων Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Και το ον Ωγ βα σι λε ε ε α α α γη ης Βα α α σα
α α α α α α α α α α χα α α αν
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

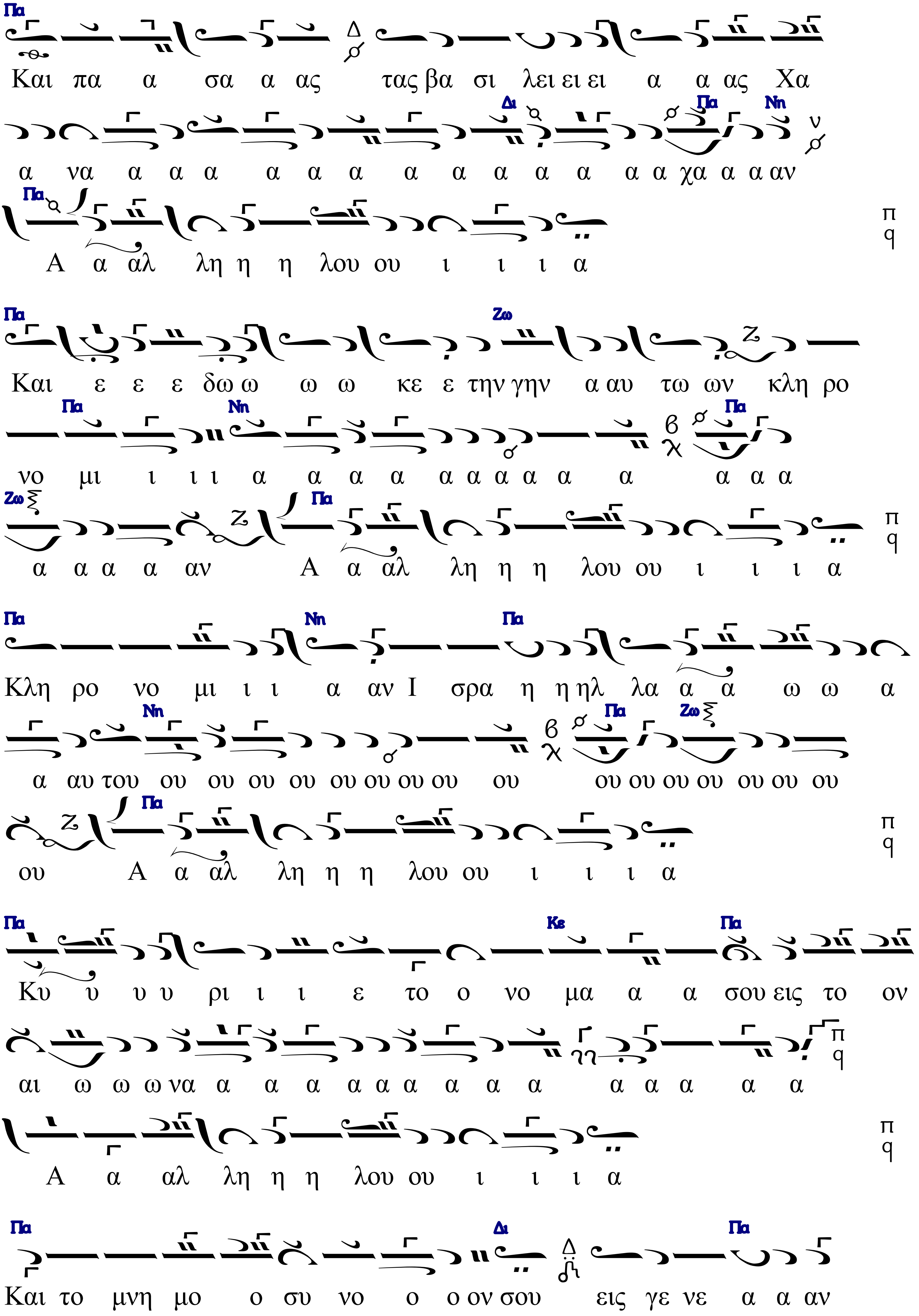
Και πα α σα α ας τας βα σι λει ει ει α α ας Χα
α να α α α α α α α α α α α α α χα α α αν
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Και ε ε ε δω ω ω ω κε ε την γην α αυ τω ων κλη ρο
νο μι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
α α α α αν Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Κλη ρο νο μι ι ι α αν Ι σρα η η ηλ λα α α ω ω α
α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Κυ υ υ υ ρι ι ι ε το ο νο μα α α σου εις το ον
αι ω ω ω να α α α α α α α α α α α α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Και το μνη μο ο συ νο ο ο ον σου εις γε νε α α αν

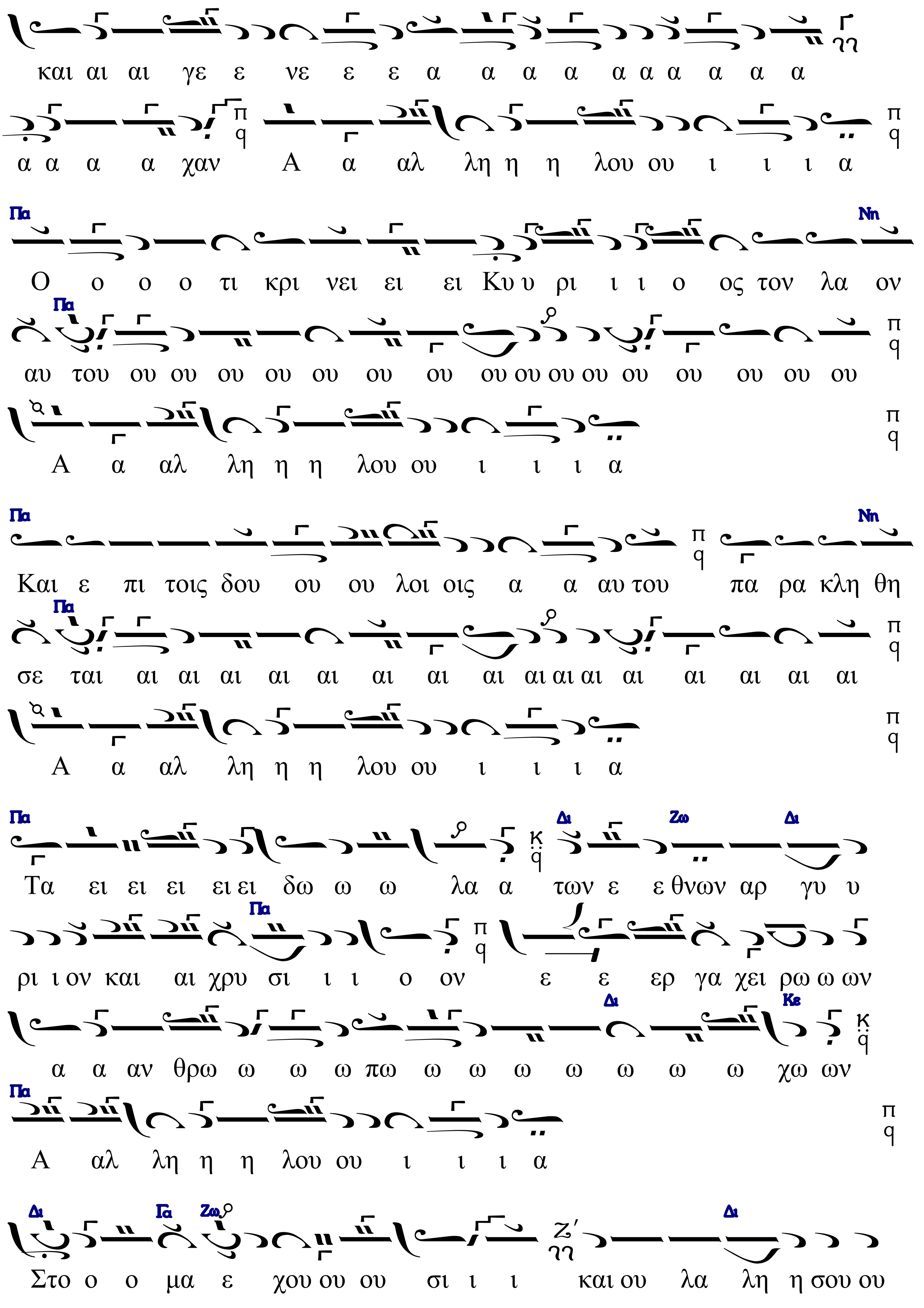
και αι αι γε ε νε ε ε α α α α α α α α α α
α α α α χαν Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Πα Νη
Ο ο ο ο τι κρι νει ει ει Κυ υ ρι ι ι ο ος τον λα ον
Πα
αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Πα Νη
Και ε πι τοις δου ου ου λοι οις α α αυ του πα ρα κλη θη
Πα
σε ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Πα Δι Ζω Δι
Τα ει ει ει ει ει δω ω ω λα α των ε ε θνων αρ γυ υ
Πα
ρι ι ον και αι χρυ σι ι ι ο ον ε ε ερ γα χει ρω ω ων
Δι Κε
α α αν θρω ω ω ω πω ω ω ω ω ω ω ω χω ων
Πα
Α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Δι Γα Ζω Δι
Στο ο ο μα ε χου ου ου σι ι ι και ου λα λη η σου ου

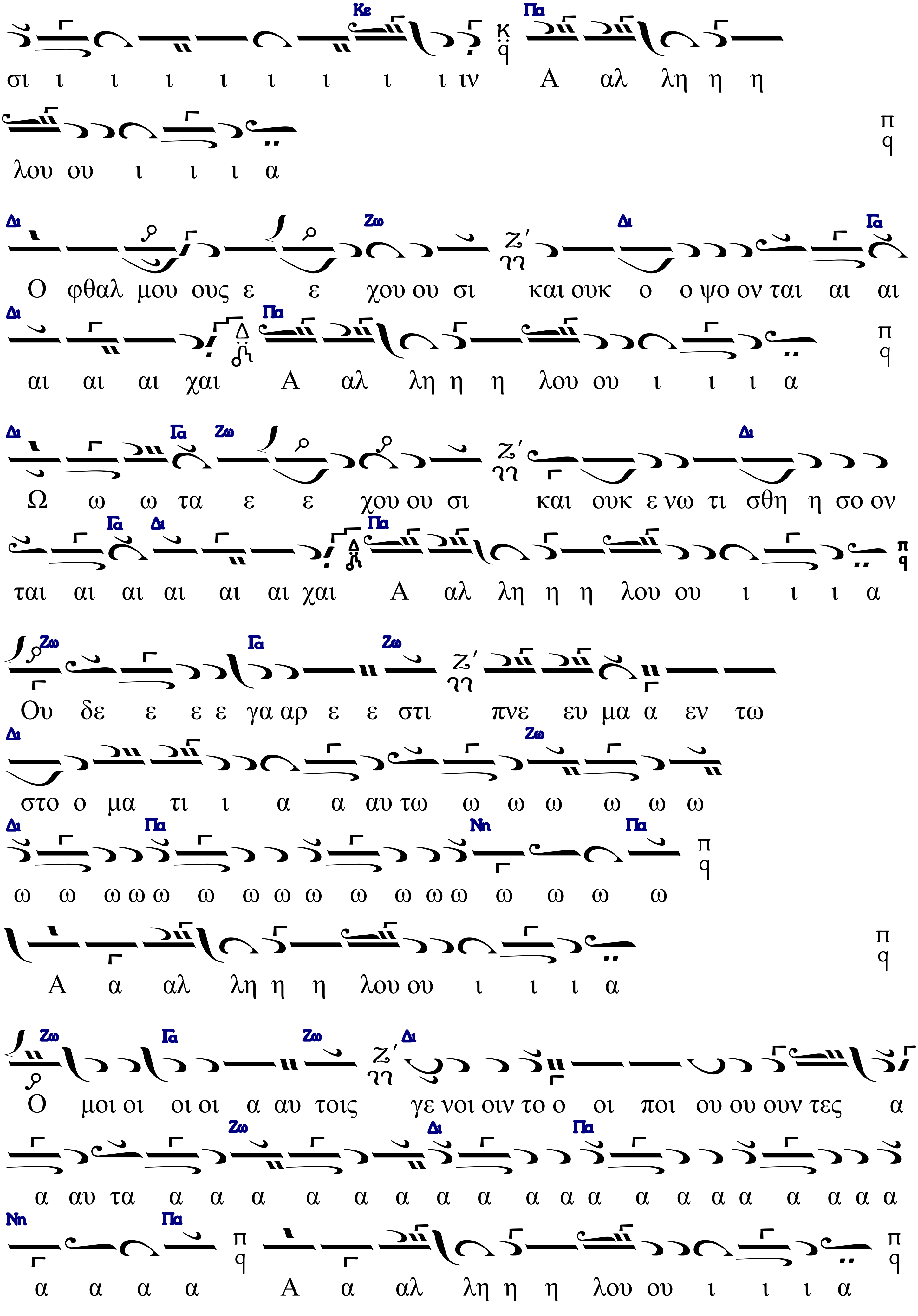
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Α αλ λη η η
λου ου ι ι ι α
Ο φθαλ μου ους ε ε χου ου σι και ουκ ο ο ψο ον ται αι αι
αι αι αι χαι Α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ω ω ω τα ε ε χου ου σι και ουκ ε νω τι σθη η σο ον
ται αι αι αι αι αι χαι Α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ου δε ε ε ε γα αρ ε ε στι πνε ευ μα α εν τω
στο ο μα τι ι α α αυ τω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Ο μοι οι οι οι α αυ τοις γε νοι οιν το ο οι ποι ου ου ουν τες α
α αυ τα α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

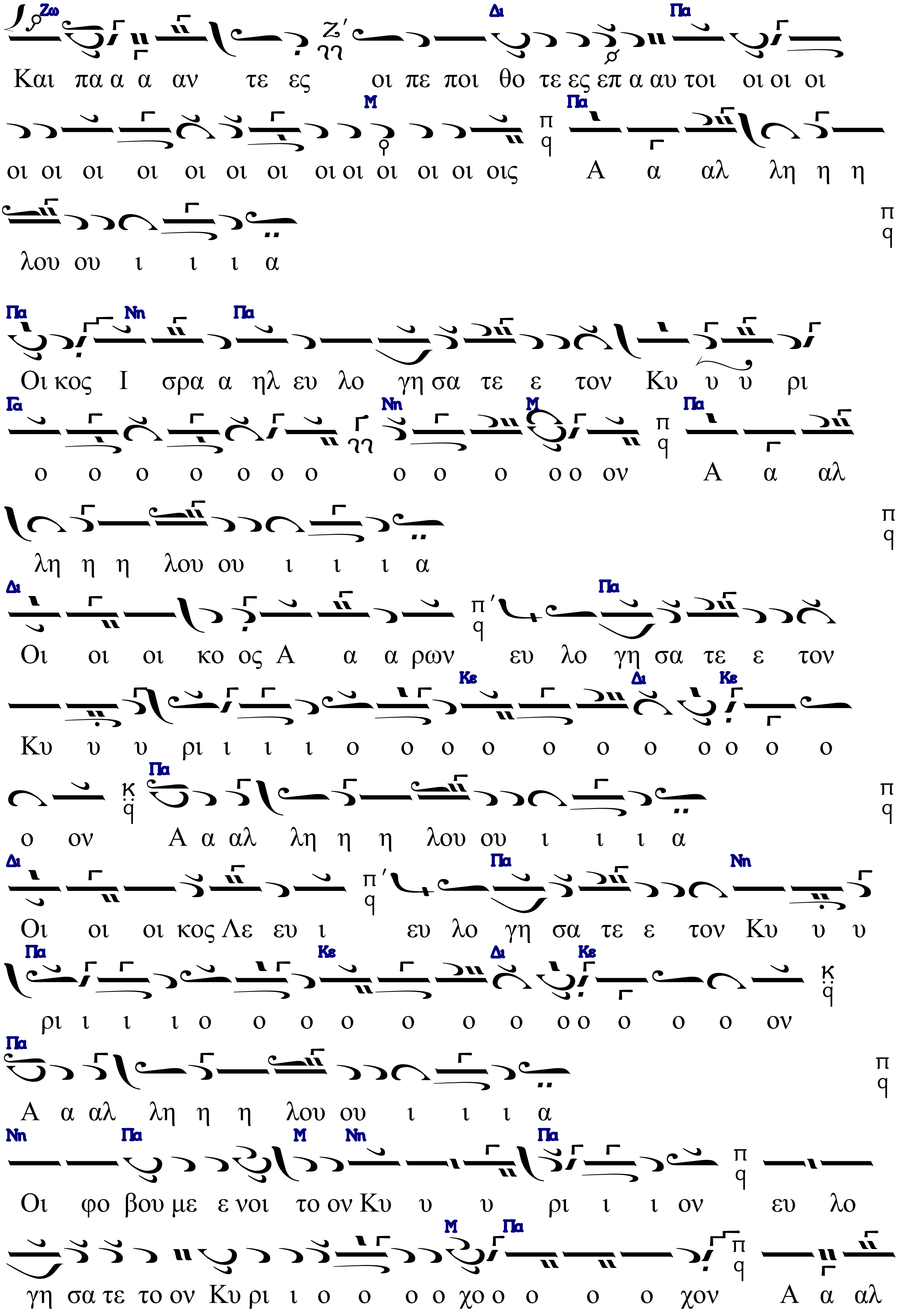
Και πα α α αν τε ες οι πε ποι θο τε ες επ α αυ τοι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οις Α α αλ λη η η
λου ου ι ι ι α
Οι κος Ι σρα α ηλ ευ λο γη σα τε ε τον Κυ υ υ ρι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο οο ον Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α
Οι οι οι κο ος Α α α ρων ευ λο γη σα τε ε τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο οο ο ο
ο ον Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Οι οι οι κος Λε ευ ι ευ λο γη σα τε ε τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο οο ο ο ο ον
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
Οι φο βου με ε νοι το ον Κυ υ υ ρι ι ι ον ευ λο
γη σα τε το ον Κυ ρι ι ο ο ο ο χο ο ο ο ο χον Α α αλ

λη η η λου ου ι ι ι α

Ευ λο γη η τος Κυ ρι ο ος εκ Σι ι ων ο κα α τοι οι

κω ω ω ων Ι ι ι ε ε ε ρου ου σα α α λη η η η

χη η η η η ημ Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Τήν 12ην μεσονύκτιον ἐξέρχονται ἐνδεδυμένοι οἱ Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς καί ἄρχεται ἡ Λιτανεία.

Ὁ Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα τήν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Πατριάρχης: Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν. Καί κατέρχονται εἰς τό Ἅγιον Σπήλαιον ψάλλοντες τό:

Κάθισμα Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον. Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (Δίς)

Ἦχος πλ. α' Πα

Με γα λυ νο με ε εν σε Ζω ο δο ο ο ο ο τα Χρι ι στε

και τι μω μεν την α γι αν σου γεν νη σιν δι ης ε σω

σας η μας εκ της φθο ρας

Με γα λυ νο με ε εν σε Ι η σου ου ου ου ου Βα σι ι λευ

εν τη φα τνη των α λο γων α νε κει σο των αν θρω πων

α λο γι αν κα ταρ γων

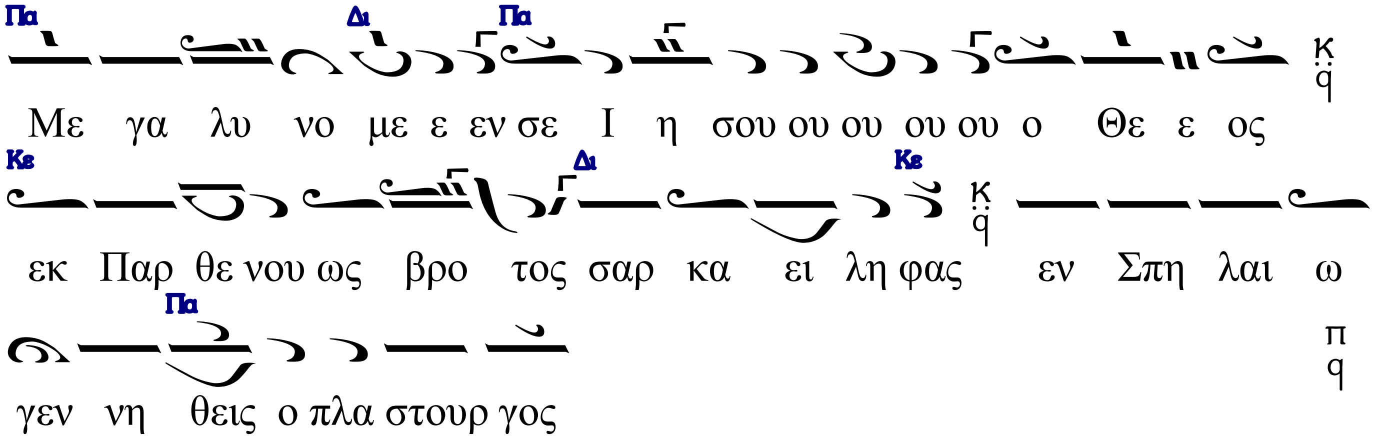

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἤχου Ἦχος δ', Βου

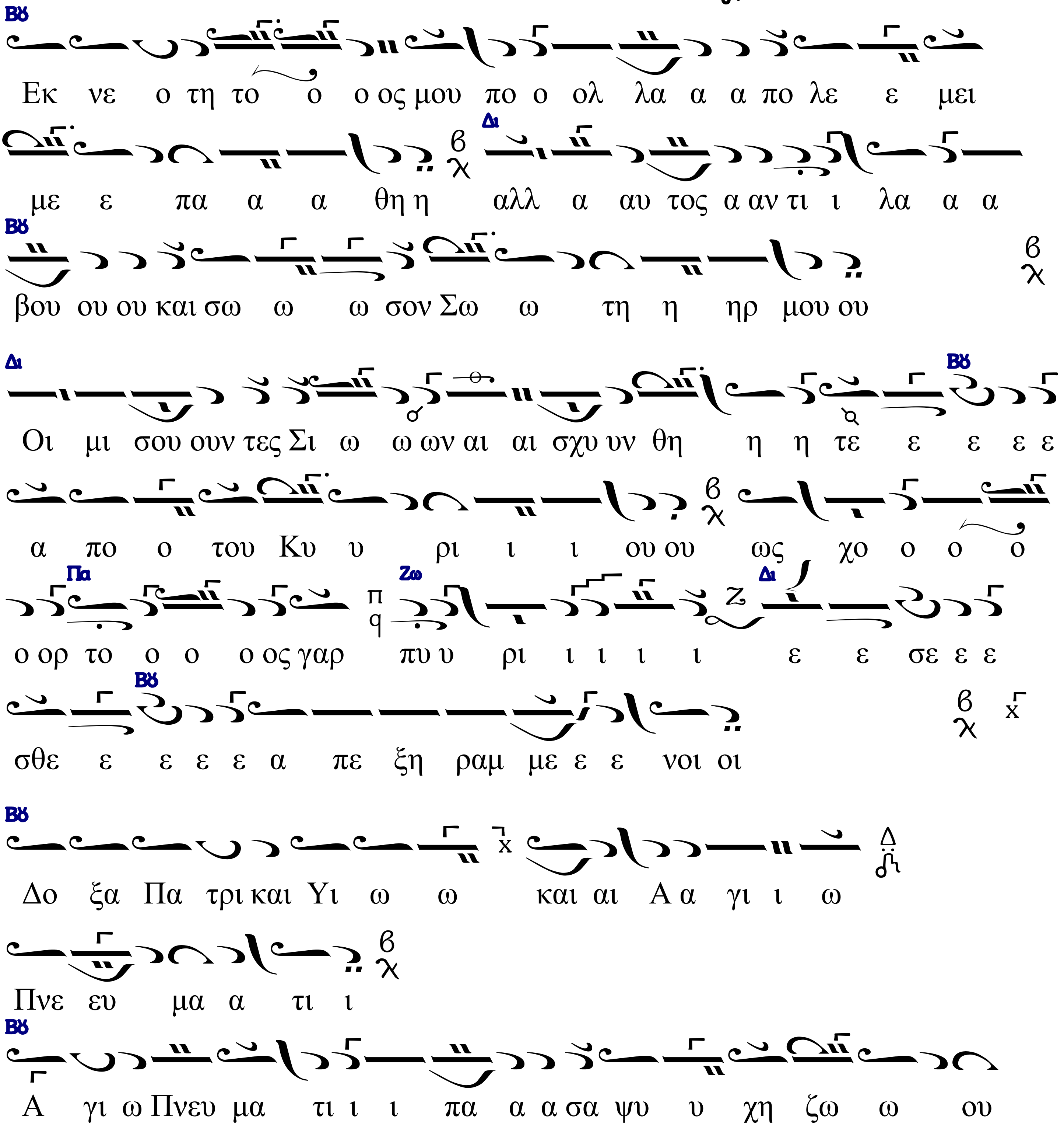

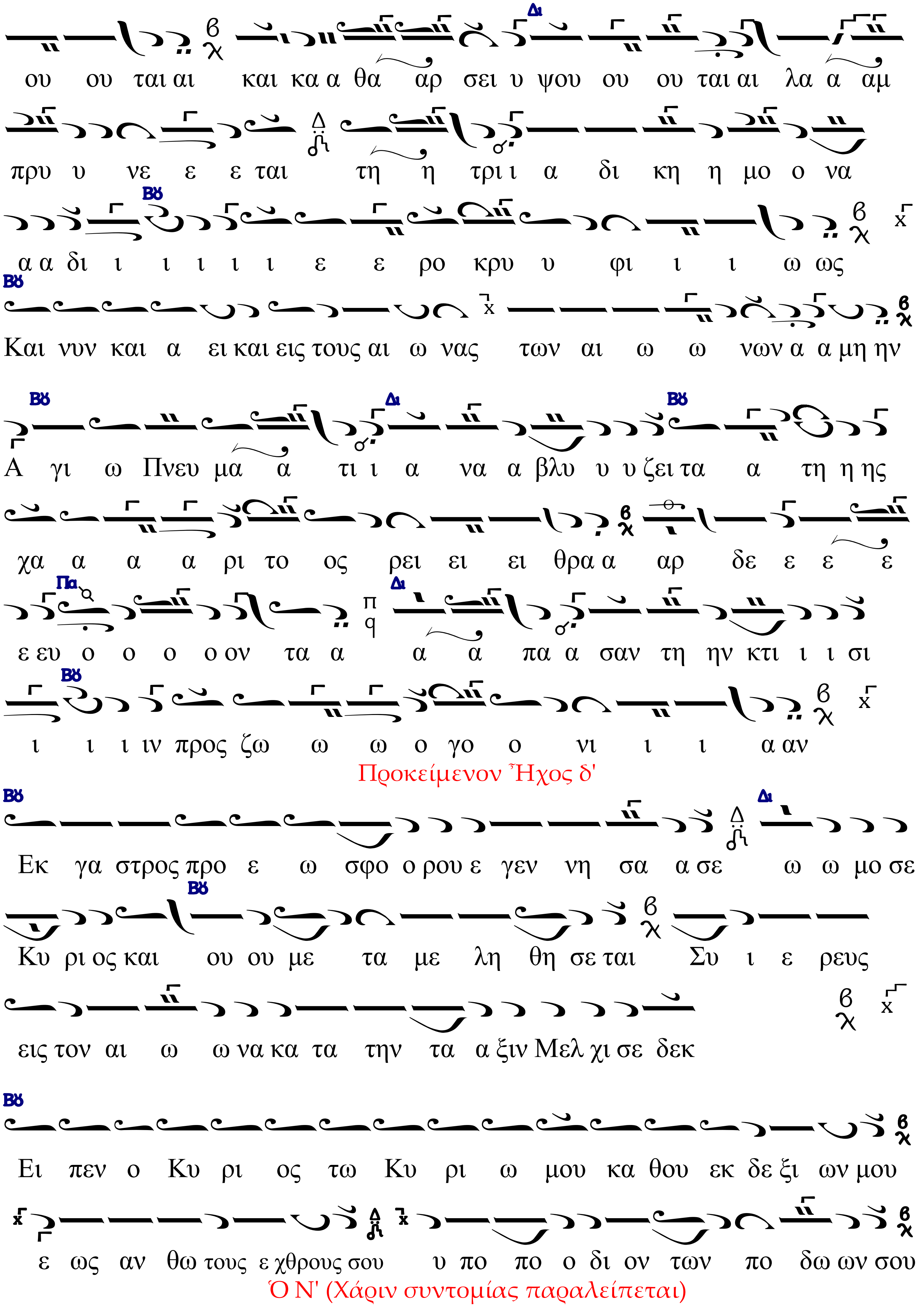
ου ου ται αι και κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ
πρυ υ νε ε ε ται τη η τρι ι α δι κη η μο ο να
α α δι ι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων α α μη ην
Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει τα α τη η ης
χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α αρ δε ε ε ε
ε ευ ο ο ο ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι
ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν
Προκείμενον Ἦχος δ'
Εκ γα στρος προ ε ω σφο ο ρου ε γεν νη σα α σε ω ω μο σε
Κυ ρι ος και ου ου με τα με λη θη σε ται Συ ι ε ρευς
εις τον αι ω ω να κα τα την τα α ξιν Μελ χι σε δεκ
Ει πεν ο Κυ ρι ος τω Κυ ρι ω μου κα θου εκ δε ξι ων μου
ε ως αν θω τους ε χθρους σου υ πο πο ο δι ον των πο δω ων σου
Ὁ Ν' (Χάριν συντομίας παραλείπεται)

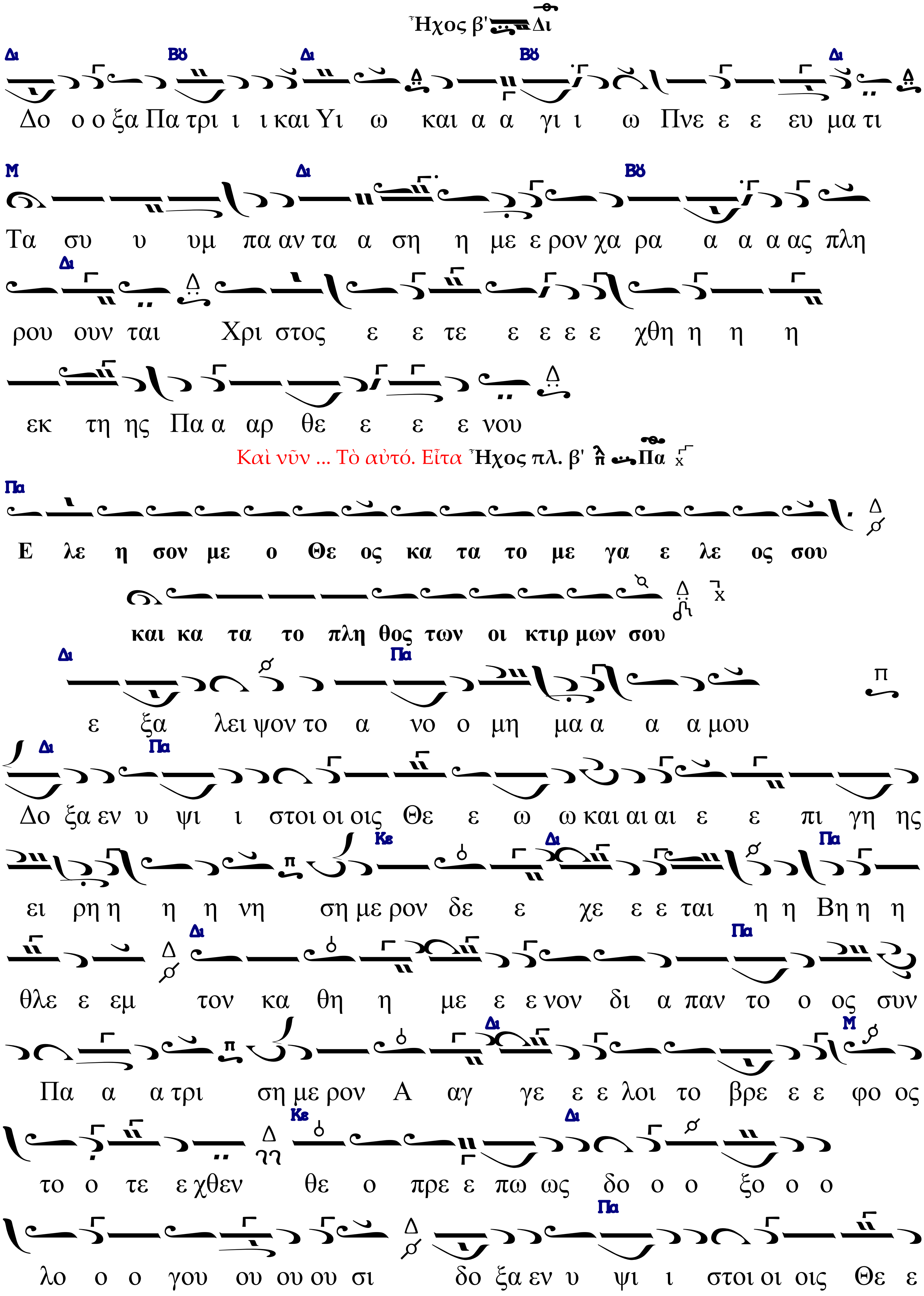
Ἦχος β' Δι
Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι
Τα συ υ υμ πα αν τα α ση η με ε ρον χα ρα α α α ας πλη
ρου ουν ται Χρι στος ε ε τε ε ε ε ε χθη η η η
εκ τη ης Πα α αρ θε ε ε ε νου
Καὶ νῦν ... Τὸ αὐτό. Εἶτα Ἦχος πλ. β' Πα
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου
και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α α μου
Δο ξα εν υ ψι ι στοι οι οις Θε ε ω ω και αι αι ε ε πι γη ης
ει ρη η η η νη ση με ρον δε ε χε ε ε ται η η Βη η η
θλε ε εμ τον κα θη η με ε ε νον δι α παν το ο ος συν
Πα α α τρι ση με ρον Α αγ γε ε ε λοι το βρε ε ε φο ος
το ο τε ε χθεν θε ο πρε ε πω ως δο ο ο ξο ο ο
λο ο ο γου ου ου ου σι δο ξα εν υ ψι ι στοι οι οις Θε ε

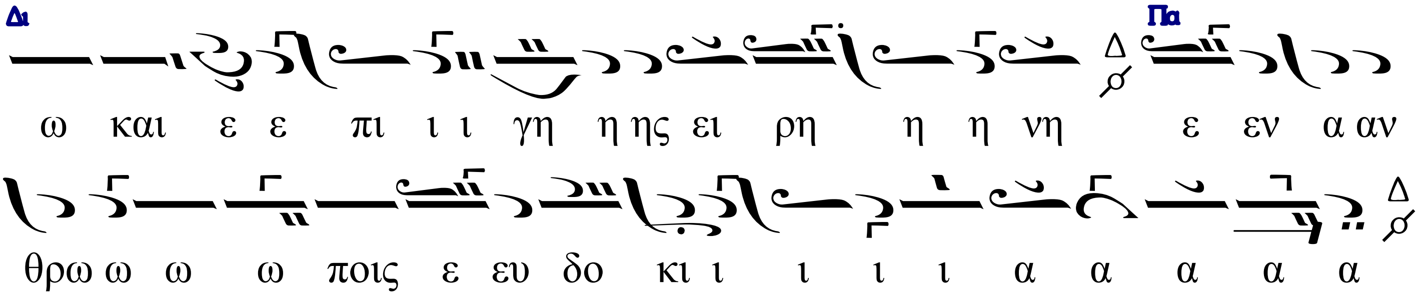

Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Μηνύματος ἐξερχόμεθα ἐκ τοῦ Ἁγίου Σπηλαίου ψάλλοντες:

Ὠδὴ α′. Ἦχος α′.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

الاودية الاولى. على اللحن الاول.

إِنَّ المسيحَ قَدْ وُلِدَ فَمَجّدُوا. أَلمَسِيحَ قَدْ أَتَى مِنَ اُلسَّمَاءِ فَاسْتَقْبِلُوا. أَلمَسِيحَ عَلَى اُلأَرْضِ فَارتَفِعوا. ورَنِّمُوا لِلرَّبِّ يَا جَمِيع أَهْلِ اُلأَرْضِ. وَسَبِّحُوهُ بِسُرُورٍ يَا شُعُوبْ. فَإِنَّهُ قَد تَمَجَّدْ.

Ὠδὴ γ′.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ′ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

الاودية الثالثة.

لِنَهْتُفَنَّ نَحْوَ اُلمَسِيحِ اُلأِلَهِ اُلأِبْنِ اُلذِي وُلِدَ مِنَ اُلآبِ قَبْلَ الدهور بلا سيلانٍ. وَتَجَسَّدَ مِنَ اُلعَذْراءِ فِي آخِرِ اُلأَزْمِنَةِ بِلَا زَرْعٍ قائِلِينَ: قُدُّوسٌ أَنْتَ يَارَبْ. يَا مَنْ رَفَعَ قَرْنَنَا.

Ὠδὴ δ′.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

الاودية الرابعة.

لَقَدْ نَبَتَّ قَضِيبًا مِنْ جَذْرِ يَسَّى وَزَهْرَةً مِنْهُ. أَيُهَا اُلمَسِيحُ اُلمُسَبَّحْ أَلأِلَهُ اُلمُنَزَّهُ عَنِ اُلهَيُولَى. إذ وَافَيْتَ مِنْ جَبَلٍ ظَلِّيلٍ دَغْل مُتَجَسِّداً مِنَ اُلعَذراءِ اُلتِي لَمْ تُبَاشِر رَجُلاً. فالمَجْدُ لِقُدْرَتِكَ يَارَبٌّ.

Ὠδὴ ε′.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς Σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

الاودية الخامسة.

بِمَا أَنَّكَ إِلَهُ اُلسَّلَامِ وَأِلَهُ اُلرأَفَاتِ يَا مُحِبَّ اُلبَشَرْ. اَرْسَلْتَ لَنَا رَسُولَ رَأْيِكَ اُلعَظِيم يَمْنَحُنَا سَلَامَكَ. فَاُهْتَدَيْنا بِهَ إِلَى نُورِ مَعْرِفَةِ اُللهْ. فَلِذَلِكَ نَبْتَكِرُ إِلَى تَمْجِيدِكَ.

Ὠδὴ ϛ′.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

الاودية السادسة.

إِنَّ اُلحُوتَ اُلبَحْرِيَّ قَدْ قَذَفَ مِنْ أَحْشَائِهِ يُونَانَ قَذْفَ اُلجَنِينِ سَالِمًا كَمَا اُبْتَلَعَهُ. وَأَمَّا اُلعَذْرَاءُ فَقَدْ حَلَّ فِيهَا اُلكَلِمَةْ، وَاُتَّخَذَ مِنْهَا جَسَدًا. وَوُلِدَ مِنْهَا حَافِظًا إيَّاهَا بِكْرًا لَمْ يُخَامِرْهَا فَسَادٌ. وَلَمْ يَعْقُبِ اُلوِلَادَةَ سَيَلانٌ. بَلْ حَفِظَ والِدَتَهُ مَصُونَةً سَالِمَةْ.

Ὠδὴ ζ΄.

Οἱ Παῖδες, εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

الاودية السابعة.

لَقَدْ نَشَأَ اُلفِتْيَةُ مَعًا عَلَى حُسْنِ اُلعِبَادَة. فَأَزْدَرَوْا أَمْرَ اُلمُلْحِدِ وَلَمْ يَرْهَبُوا وَعِيدَ اُلنَارْ. وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا يُرَتِّلُونَ وَهُمْ قَائِمُونَ فِي وَسَطِ اُللَّهِيبِ قَائِلِين: مُبَارَكٌ أَنْتَ يَا إِلَهَ آبَائِنَا.

Ὠδὴ η΄.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

الاودية الثامنة.

إِنَّ اُلأَتُّونَ اُلنَدِيَّ شَخَّصَ رَسْمَ اُلمُعْجِزَةِ اُلخَارِقَةِ اُلطَّبِيعَة. فَكَمَا أَنَّهُ لَمْ يَحْرِقِ اُلذِينَ زُجُّوا فِيهِ. كَذَلِكَ نَارُ اُللاهُوتِ لَمْ تَحْرِقْ حَشَا اُلعَذْرَاءِ اُلتِي حَلَتْ فِيهَا. فَحَقٌّ عَلَيْنَا أَنْ نُسَبِّحَ مُرَنِّمِينَ وَقَائِلِين: لِتُبَارِكَنَّ اُلرَبَّ الخَلِيقَةُ كُلُّهَا. وَلْتَرْفَعْنَّهُ إِلَى كُلِّ اُلدُّهُور.

Ὠδὴ θ΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν Τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

الاودية التاسعة.

عَظِّمِي يَا نَفْسِي اُلفَتَاةَ اُلتِي هِيَ أَكْرَمُ وَأَرْفَعُ مِنَ اُلجُنُودِ اُلعُلْوِيَّة.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον, χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

إِنِّي أَرَى سِرًّا غَرِيبًا بَاهِرًا. أَرَى اُلمَغَارَةَ سَمَاءً. وَاُلعَذْرَاءَ عَرْشًا شَارُوبِيمِيًّا. وَاُلمِذْوَدَ مَوْضِعًا أُضْجِعُ فِيهِ اُلمَسِيحُ اُلإِلَهُ اُلذِي لا يَسَعُهُ مَكَانٌ. فَنُسَبِّحُهُ مُعَظِمِين.

Κατόπιν ψάλλουμε τά τροπάρια τῆς Λιτανείας κάνοντας 3 κύκλους εἰς τήν Βασιλικήν. Μετά τήν συμπλήρωσιν τοῦ τρίτου κύκλου ἐρχόμεθα εἰς τό κέντρον τῆς Βασιλικῆς, ἔνθα ὁ Πατριάρχης ἐκφωνεῖ τάς αἰτήσεις τῆς Δεήσεως καί οἱ χοροί ψάλλουσι τό «Κύριε ἐλέησον». Μέ τό πέρας τῆς δεήσεως, ἀνερχόμεθα εἰς τόν σολέα ψάλλοντες τό «Τίς Θεός Μέγας» καί ὁ Πατριάρχης ἀνέρχεται εἰς τόν θρόνον, ἔνθα ψάλλει μόνον τάς Ἰαμβικάς Καταβασίας καθ' ὅτι αἱ πεζαί ἤδη ἐψάλλησαν εἰς τήν Λιτανείαν.

Καταβασίαι Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως «Ἔσωσε λαόν» Ἰαμβικαί

ὁ Πατριάρχης:

البطريرك:

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης, Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα, χερσώσας πάλαι. Ἑκὼν δὲ τεχθείς, ἐκ Κόρης τρίβον βατήν, Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὅν κατ' οὐσίαν, Ἶσόν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

الاودية الاول. على اللحن الاول.

لَقَدْ أَعْجَزَ اُلسَّيِّدُ بِتَحْوِيلِهِ قَدِيمًا أَمْوَاجَ اُلبَحْرِ اُلسَيَّالَةَ إِلَى يَابِسَةٍ فَخَلَّصَ اُلشَعْب. وَبِوِلادَتِهِ اُلآنَ مِن فَتَاةٍ بِرِضَاهُ مَهَّدَ لَنَا طَرِيقَ اُلسَّمَاءِ. وَهُوَ مُسَاوٍ فِي اُلجَوْهَرِ لِلآبِ وَلِلنَّاس. فَنُمَجِّدُهُ.

Ὁ Χορός:

الخورس:

Ὠδὴ γ΄.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν εὐεργέτα, Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, Φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας Ὕπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους, Μάκαρ μελῳδούς,

الاودية الثالثة.

إِنعَطِفْ أَيُّهَا اُلمُحْسِنُ اُلمَغْبُوطُ إِلَى تَسَابِيحِ عَبِيدِكَ. وَحُطَّ تَشَامُخَ اُلعَدُوِّ وَكِبْرِيَاءَهُ. وَاُجْعَلْنَا نَحْنُ اُلمُرَتِلِينَ لَكَ يَا مُتَعَقِّبِ اُلخَطِيئَة.

ὁ Πατριάρχης:

τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ὁ Χορός:

Ὠδὴ δ′.

Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, Ἄδων προφήτης, Ἀββακοὺμ προμηνύει, Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον· Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου, Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ὁ Πατριάρχης:

Ὠδὴ ε′.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης, Ἱλασμὸν ἡμῖν, Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρως, Νῦν Σοι τελοῦσιν, ὕμνον ὡς εὐεργέτη, Ἔλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον, Καθ′ ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

Ὁ Χορός:

Ὠδὴ ϛ′.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι. Νυγεὶς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει, Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, Θᾶττον μολεῖν Σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ὁ Πατριάρχης:

Ὠδὴ ζ′.

Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ, Ἄπλητα θυμαίνοντος, ἠγκιστρωμένοι, Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν· Οἷς εἴκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ, Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Χορός:

Ὠδὴ η′.

Μήτραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης, Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι, Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργίᾳ μιᾷ, Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι Χάρις.

البطريرك:

ثَابِتِينَ عَلَى صَخْرَةِ ٱلإِيمَانِ ٱلراسِخَة.

الخورس:

الاودية الرابعة.

قَدْ سَبَقَ حَبَقُوقْ فَأَنْبَأَ قَدِيمًا يَتَرَنَّمُ بِتَجْدِيدِ جِبْلَةِ ٱلْجِنْسِ ٱلْبَشَرِي. إِذِ ٱسْتَحَقَّ أَنْ يَرَى عَلَى مِنْوالٍ لَا يُفَسَّرُ رَسْمَ ذَلِكَ. فَإِنَّ ٱلْكَلِمَةَ خَرَجَ طِفْلاً جَدِيدًا مِنْ جَبَلِ ٱلْعَذْراءِ لِتَجْدِيدِ جِبْلَةِ ٱلشُّعُوب.

البطريرك:

الاودية الخامسة.

لَقَدْ تَوَغَّلْنَا فِي لَيْلِ أَفْعَالِ ٱلضَلَالَةِ فَأَظْلَمْنا. وَالآنَ فَإِنَّا نَحْتَفِلُ بِتَسْبِيحِكَ مُسْتَيْقِظِينَ أَيُّهَا ٱلمَسِيحُ ٱلمُحْسِنْ. فَبادِرْ إِلَيْنَا وَامنَحْنَا ٱلْغُفْرَانْ. وَمَهِّدْ لَنَا ٱلسَّبِيلَ ٱلذي بِسُلُوكِهِ نَنَالُ ٱلمَجْدَ وَٱلْكَرامَة.

الخورس:

الاودية السادسة.

فِيمَا كَانَ يُونَانُ غَارِقًا فِي قَاعِ ٱلْبَحْرِ. كَانَ يَطْلُبُ إِلَيْكَ أَنْ تُصْعِدَهُ إِلَيْكَ فَيَنْجُو مِنَ ٱخْتِبَاطِ ٱللُّجَّة. وَكَذَلِكَ أَنَا ٱلمَطْعُونُ بِسِهَامِ ٱلْمَارِدِ، إِلَيْكَ أَلتَجِئُ أَيُهَا ٱلمَسِيحُ ٱلمُبِيدُ ٱلشُرُور. فَأَسْرِعْ بِإِنقَاذِي مِنْ تَوَانِيَّ.

البطريرك:

الاودية السابعة.

لَقَدْ ازْدَرَى ٱلْفِتْيَةُ بِهَذْرِ ٱلمَلِكِ ٱلمُلْحِدِ ٱلطَّاغِي وَتَجْدِيفِهِ. لِأُنْشِغَافِهِمْ بِمَحَبَّةِ مَلِكِ ٱلكُلّ. فَٱحْتَدَمَ غَيْظًا وَحِنقًا. وَزَجَّهُمْ فِي ٱلنَّارِ ٱلهائِلَة. فَأَخَذُوا يُرَنِّمُونَ لِلسَّيِدِ قَائِلِين: مُبَارَكٌ أَنْتَ إِلَى ٱلدُّهُور.

الخورس:

الاودية الثامنة.

إِنَّ ٱلْفِتْيَةَ ٱلذِينَ طُرِحُوا فِي ٱلعَهْدِ ٱلْقَدِيمِ فِي ٱلنارِ وَلَمْ يَحْتَرِقُوا. كَانُوا رَسْمًا لِمُسْتَوْدَعِ ٱلْفَتَاة. ٱلتي وَلَدَتْ وِلَادَةً خَارِقَةَ ٱلطَبِيعَة. وَلَبِثَتْ مَخْتُومَةً بِٱلْبَكَارَة. وَفِي كِلَا ٱلأَمْرَيْنِ قَدْ أَعْجَزَتِ ٱلنِّعْمَةَ عَلَى مِنْوالٍ وَاحِد. تَسْتَنْفِرُ ٱلشُعُوبَ إِلَى ٱلتَسْبِيح.

Ὁ Διάκονος: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός...

Ὠδὴ θ' ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ Ἦχος α'

ὁ Πατριάρχης:	البطريرك:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلْفَتَاةَ اَلَّتِي هِيَ أَكْرَمُ وَأَرْفَعُ مِنَ اَلْجُنُودِ اَلْعُلْوِيَّة.
ὁ Χορός:	الخورس:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلْفَتَاةَ اَلَّتِي هِيَ أَكْرَمُ وَأَرْفَعُ مِنَ اَلْجُنُودِ اَلْعُلْوِيَّة.
ὁ Πατριάρχης:	البطريرك:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلإِلَهَ اَلَّذِي وُلِدَ مِنَ اَلْعَذْرَاءِ بِالْجَسَدِ.
ὁ Χορός:	الخورس:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلَّذِي وُلِدَ فِي اَلْمَغَارَة.
ὁ Πατριάρχης:	البطريرك:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τῶν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلإِلَهَ اَلَّذِي سَجَدَ لَهُ اَلْمُجُوس.
«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».	إِنِّي أَرَى سِرًّا غَرِيبًا بَاهِرًا. أَرَى اَلْمَغَارَةَ سَمَاءً. وَالْعَذْرَاءَ عَرْشًا شَارُوبِيمِيًّا. وَالْمِذْوَدَ مَوْضِعًا أُضْجِعَ فِيهِ اَلْمَسِيحُ اَلإِلَهُ اَلَّذِي لَا يَسَعُهُ مَكَانٌ. فَنُسَبِّحُهُ مُعَظِّمِين.
ὁ Χορός:	الخورس:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلَّذِي أَنْبَأَ اَلنَّجْمُ اَلْمُجُوسَ عَنْهُ.
Ἐξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.	لَمَّا أَبْصَرَ اَلْمُجُوسُ نَجْمًا جَدِيدًا غَرِيبًا لِبَهَى ضِيَاءٍ مِنْ سَائِرِ نُجُومِ اَلسَّمَاء. قَدْ ظَهَرَ حَدِيثًا يَسِيرُ سَيْرًا بَاهِرًا. إِسْتَدَلُّوا بِهِ عَلَى وِلَادَةِ اَلْمَسِيحِ اَلْمَلِكِ عَلَى اَلأَرْضِ فِي بَيْتَ لَحْمٍ لِخَلَاصِنا.
ὁ Πατριάρχης:	البطريرك:
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἁγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.	عَظِّمِي يَا نَفْسِي اَلْعَذْرَاءَ اَلنَّقِيَّةَ اَلَّتِي وَلَدَتِ اَلْمَسِيحَ اَلْمَلِك.
Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν· μανεὶς ὁ Ἡρῴδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.	لَمَّا أَتَى اَلْمُجُوسُ يَقُولُونَ أَيْنَ اَلصَّبِيُّ اَلْمَلِكُ اَلْمَوْلُودُ حَدِيثًا. اَلَّذِي ظَهَرَ نَجْمُهُ. فَإِنَّنَا إِنَّمَا أَتَيْنَا لِنَسْجُدَ لَهُ. إِضْطَرَبَ هِيرُودُسُ عَدُوُّ اَللهِ. وَأُغْتَاظَ غَيْظًا عَظِيمًا. وَأَخَذَ يُزَمْجِرُ نَاوِيًا قَتْلَ اَلْمَسِيح.

ὁ Χορός:

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρῴδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

الخورس:

لَقَدْ أَتَى مُجُوسٌ وَرُعَاةٌ لِيَسْجُدُوا لِلمَسِيحِ اُلمَوْلُودِ فِي مَدِينَةِ بَيْتَ لَحْم.

إنَّ هِيرُودُسَ تحقَّقَ مِنَ اُلمُجُوسِ زَمانَ ظُهُورِ اُلنَجْمِ اُلذِي بِهِدايَتِهِ أَتَوْا إِلَى بَيْتِ لَحْم لِيَسْجُدُوا بِاُلهَدَايَا لِلْمَسِيحِ. وَبِهِدَايَتِهِ رَجَعُوا إِلَى بِلَادِهِمْ. وَأَهْمَلُوا هِيرُودُسَ قَاتِلَ اُلاطْفَالِ اُلفَظِيعِ سَاخِرِينَ بِهِ.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

ὁ Πατριάρχης:

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

البطريرك:

أَليَوْمَ تَلِدُ اُلعَذْرَاءُ اُلسَيّدَ دَاخِلَ اُلمَغَارَة.

ὁ Χορός:

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

الخورس:

أَليَوْمَ يُوْلَدُ اُلسَّيِدُ كَطِفْلٍ مِنَ اُلأُمِّ اُلعَذْرَاءِ.

ὁ Πατριάρχης:

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

البطريرك:

أَليَوْمَ تُعَايِنُ اُلرُّعَاةُ اُلمُخَلِّصَ مُدرجًا فِي اُلأَقْمِطَةِ وَمَوْضُوعًا فِي اُلمِذْوَد.

ὁ Χορός:

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος.

الخورس:

أَليَوْمَ يُدْرَجُ اُلإِلَهُ اُلغَيْرُ اُلمَلْمُوسِ فِي أَطْمارٍ كَطِفْلٍ.

ὁ Πατριάρχης:

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, Ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου».

البطريرك:

أَليَوْمَ تَتَهَلَّلُ اُلخَلِيقَةُ كُلُّهَا وَتَفْرَحُ. فَإِنَّ اُلمَسِيحَ قَدْ وُلِدَ مِنَ اُلفَتَاةِ اُلعَذْرَاء.

إِنَّهُ لعَسِيرٌ عَلَيْنَا جِدًّا أَن نُنَظِّمَ لَكِ أَيَتُهَا اُلأُمُّ اُلعَذْرَاءُ مَا يَلِيقُ وَيُطَابِقُ شِدَّةَ رَغْبَتِنَا مِنَ اُلتَسَابِيح. فَنَحْجِمُ عَنْ ذَلِكَ رَهْبَةً وَمَهَابَةً. فَنَخْتَارُ اُلصَّمْتُ لِأَنَّهُ أَيْسَرُ وَآمَنُ. فَخَوِّلِينَا اُلقُوَّةَ وَاُلمَقْدِرَةَ عَلَى ذَلِك.

ὁ Χορός:

Οὐράνιαι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, Ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου».

الخورس:

إِنَّ اُلقُوَاتِ اُلسَمَاوِيَّةَ تُنَادِي فِي اُلعَالَمِ كارِزةً بِالمَوْلُودِ اُلمُخْلِصِ وَاُلربِّ وَاُلسيّد.

إِنَّهُ لَعَسِيرٌ عَلَيْنَا جِدًّا أَنْ نُنظِمَ لَكِ أَيَتُهَا اُلأُمُّ اُلعَذراءُ مَا يَلِيقَ وَيُطَابِقُ شِدَّةَ رَغْبَتِنَا مِنَ اُلتَسَابِيح. فَنَحْجِمُ عَنْ ذَلِكَ رَهْبَةً وَمَهَابَةً. فَنَخْتارُ اُلصَّمْتَ لِأَنَّهُ أَيْسَرُ وَآمنُ. فَخَوِّلِينَا اُلقُوَّةَ وَالمقْدِرة عَلَى ذَلِك.

ὁ Πατριάρχης:

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ὦ Μῆτερ ἁγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες, Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης, Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος, Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

البطريرك:

المجد للآب...

عَظِّمِي يَا نَفْسِي عِزَّةَ ٱللاهوت المثلث الاقانيم الغير المنقسم.

إِنَّا نرى رُموزَ ٱلظِلِّ ٱلغَامِضَةَ يَا أُمَّ ٱلكَلِمَةِ ٱلنَقِيَّة. قَدْ جَازَتْ بِظُهُورِ ٱلإِلَه. مَوْلُودًا مِنْكِ صَبِيًّا جَديداً أَيَّتُهَا ٱلْبَابُ ٱلمُغْلَقُ. فَنُمَجِّدُ نُورَ ٱلحَقِ. وَنُبَارِكُ حَشَاكِ عَنِ ٱسْتِحْقَاقٍ.

ὁ Χορός:

Καὶ νῦν ...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας, Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος, Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας. Ὡς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε, Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

الخورس:

الآن وكل أوان...

عَظِّمِي يَا نَفْسِي ٱلفَتَاةَ ٱلتِي أَعْتَقَتْنَا مِنَ ٱللَّعْنة.

إِنَّ ٱلشَّعْبَ ٱلمَرْضِيَّ لِلْمَسِيحِ قَدْ فَازَ بِأُمْنِيَتِه. وَٱسْتَحقَّ أَن يَحْظَى بِوُرُودِ ٱلإِلَه. فَهُوَ يَبخعُ ٱلآنَ بِالضَرَاعَةِ مِنْ أَجلِ ٱلفَوْزِ بِإعَادَةِ ٱلوِلَادةِ وَٱلحَيَاة. وَيطْلُبُ إِلَيْكِ أَنْ تَمْنَحِيهِ نِعْمَةَ ٱلسُّجُودِ لِلْمِيلَادِ ٱلمَجِيد.

Ὁ πεζός Εἱρμός τῆς θ' Ὠδῆς

ὁ Πατριάρχης:

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν Τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον, χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

البطريرك:

عَظِّمِي يَا نَفْسِي ٱلفَتَاةَ ٱلتِي هِيَ أكرَمُ وَأَرْفَعُ مِنَ ٱلجُنُودِ ٱلعُلْوِيَّة.

إِنِّي أَرى سِرًّا غَرِيبًا بَاهِرًا. أَرَى ٱلمَغَارَةَ سَمَاءً. وَٱلعَذْرَاءَ عَرْشًا شَارُوبِيمِيًّا. وَٱلمِذْوَدَ مَوْضِعًا أُضْجِعَ فِيهِ ٱلمَسِيحُ ٱلإِلَهُ ٱلذِي لَا يَسَعَهُ مَكَانٌ. فَنُسَبِّحهُ مُعَظِّمِين.

Ὁ Ἰαμβικὸς Εἱρμὸς τῆς θ' Ὠδῆς

ὁ Χορός:

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, Ῥᾷον σιωπήν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδου.

الخورس:

عَظِّمِي يَا نَفْسِي ٱلفَتَاةَ ٱلتِي أَعْتَقَتْنَا مِنَ ٱللَّعْنَة.

إِنَّه لَعَسِيرٌ عَلَيْنَا جِدًّا أَنْ نُنظِّمَ لَكِ أَيَّتُها ٱلأُمُّ ٱلعَذْرَاءُ مَا يَلِيقُ وَيُطَابِقُ شِدَّةَ رَغْبَتِنَا مِنَ ٱلتَّسَابِيح. فَنَحْجِمُ عَنْ ذَلِكَ رَهْبَةً وَمَهَابَةً. فَنَخْتَارُ ٱلصمْتَ لِأنَّهُ أَيْسَرُ وآمنُ. فَخَوِّلِينَا ٱلقُوَّةَ وَٱلمَقْدِرَةَ عَلَى ذَلِك.

Ὁ Διάκονος: Ἔτι καί ἔτι... ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σέ αἰνοῦσι...

ὁ Πατριάρχης: البطريرك:

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

ὁ Χορός: الخورس:

الاكسابستلارية.

لَقَدْ أُفْتَقَدَنَا مُخَلِّصُنَا مَشْرِقُ الْمَشَارِقِ مِنَ الْعُلَى. فَوَجَدْنَا نَحْنُ الَّذِينَ فِي الظُّلْمَةِ وَالظِلالِ نُورُ الْحقِّ. لِأَنَّ الْربَّ قَدْ وُلِدَ مِنَ الْعذْراء.

ὁ Πατριάρχης: البطريرك:

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Ὁ Κανονάρχης: Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε, ἦχος τέταρτος

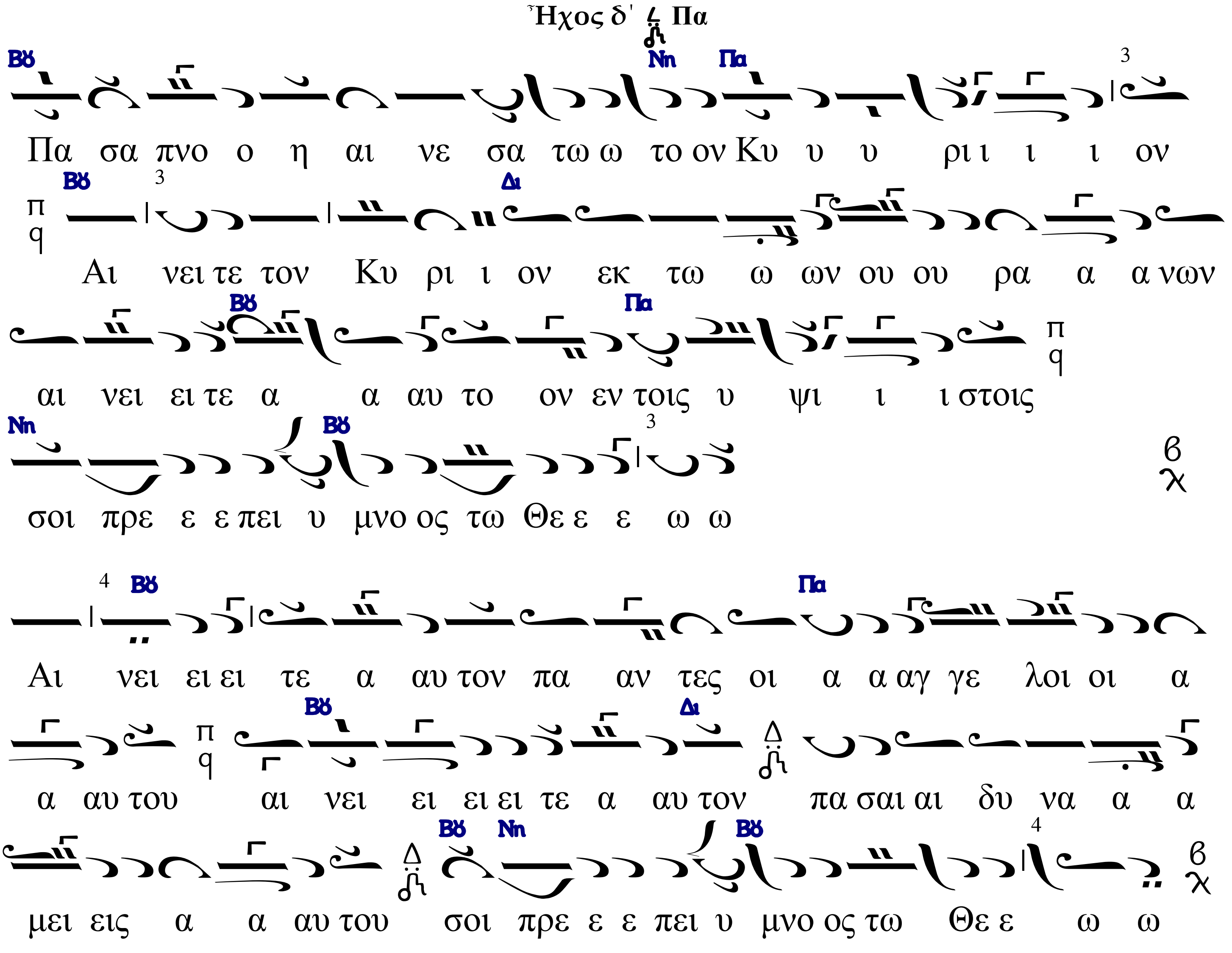

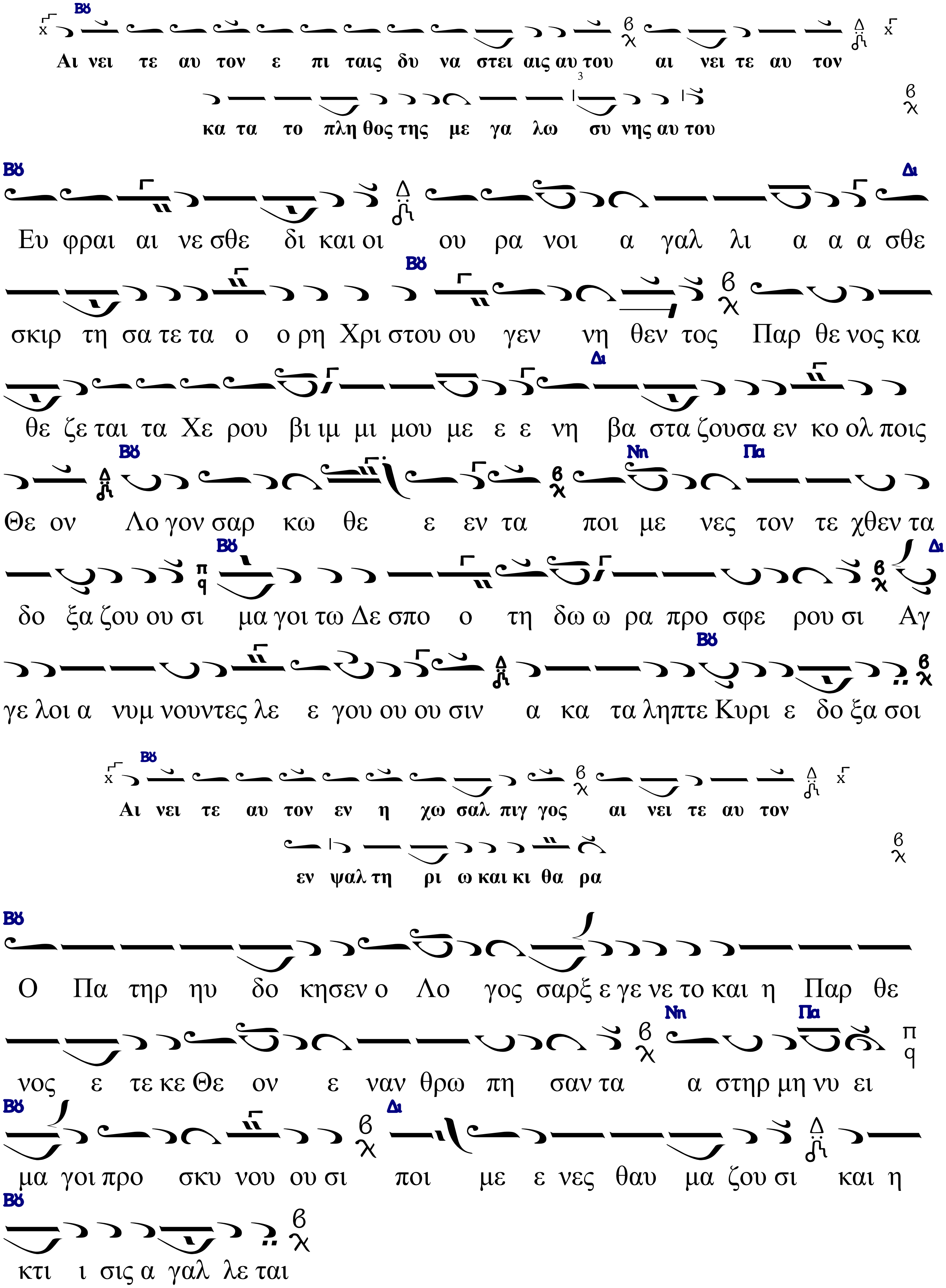
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον
κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του
Ευ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ λι α α α σθε
σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη Χρι στου ου γεν νη θεν τος Παρ θε νος κα
θε ζε ται τα Χε ρου βι ιμ μι μου με ε ε νη βα στα ζουσα εν κο ολ ποις
Θε ον Λο γον σαρ κω θε ε εν τα ποι με νες τον τε χθεν τα
δο ξα ζου ου σι μα γοι τω Δε σπο ο τη δω ω ρα προ σφε ρου σι Αγ
γε λοι α νυμ νουντες λε ε γου ου ου σιν α κα τα ληπτε Κυρι ε δο ξα σοι
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε αυ τον
εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα
Ο Πα τηρ ηυ δο κησεν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και η Παρ θε
νος ε τε κε Θε ον ε ναν θρω πη σαν τα α στηρ μη νυ ει
μα γοι προ σκυ νου ου σι ποι με ε νες θαυ μα ζου σι και η
κτι ι σις α γαλ λε ται

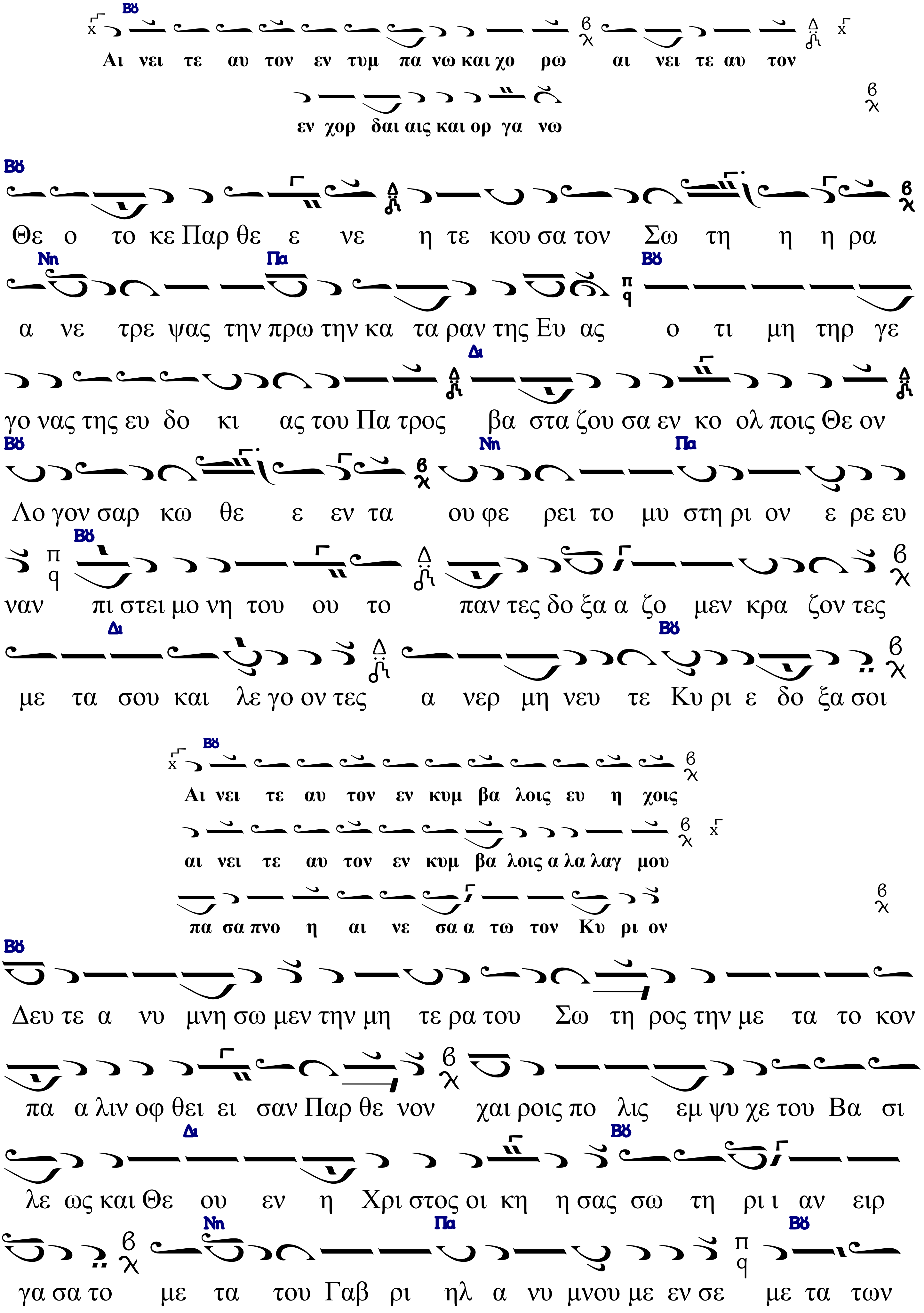
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ τον
εν χορ δαι αις και ορ γα νω
Θε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κου σα τον Σω τη η η ρα
α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της Ευ ας ο τι μη τηρ γε
γο νας της ευ δο κι ας του Πα τρος βα στα ζου σα εν κο ολ ποις Θε ον
Λο γον σαρ κω θε ε εν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ
ναν πι στει μο νη του ου το παν τες δο ξα α ζο μεν κρα ζον τες
με τα σου και λε γο ον τες α νερ μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξα σοι
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Δευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα του Σω τη ρος την με τα το κον
πα α λιν οφ θει ει σαν Παρ θε νον χαι ροις πο λις εμ ψυ χε του Βα σι
λε ως και Θε ου εν η Χρι στος οι κη η σας σω τη ρι ι αν ειρ
γα σα το με τα του Γαβ ρι ηλ α νυ μνου με εν σε με τα των

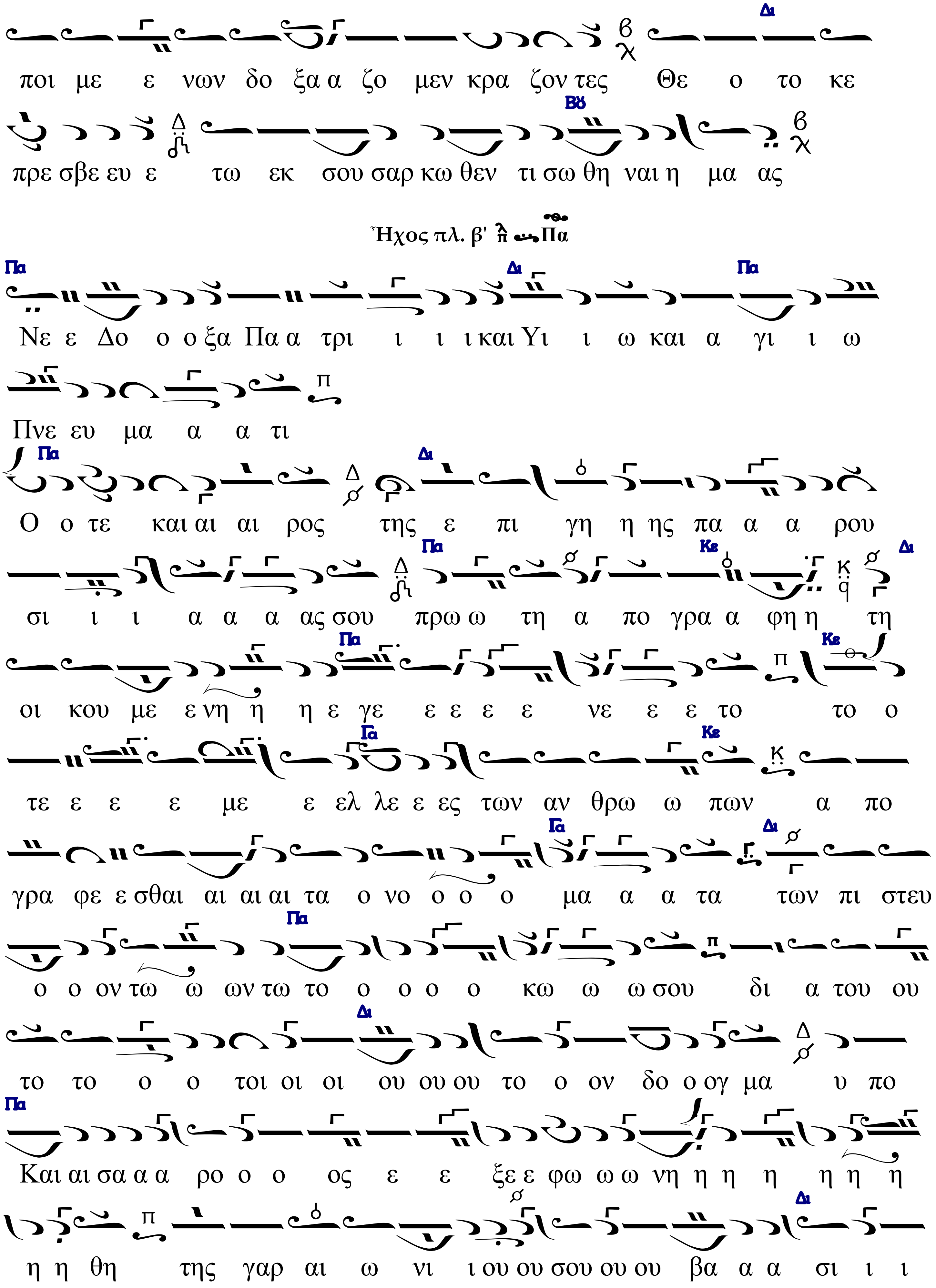
ποι με ε νων δο ξα α ζο μεν κρα ζον τες Θε ο το κε
πρε σβε ευ ε τω εκ σου σαρ κω θεν τι σω θη ναι η μα ας
Ἦχος πλ. β' Πα
Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
Ο ο τε και αι αι ρος της ε πι γη η ης πα α α ρου
σι ι ι α α α ας σου πρω ω τη α πο γρα α φη η τη
οι κου με ε νη η η ε γε ε ε ε ε νε ε ε το το ο
τε ε ε ε με ε ελ λε ε ες των αν θρω ω πων α πο
γρα φε ε σθαι αι αι αι τα ο νο ο ο ο μα α α τα των πι στευ
ο ο ον τω ω ων τω το ο ο ο ο κω ω ω σου δι α του ου
το το ο ο τοι οι οι ου ου ου το ο ον δο ο ογ μα υ πο
Και αι σα α α ρο ο ο ος ε ε ξε ε φω ω ω νη η η η η η η
η η θη της γαρ αι ω νι ι ου ου σου ου ου βα α α σι ι ι

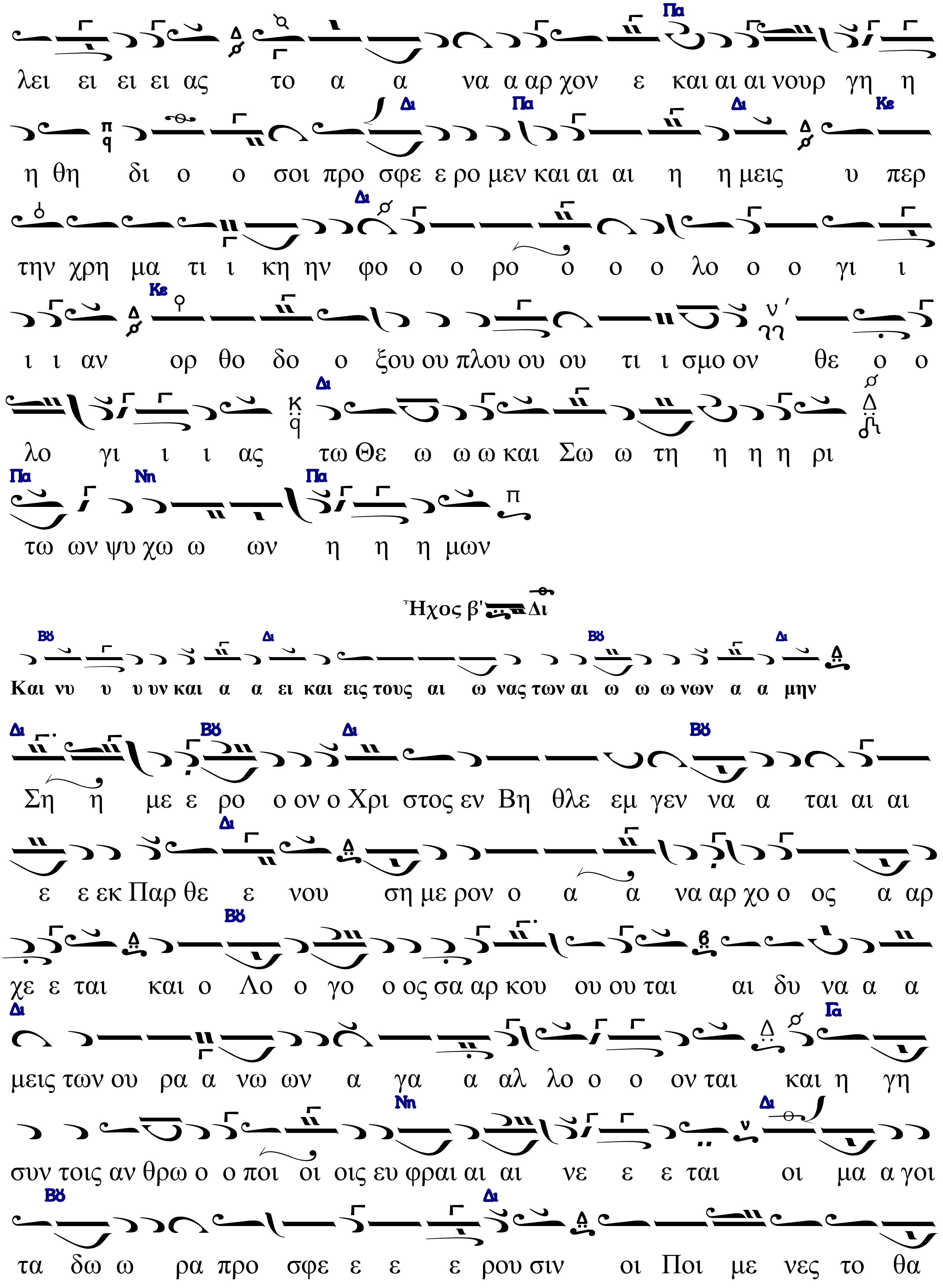
Πα
λει ει ει ει ας το α α να α αρ χον ε και αι αι νουρ γη η
Δι Πα Δι Κε
η θη δι ο ο σοι προ σφε ε ρο μεν και αι αι η η μεις υ περ
Δι
την χρη μα τι ι κη ην φο ο ο ρο ο ο ο λο ο ο γι ι
Κε
ι ι αν ορ θο δο ο ξου ου πλου ου ου τι ι σμο ον θε ο ο
Δι
λο γι ι ι ας τω Θε ω ω ω και Σω ω τη η η η ρι
Πα Νη Πα
τω ων ψυ χω ω ων η η η μων
Ἦχος β' Δι
Βου Δι Βου Δι
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Δι Βου Δι Βου
Ση η με ε ρο ο ον ο Χρι στος εν Βη θλε εμ γεν να α ται αι αι
Δι
ε ε εκ Παρ θε ε νου ση με ρον ο α α να αρ χο ο ος α αρ
Βου
χε ε ται και ο Λο ο γο ο ος σα αρ κου ου ου ται αι δυ να α α
Δι Γα
μεις των ου ρα α νω ων α γα α αλ λο ο ο ον ται και η γη
Νη Δι
συν τοις αν θρω ο ο ποι οι οις ευ φραι αι αι νε ε ε ται οι μα α γοι
Βου Δι
τα δω ω ρα προ σφε ε ε ε ρου σιν οι Ποι με νες το θα

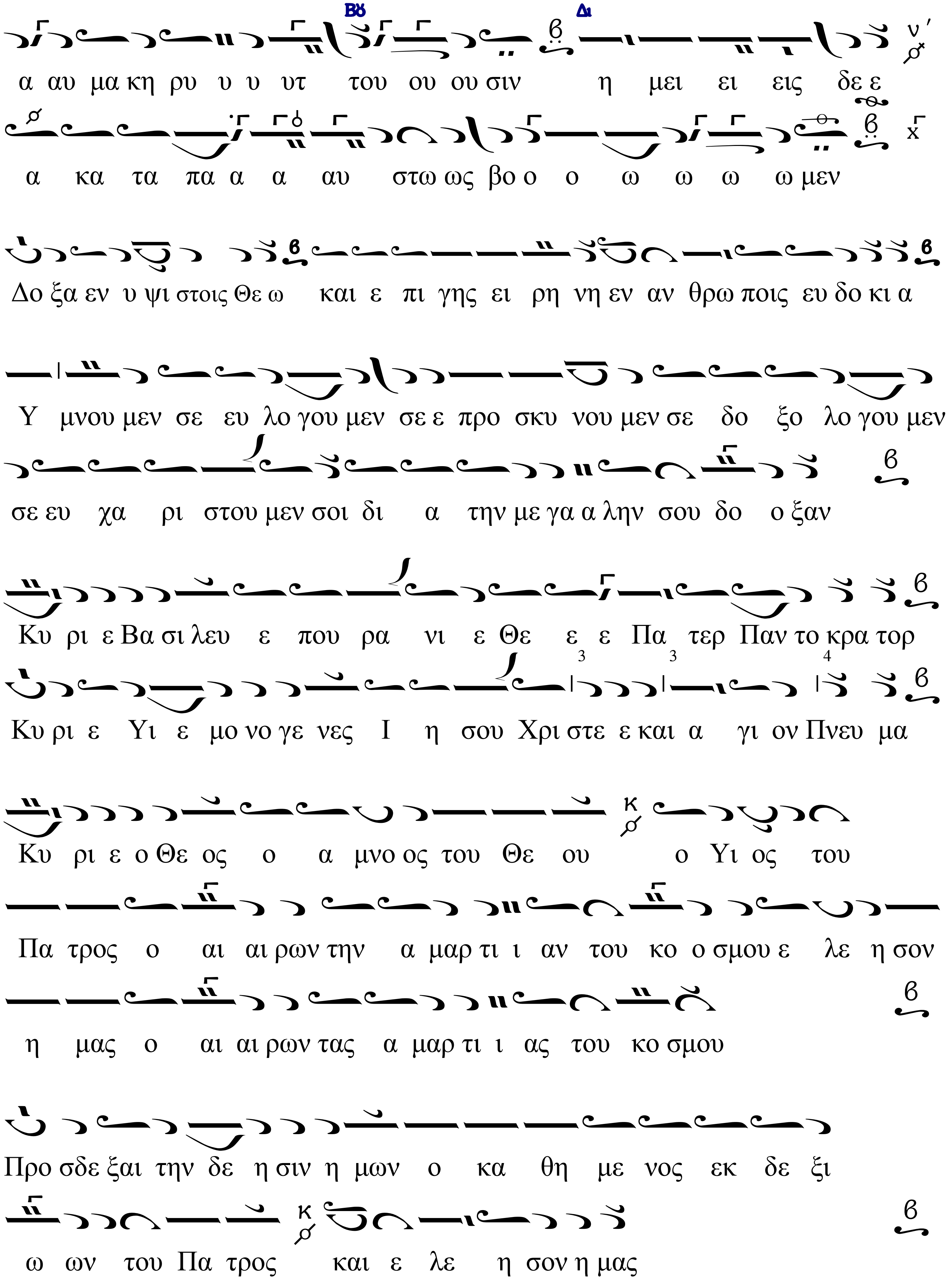
Βου Δι
α αυ μα κη ρυ υ υ υτ του ου ου σιν η μει ει εις δε ε
α κα τα πα α α αυ στω ως βο ο ο ω ω ω ω μεν
Δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν
σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ Παν το κρα τορ
Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε ξι
ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

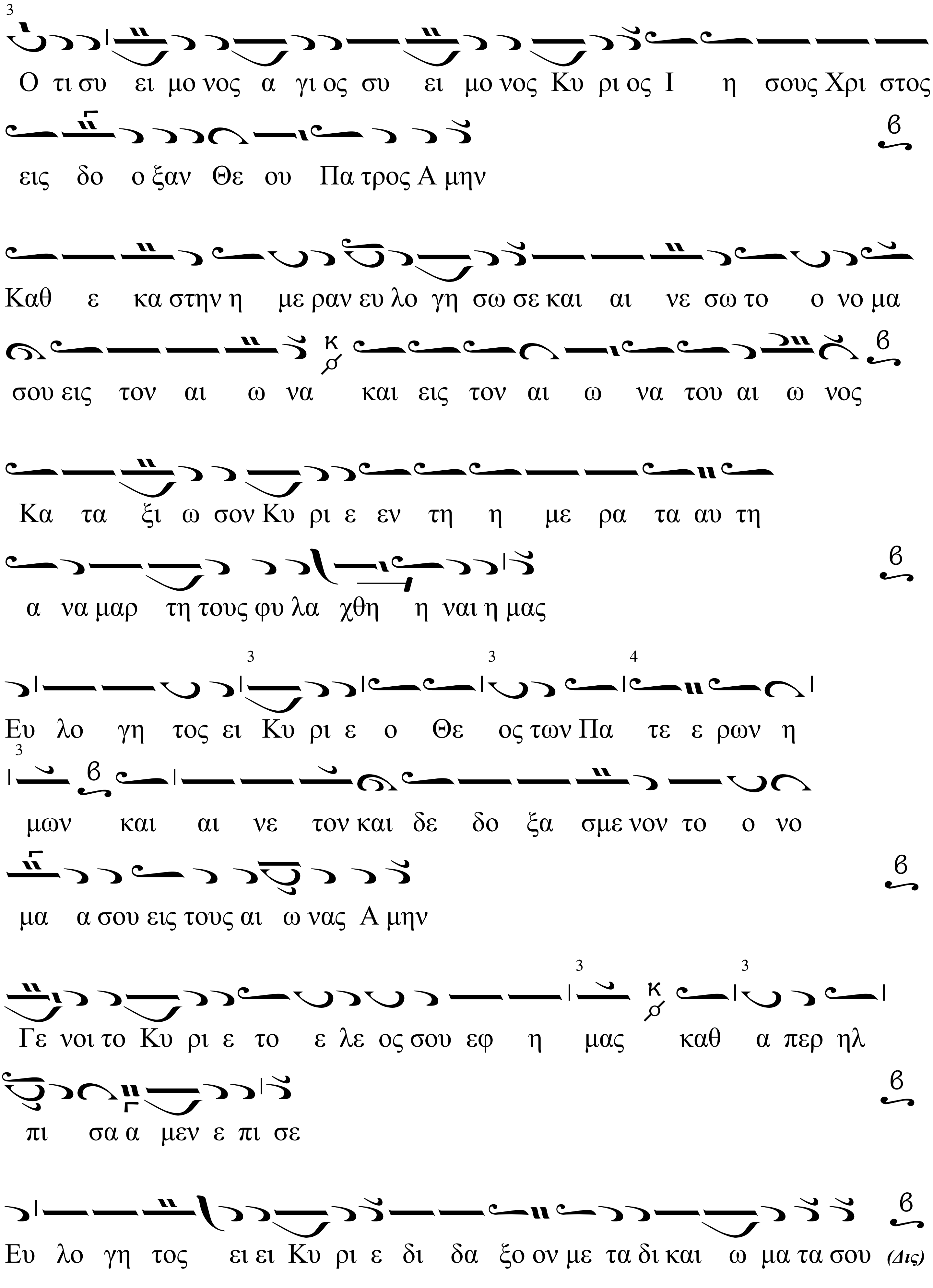
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος
εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα
σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων η
μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο
μα α σου εις τους αι ω νας Α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α περ ηλ
πι σα α μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (Δις)

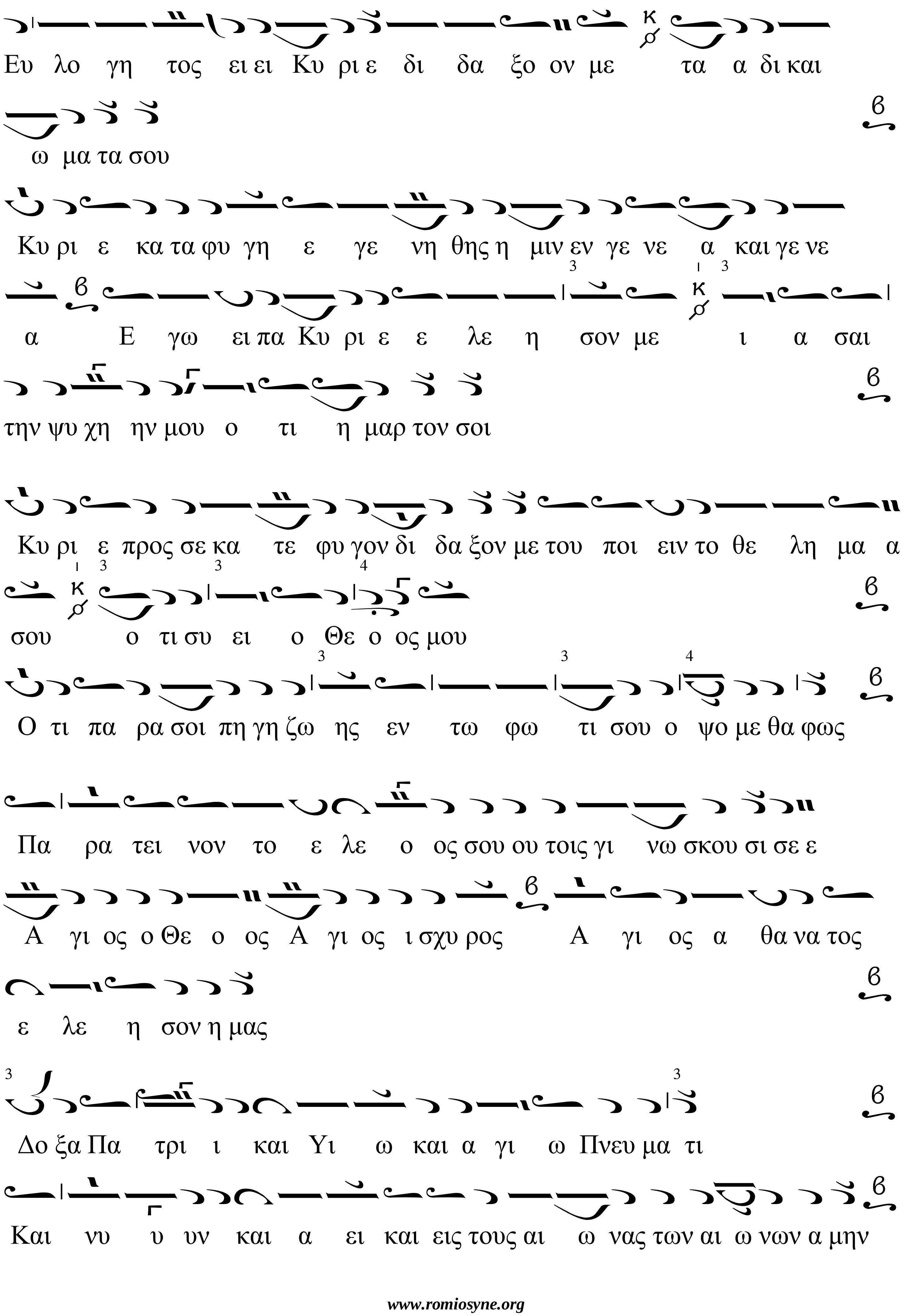
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα α δι και
ω μα τα σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α και γε νε
α Ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι
την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι σε ε
Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος
ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

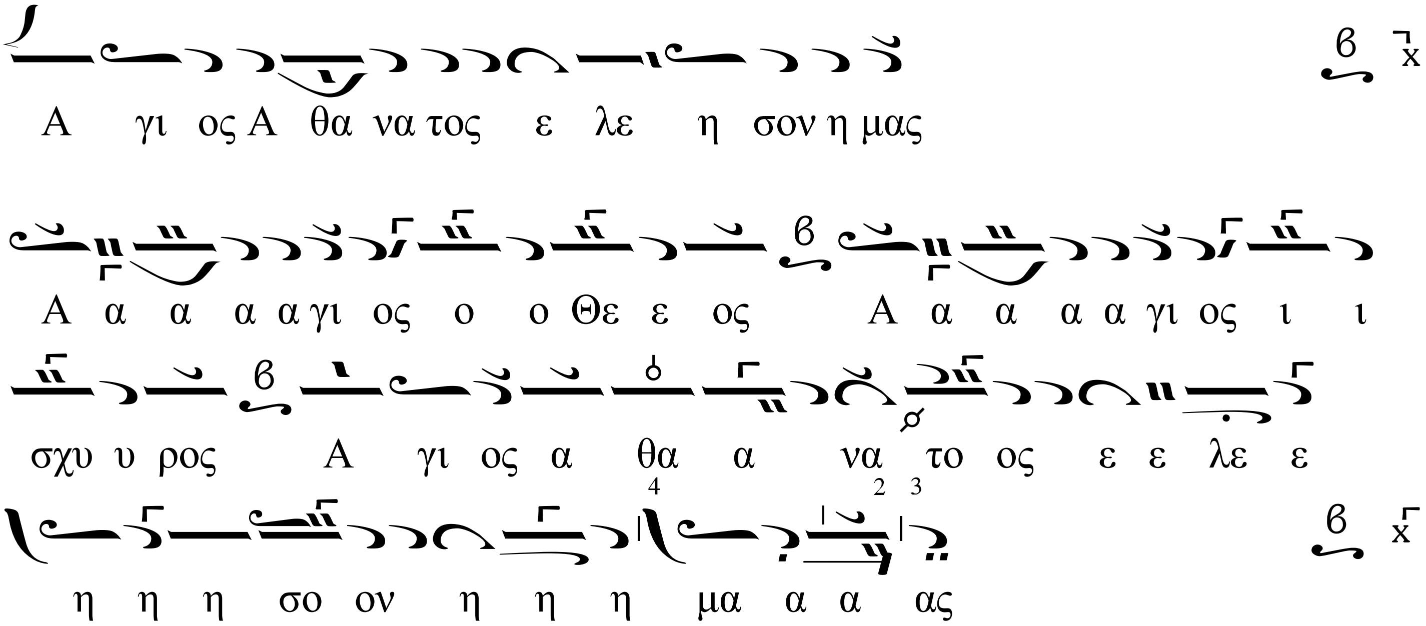

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος β'

Στίχ. α' Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ' Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ' Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν ...
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'

Στίχ. α' Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ' Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ' Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος δ'

Στίχ. α' Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β' Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. γ' Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.
Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ τὸ Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἦχος α', Πα

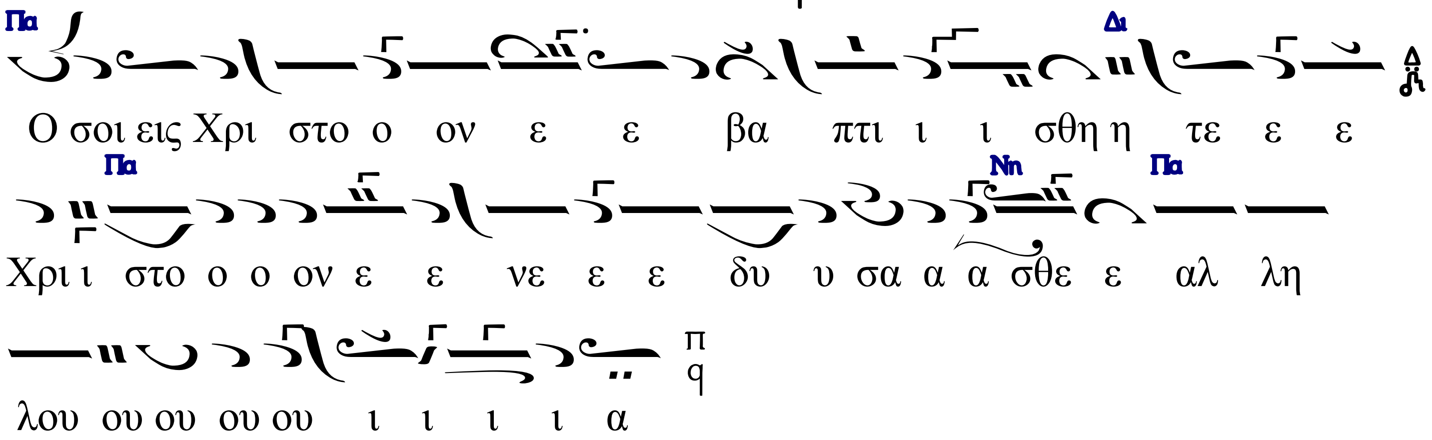

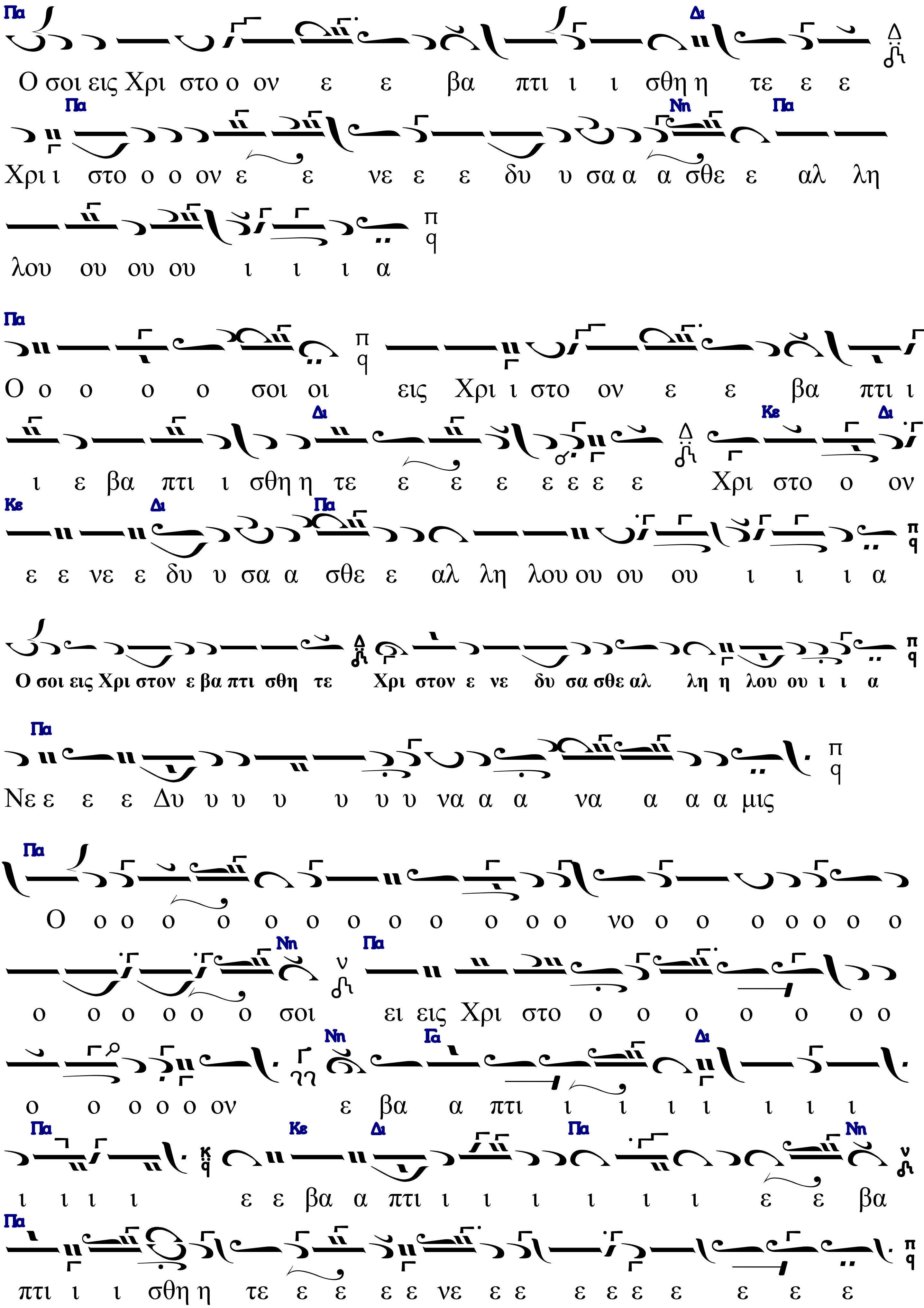
Ο σοι εις Χρι στο ο ον ε ε βα πτι ι ι σθη η τε ε ε
Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε ε ε δυ υ σα α α σθε ε αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι α
Ο ο ο ο ο σοι οι εις Χρι ι στο ον ε ε βα πτι ι
ι ε βα πτι ι σθη η τε ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ον
ε ε νε ε δυ υ σα α σθε ε αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α
Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε Χρι στον ε νε δυ σα σθε αλ λη η λου ου ι ι α
Νε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α να α α α μις
Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ε ε βα
πτι ι ι σθη η τε ε ε ε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ σα α α α ε ε ε νε ε ε δυ υ υ

υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε χε ε Α α α α α α α

α αλ λη η η η η η η η η η α αλ λη λου ου ου ου ου ι

αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α χα α α α α

«Φήμη» Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἦχος Δι

Θε ο φι ι ι λου του Μα κα ρι ω τα του Θει ο τα του τε και

Πα να γι ω τα α α του Πα τρος η μων και Πα τρι αρ χου της

Α γι ας πο λε ως Ι ε ρου σα λημ και πα σης Πα λαι στι ι ι ι

νης Συ ρι ας Α ρα βι ας πε ραν του Ι ορ δα α α νου

Κα να της Γα λι λαι ας και Α γι ας Σι ων πολ λα τα ε ε ε τη

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως Ἀργό Παρρησιῶν Ἦχος α', Πα

Οι

οι

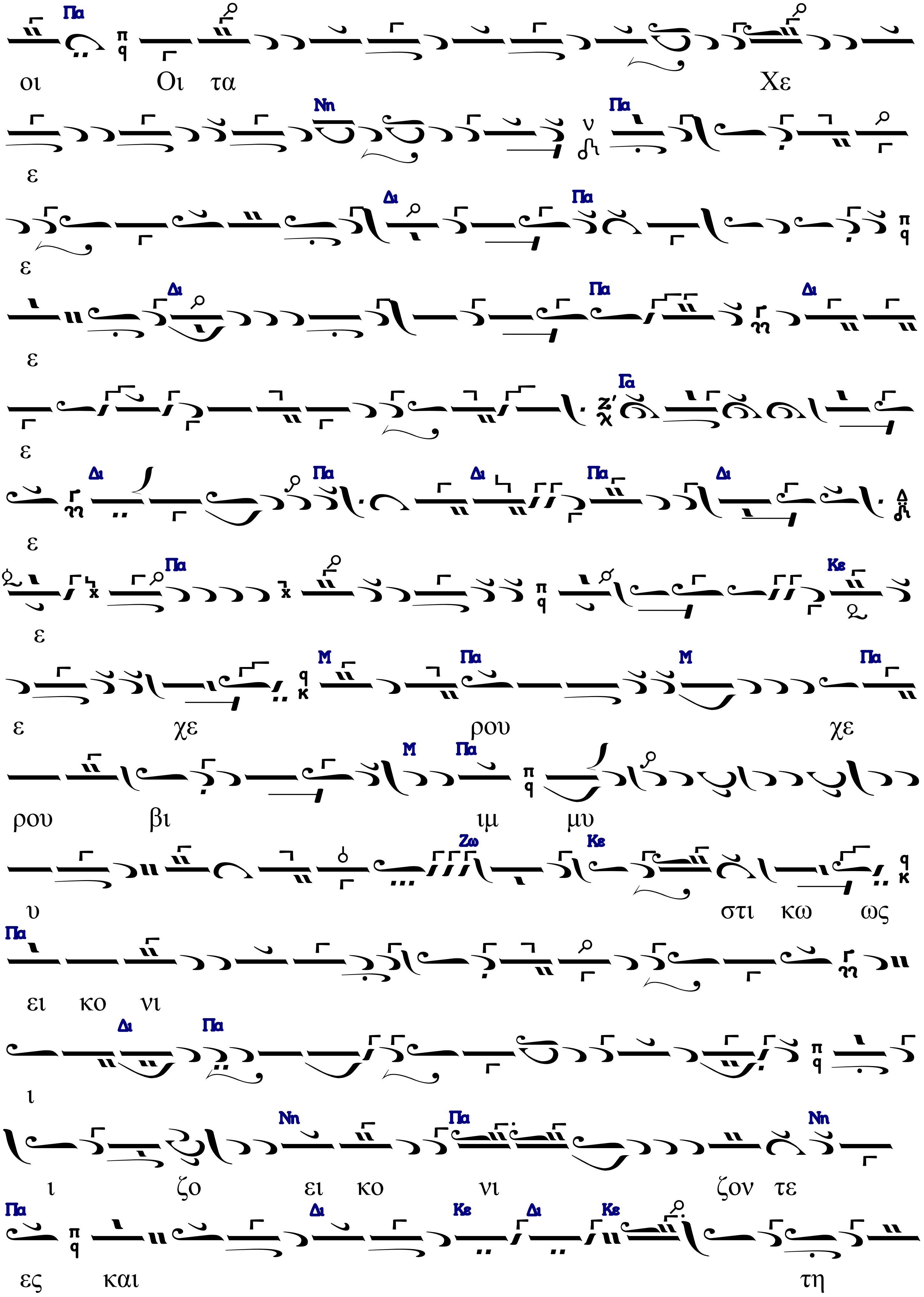
οι Οι τα Χε
ε
ε
ε
ε
ε
ε
ε χε ρου χε
ρου βι ιμ μυ
υ στι κω ως
ει κο νι
ι
ι ζο ει κο νι ζον τε
ες και τη

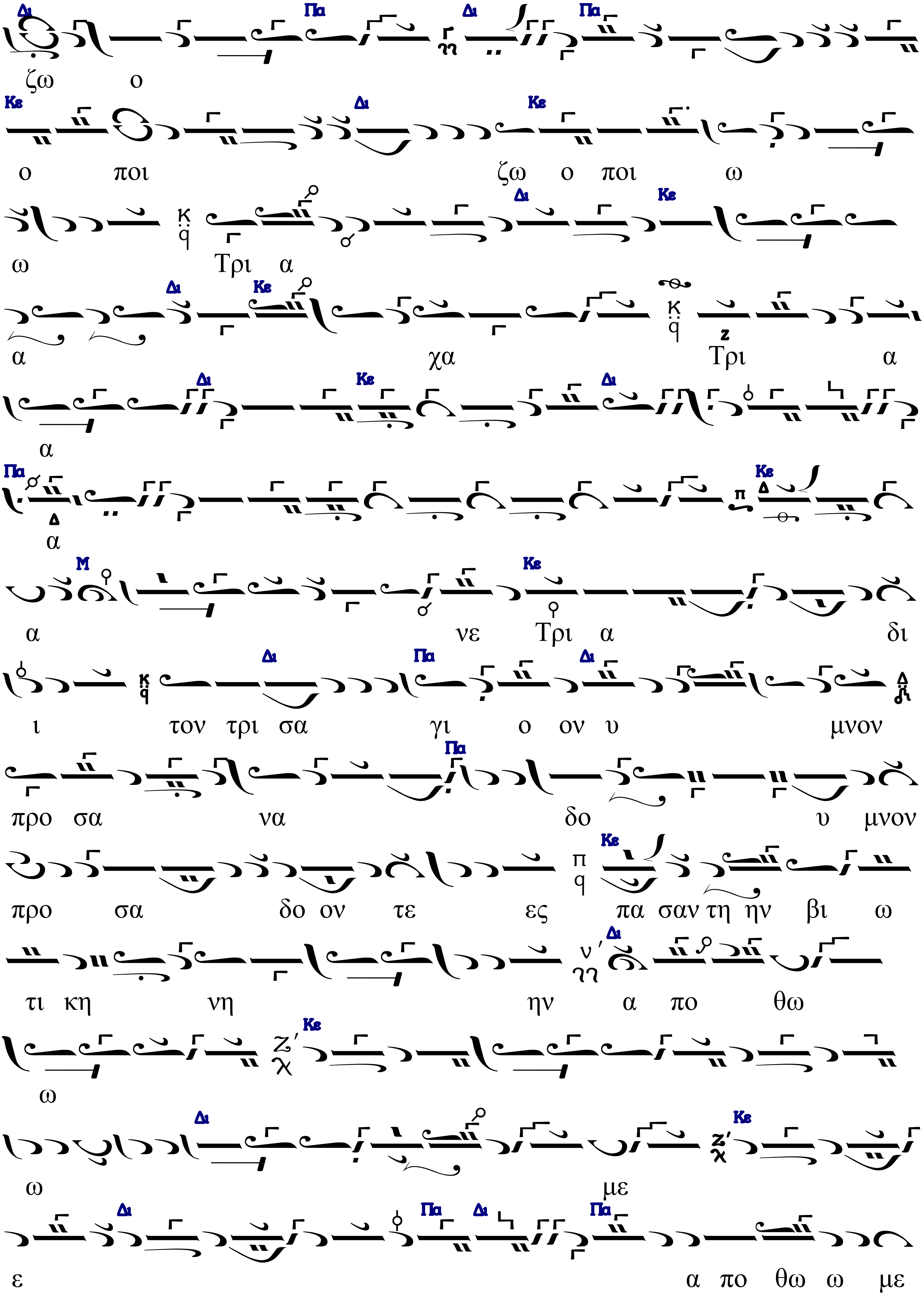
ζω ο
ο ποι ζω ο ποι ω
ω Τρι α
α χα Τρι α
α
α
α νε Τρι α δι
ι τον τρι σα γι ο ον υ μνον
προ σα να δο υ μνον
προ σα δο ον τε ες πα σαν τη ην βι ω
τι κη νη ην α πο θω
ω
ω με
ε α πο θω ω με

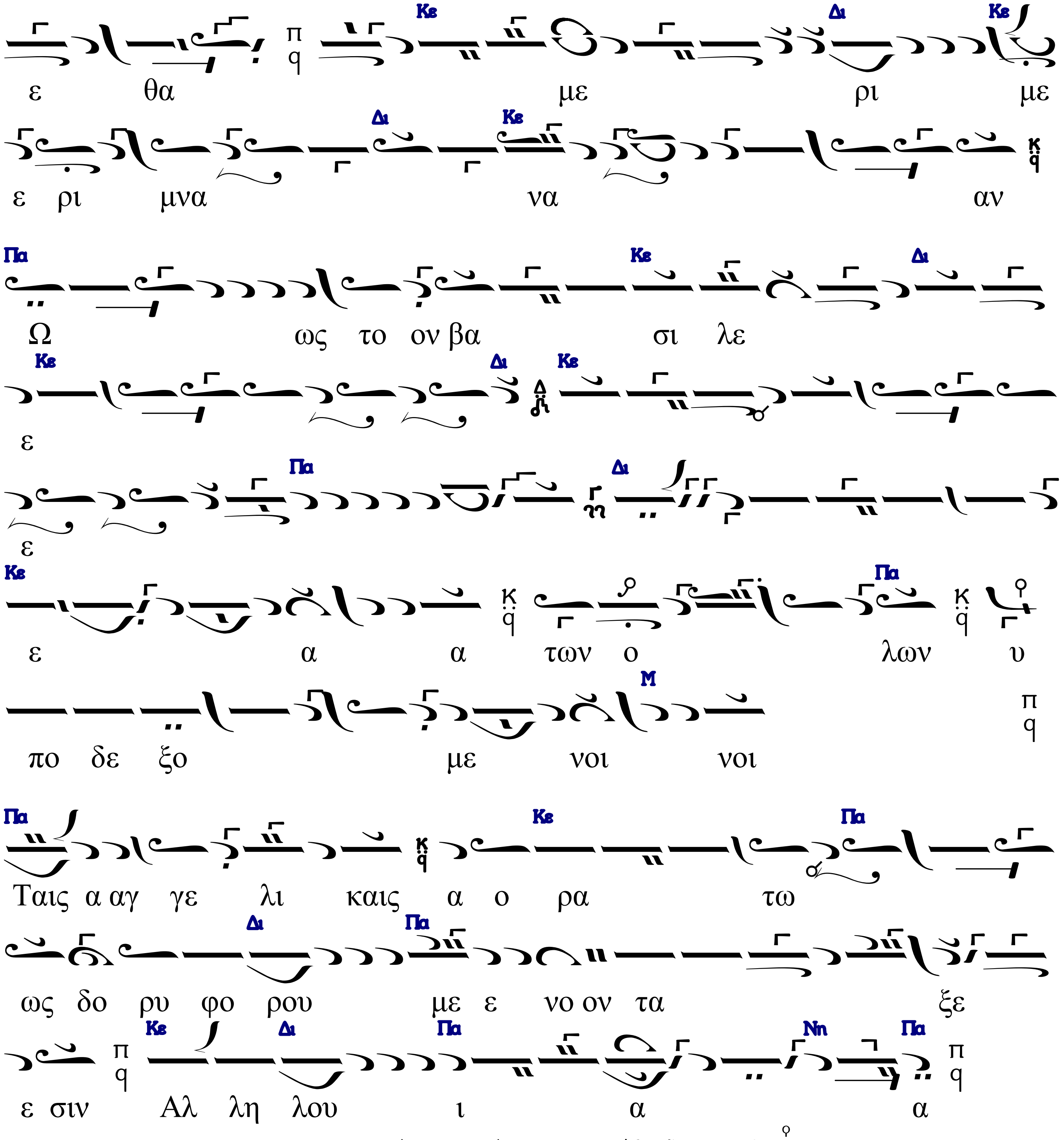

Λειτουργικά Βασιλείου Νικολαΐδη Ἦχος Πα

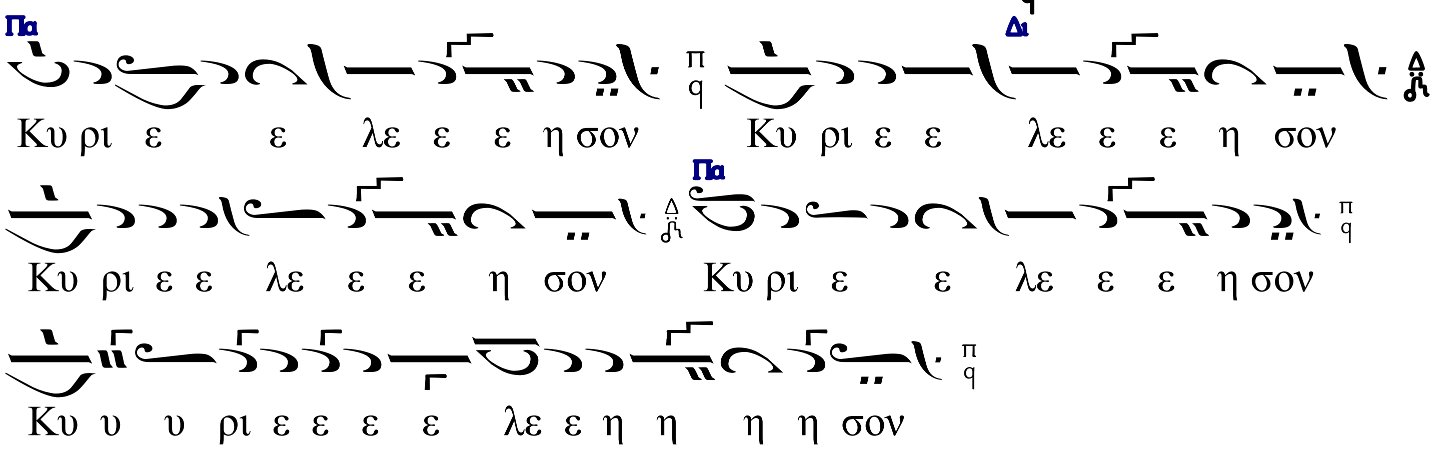

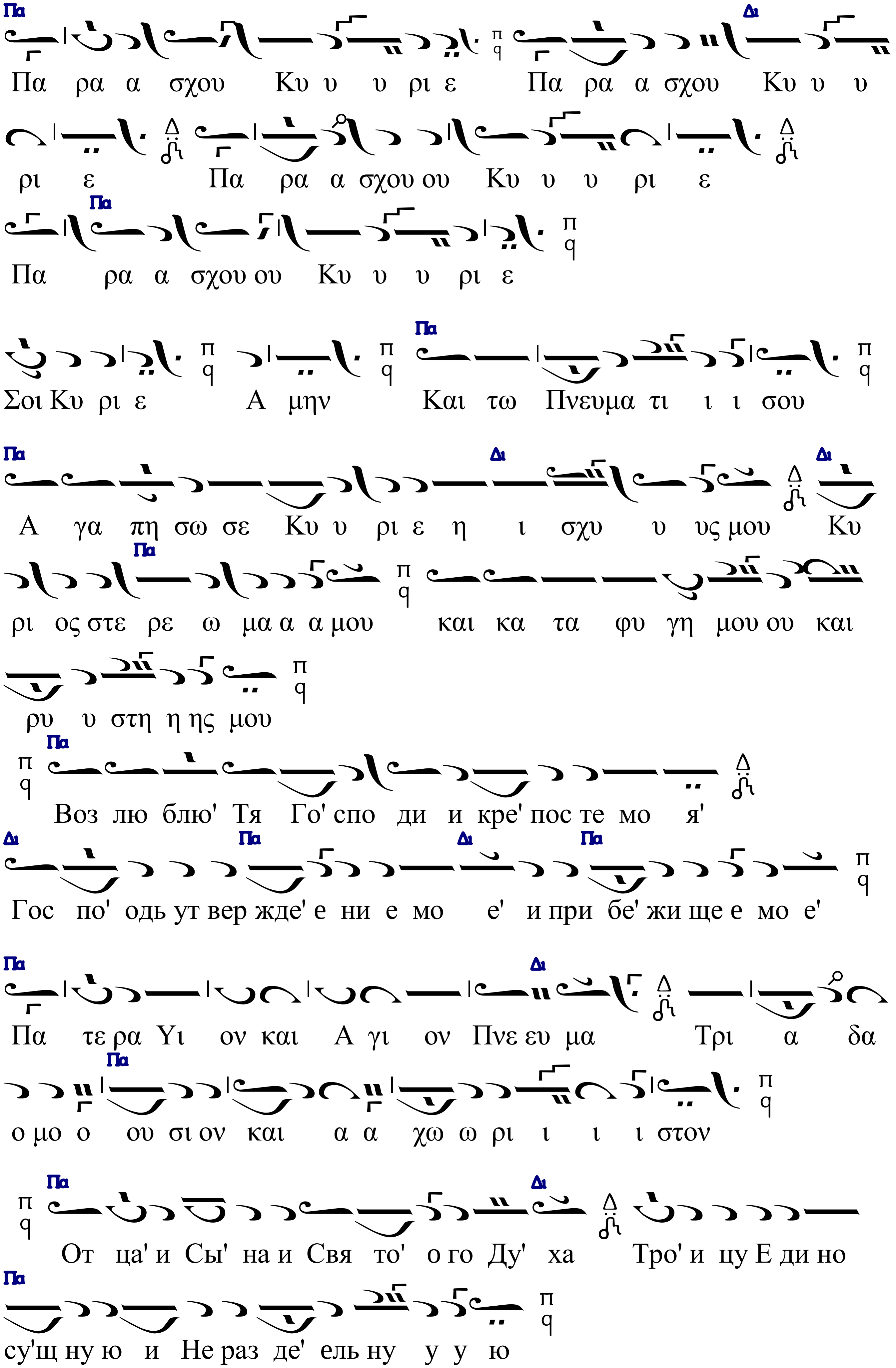
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε Πα ρα α σχου Κυ υ υ
ρι ε Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Σοι Κυ ρι ε Α μην Και τω Πνευμα τι ι ι σου
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου Κυ
ρι ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα φυ γη μου ου και
ρυ υ στη η ης μου
Воз лю блю' Тя Го' спо ди и кре' пос те мо я'
Гос по' одь ут вер жде' е ни е мо е' и при бе' жи ще е мо е'
Πα τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι α δα
ο μο ο ου σι ον και α α χω ω ρι ι ι ι στον
От ца' и Сы' на и Свя то' о го Ду' ха Тро' и цу Е ди но
су'щ ну ю и Не раз де' ель ну у у ю

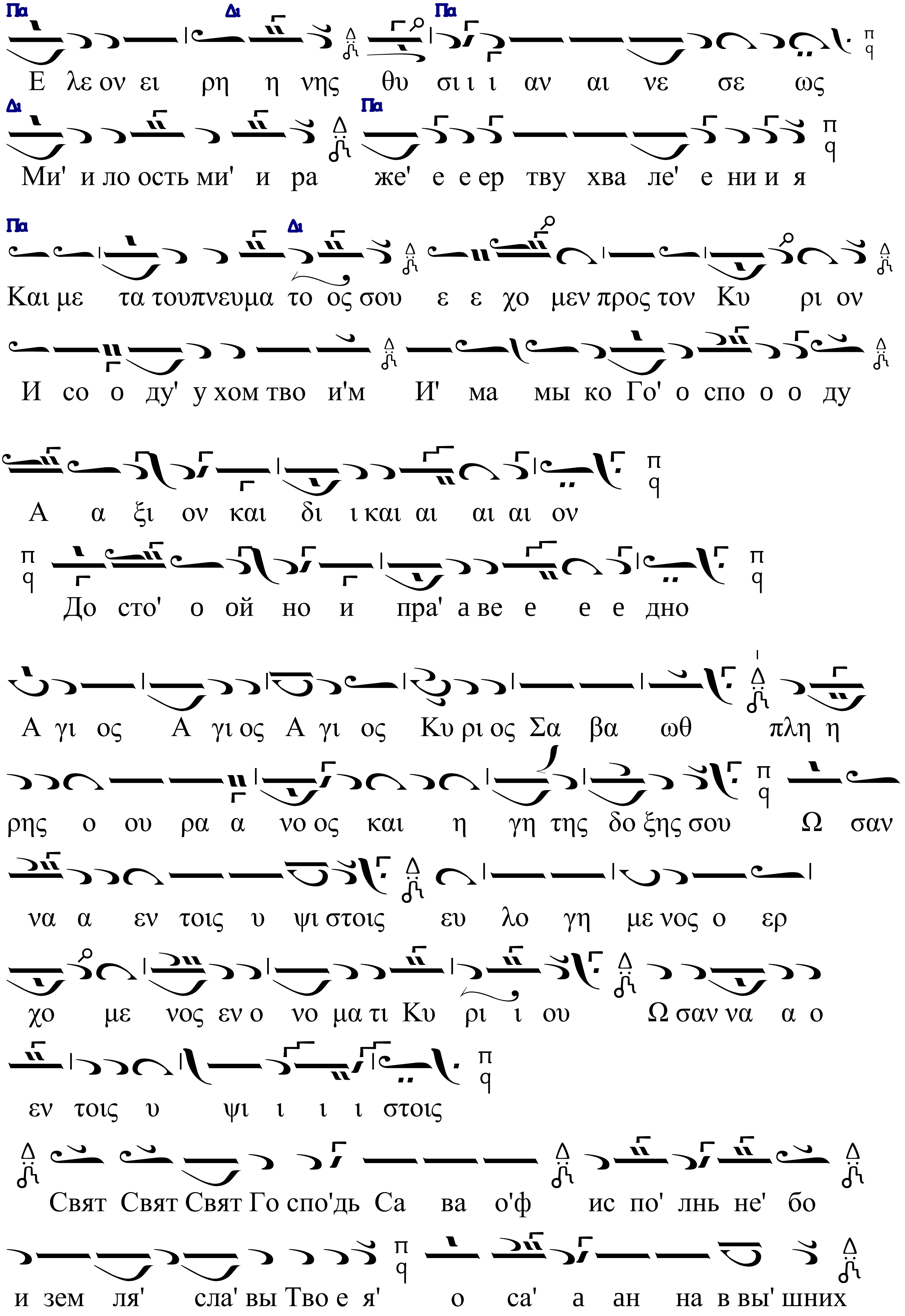
Πα Δι Πα
Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι ι αν αι νε σε ως
Δι Πα
Ми' и ло ость ми' и ра же' е е ер тву хва ле' е ни и я
Πα Δι
Και με τα τουπνευμα το ος σου ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
И со о ду' у хом тво и'м И' ма мы ко Го' о спо о о ду
Α α ξι ον και δι ι και αι αι αι ον
До сто' о ой но и пра' а ве е е е дно
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα ωθ πλη η
ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου Ω σαν
να α εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Ω σαν να α ο
εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
Свят Свят Свят Го спо'дь Са ва о'ф ис по' лнь не' бо
и зем ля' сла' вы Тво е я' о са' а ан на в вы' шних

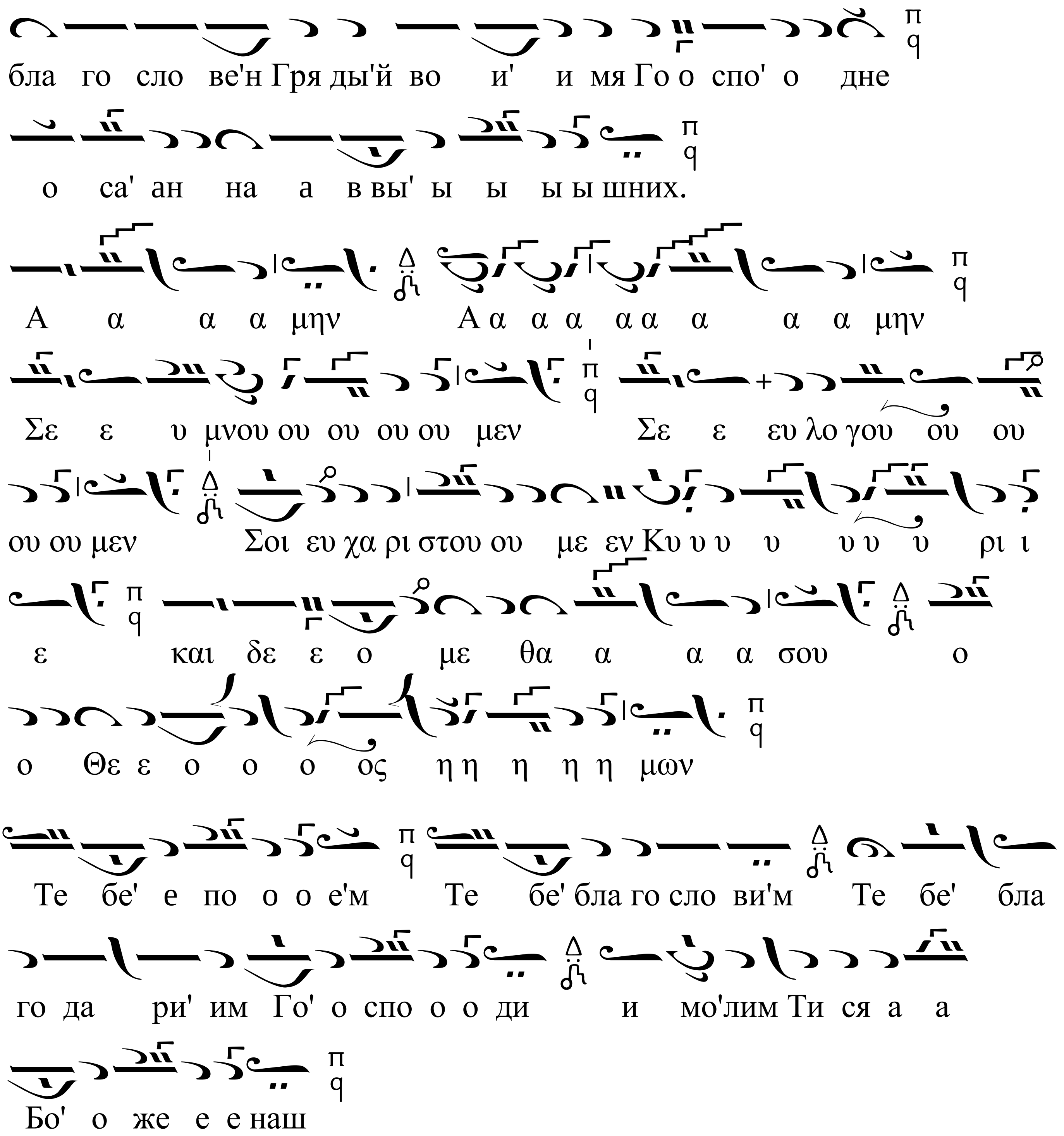

Λειτουργικά Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου[5] Ἦχος Πα

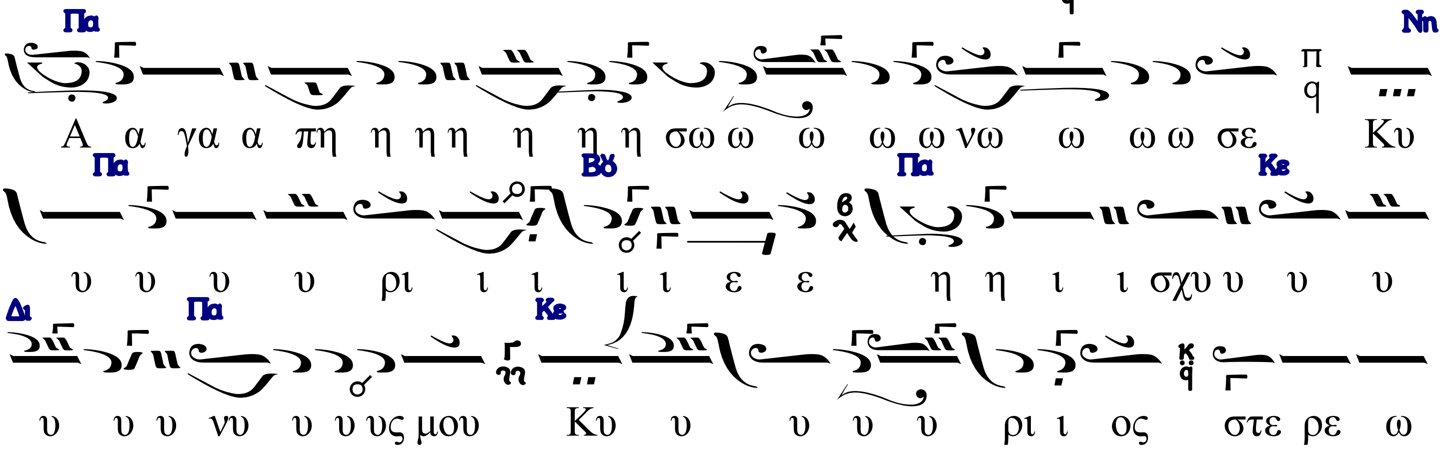

[5] *Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου «Αἱ Δύο Μέλισσαι», ἐκδ. 1906, Τόμος β', σελ. 486-488*

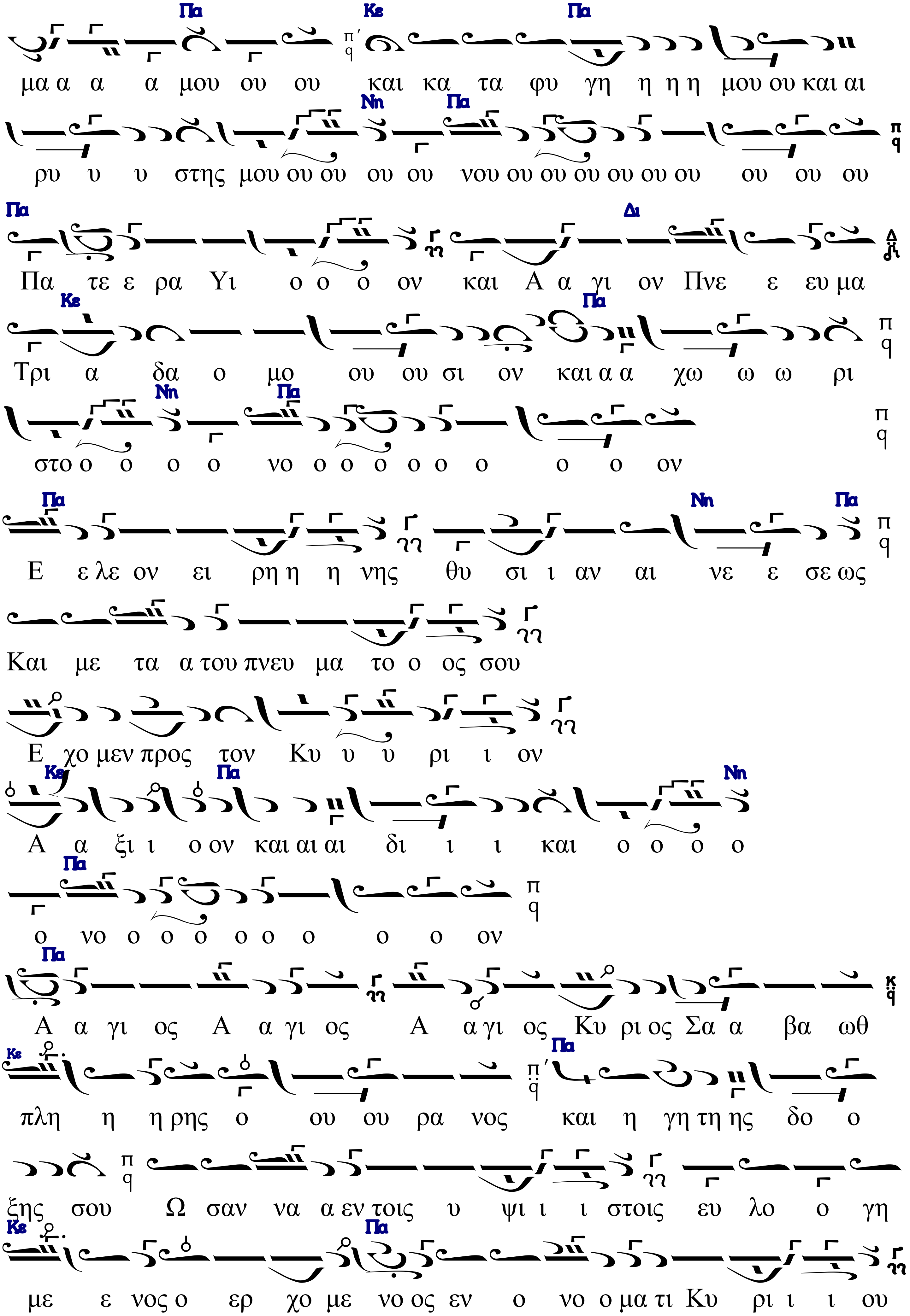
μα α α α μου ου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου και αι
ρυ υ υ στης μου ου ου ου ου νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
Πα τε ε ρα Υι ο ο ο ον και Α α γι ον Πνε ε ευ μα
Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α α χω ω ω ρι
στο ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
Ε ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε ε σε ως
Και με τα α του πνευ μα το ο ος σου
Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α α ξι ι ο ον και αι αι δι ι ι και ο ο ο ο
ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
Α α γι ος Α α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σα α βα ωθ
πλη η η ρης ο ου ου ρα νος και η γη τη ης δο ο
ξης σου Ω σαν να α εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο ο γη
με ε νος ο ερ χο με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ι ου

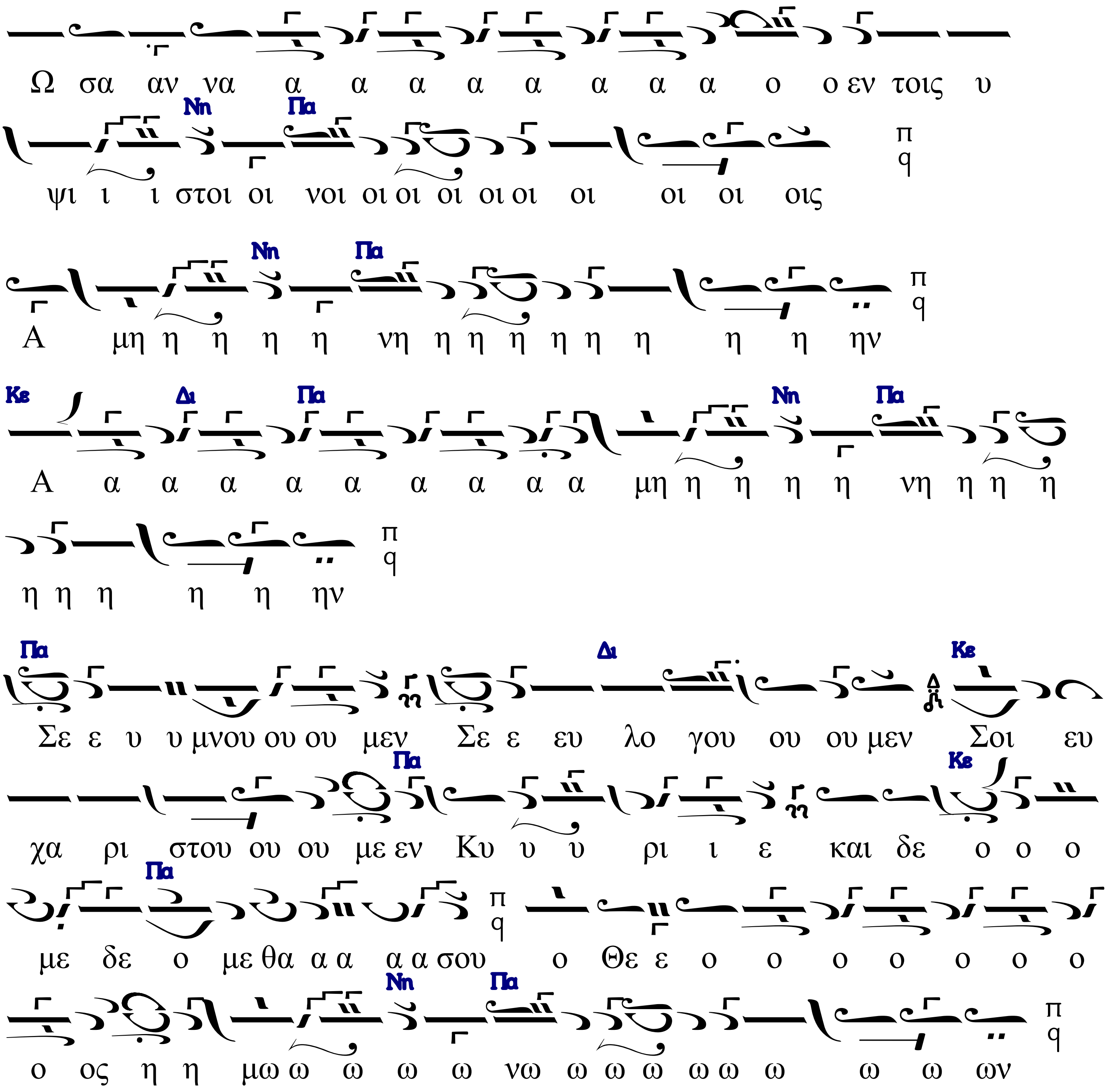

Λειτουργικά Μιχαήλ Χατζηαθανασίου[6] Ἦχος Πα Ἑπτάφωνος

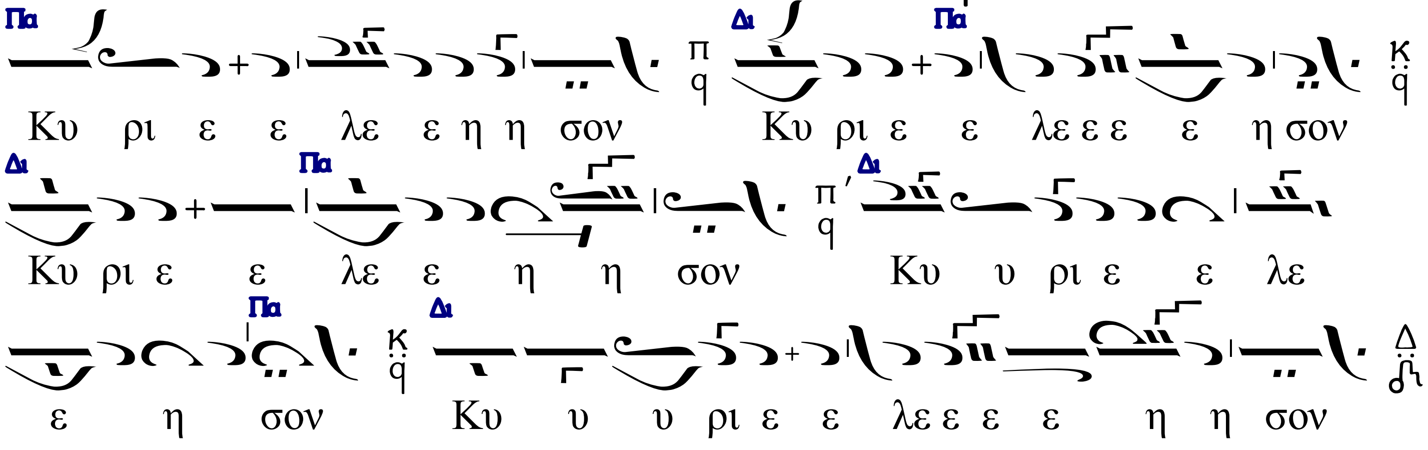

[6] *Μιχ. Χατζηαθανασίου, «Μουσική Ζωοδόχος Πηγή», ἐκδ. Μιχ. Πολυχρονάκης, Νεάπολις Κρήτης 1975, σελ. 183-187*

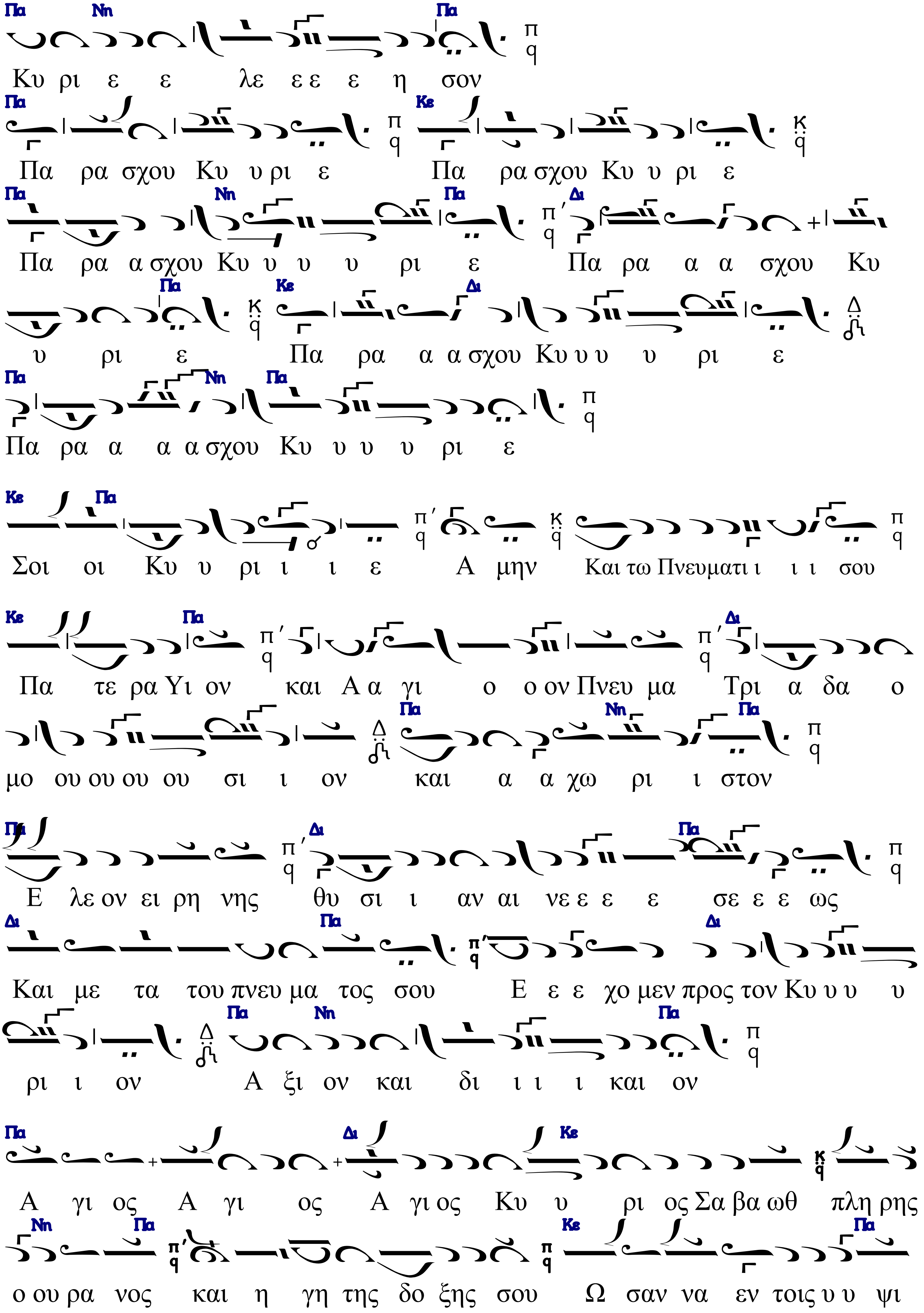
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε Πα ρα α α σχου Κυ
υ ρι ε Πα ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Πα ρα α α α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Σοι οι Κυ υ ρι ι ι ε Α μην Και τω Πνευματι ι ι ι σου
Πα τε ρα Υι ον και Α α γι ο ο ον Πνευ μα Τρι α δα ο
μο ου ου ου ου σι ι ον και α α χω ρι ι στον
Ε λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νε ε ε ε σε ε ε ως
Και με τα του πνευ μα τος σου Ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ υ
ρι ι ον Α ξι ον και δι ι ι ι και ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης
ο ου ρα νος και η γη της δο ξης σου Ω σαν να εν τοις υ υ ψι

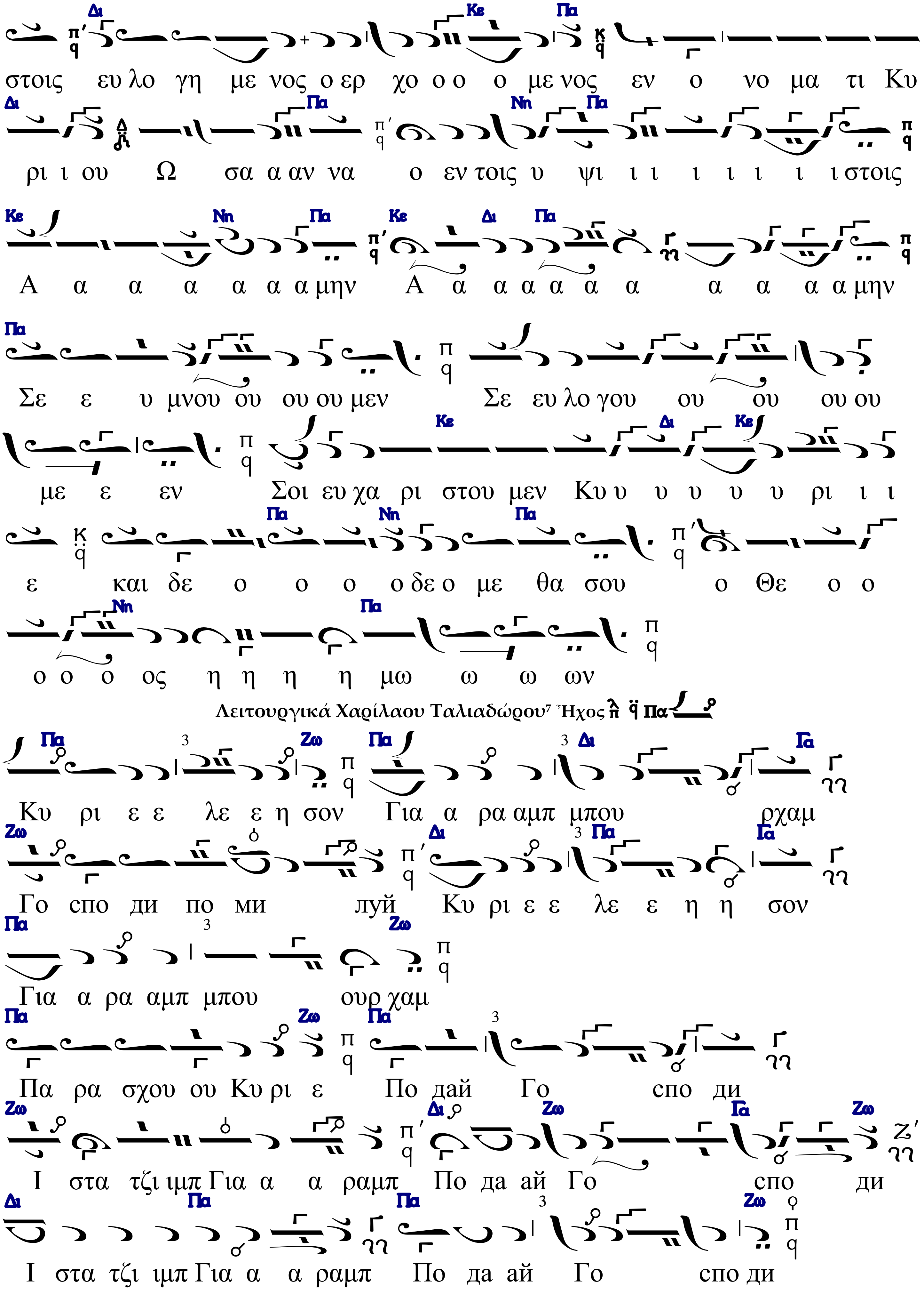

[7] *Χαρίλαου Ταλιαδώρου, "Επίτομος Λειτουργία", Θεσσαλονίκη 1990*[4]*, σελ. 142-146*

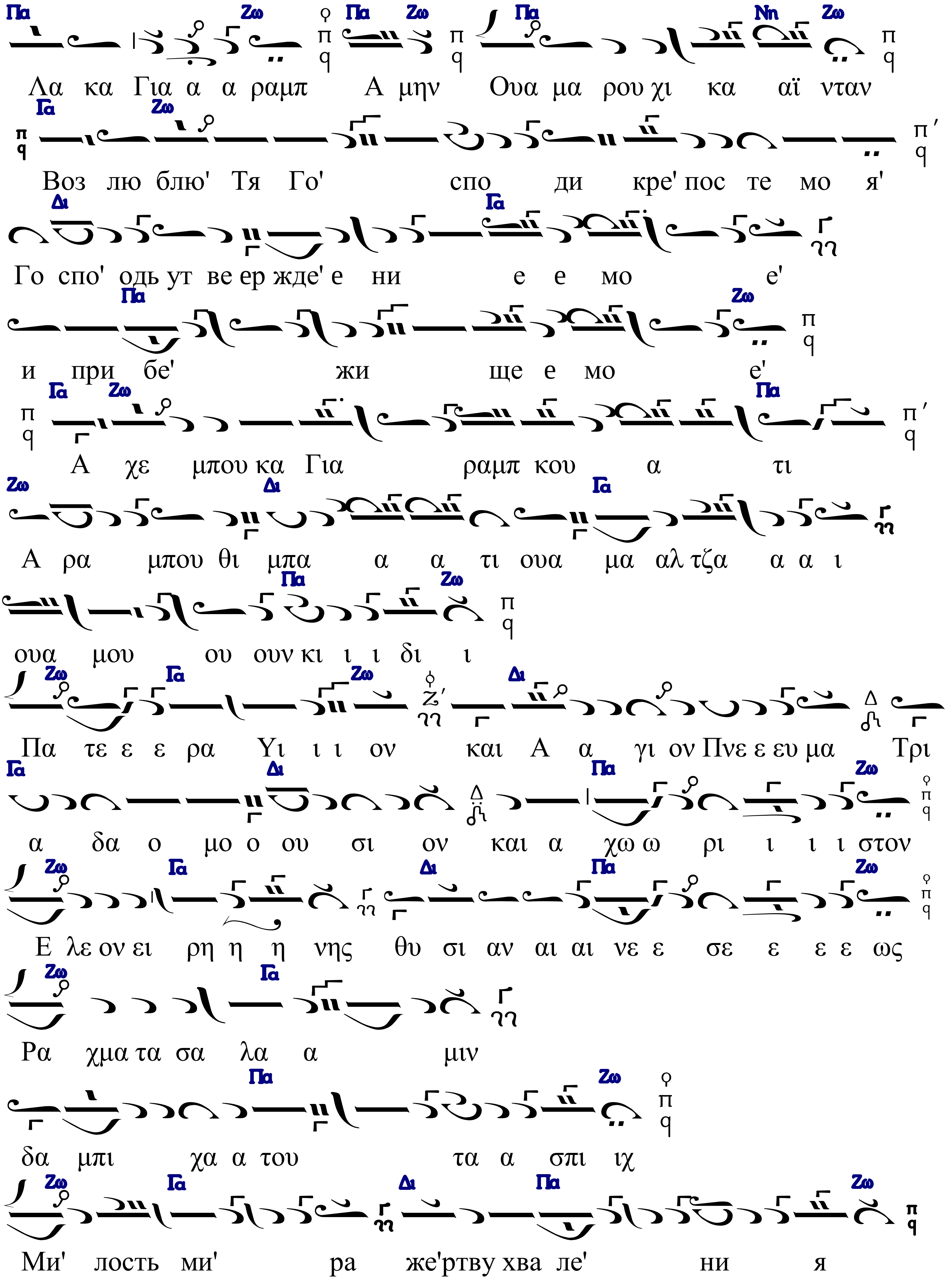
Λα κα Για α α ραμπ Α μην Ουα μα ρου χι κα αϊ νταν
Воз лю блю' Тя Го' спо ди кре' пос те мо я'
Го спо' одь ут ве ер жде' е ни е е мо е'
и при бе' жи ще е мо е'
Α χε μπου κα Για ραμπ κου α τι
Α ρα μπου θι μπα α α τι ουα μα αλ τζα α α ι
ουα μου ου ουν κι ι ι δι ι
Πα τε ε ε ρα Υι ι ι ον και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω ρι ι ι ι στον
Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι αν αι αι νε ε σε ε ε ε ως
Ρα χμα τα σα λα α μιν
δα μπι χα α του τα α σπι ιχ
Ми' лость ми' ра же'ртву хва ле' ни я

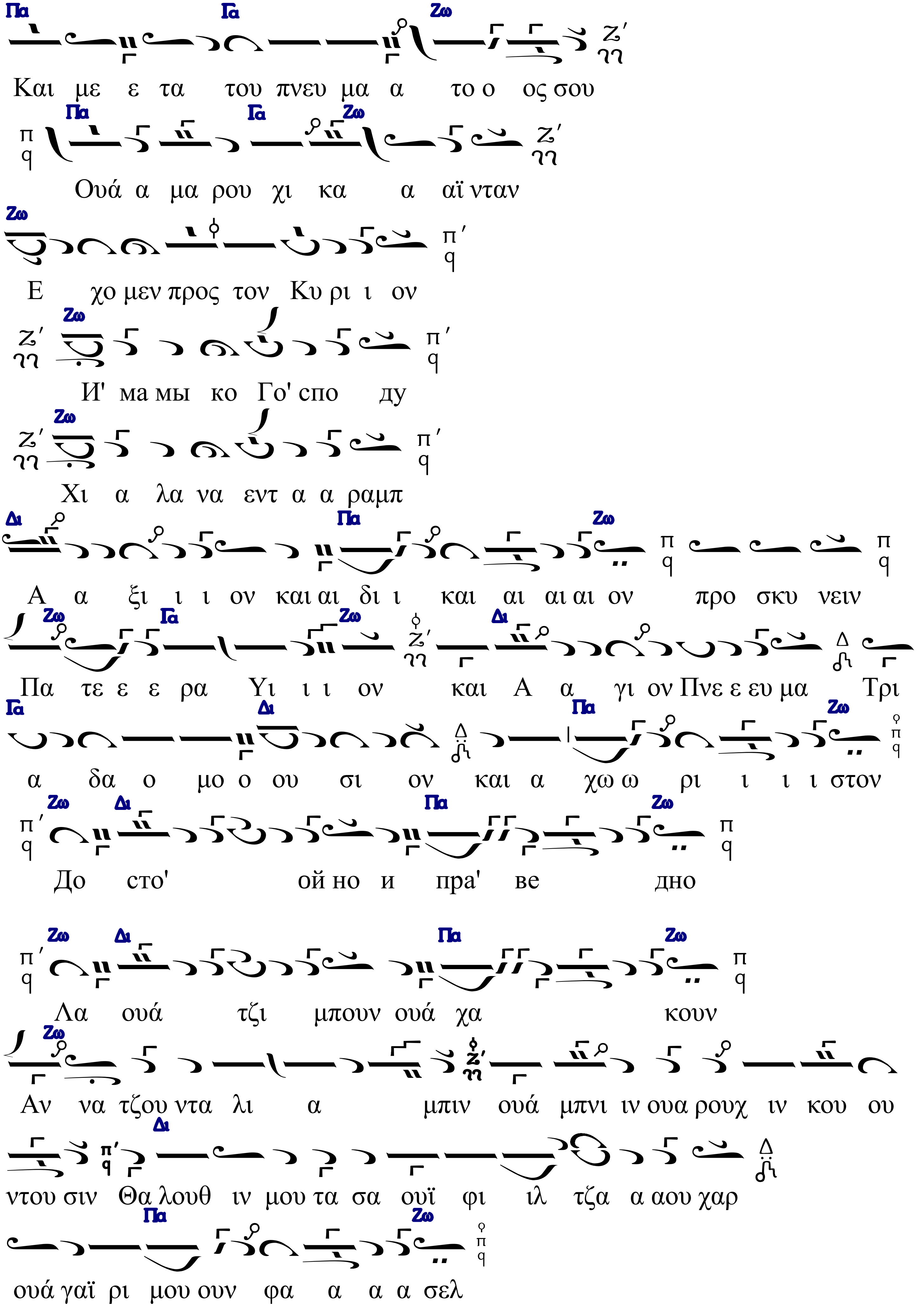
Και με ε τα του πνευ μα α το ο ος σου
Ουά α μα ρου χι κα α αϊ νταν
Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον
И' ма мы ко Го' спо ду
Χι α λα να εντ α α ραμπ
Α α ξι ι ι ον και αι δι ι και αι αι αι ον προ σκυ νειν
Πα τε ε ε ρα Υι ι ι ον και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω ρι ι ι ι στον
До сто' ой но и пра' ве дно
Λα ουά τζι μπουν ουά χα κουν
Αν να τζου ντα λι α μπιν ουά μπνι ιν ουα ρουχ ιν κου ου
ντου σιν Θα λουθ ιν μου τα σα ουϊ φι ιλ τζα α αου χαρ
ουά γαϊ ρι μου ουν φα α α α σελ

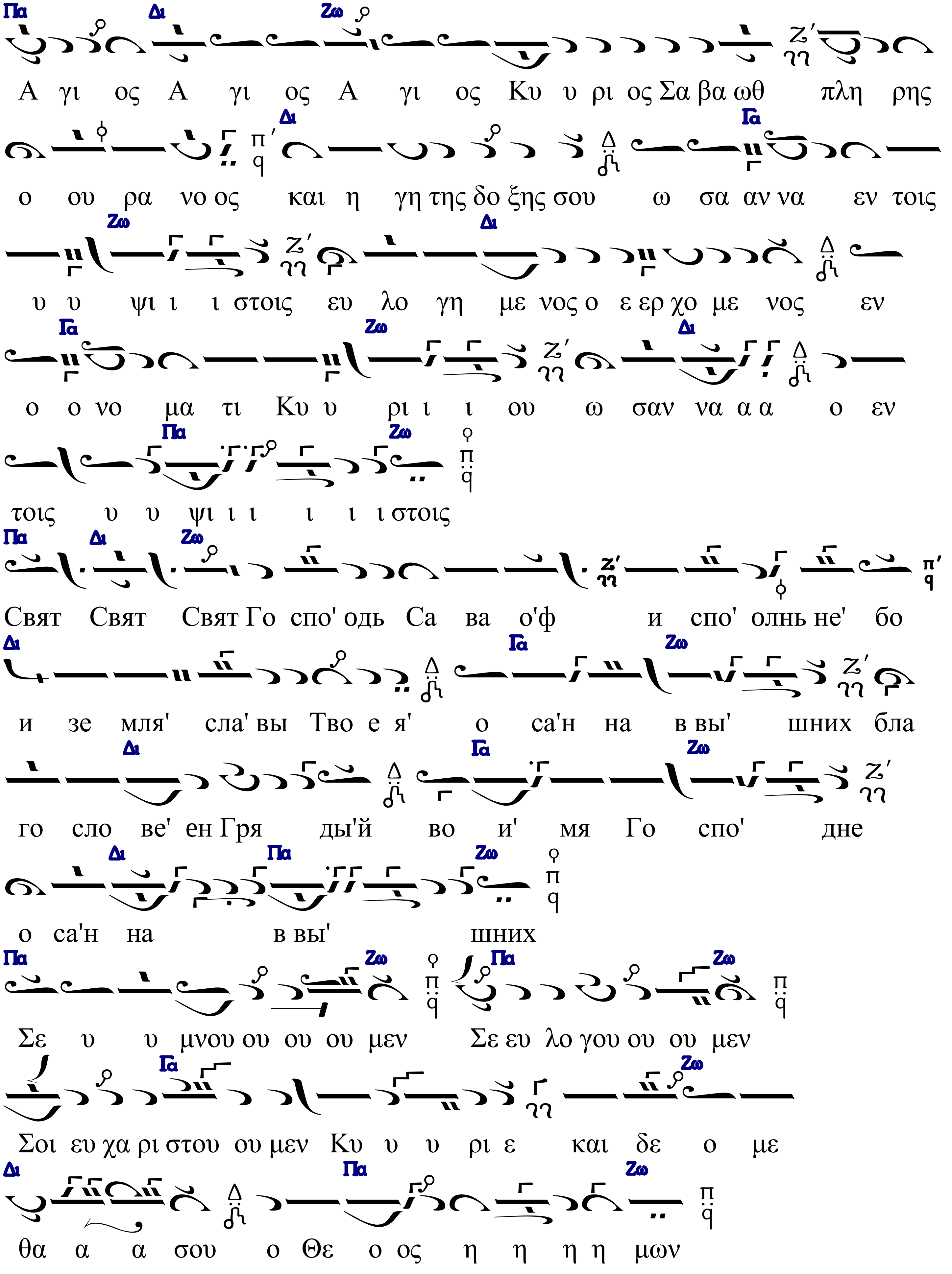
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης
ο ου ρα νο ος και η γη της δο ξης σου ω σα αν να εν τοις
υ υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν
ο ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν
τοις υ υ ψι ι ι ι ι ι στοις
Свят Свят Свят Го спо' одь Са ва о'ф и спо' олнь не' бо
и зе мля' сла' вы Тво е я' о са'н на в вы' шних бла
го сло ве' ен Гря ды'й во и' мя Го спо' дне
о са'н на в вы' шних
Σε υ υ μνου ου ου ου μεν Σε ευ λο γου ου ου μεν
Σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ υ υ ρι ε και δε ο με
θα α α σου ο Θε ο ος η η η η μων

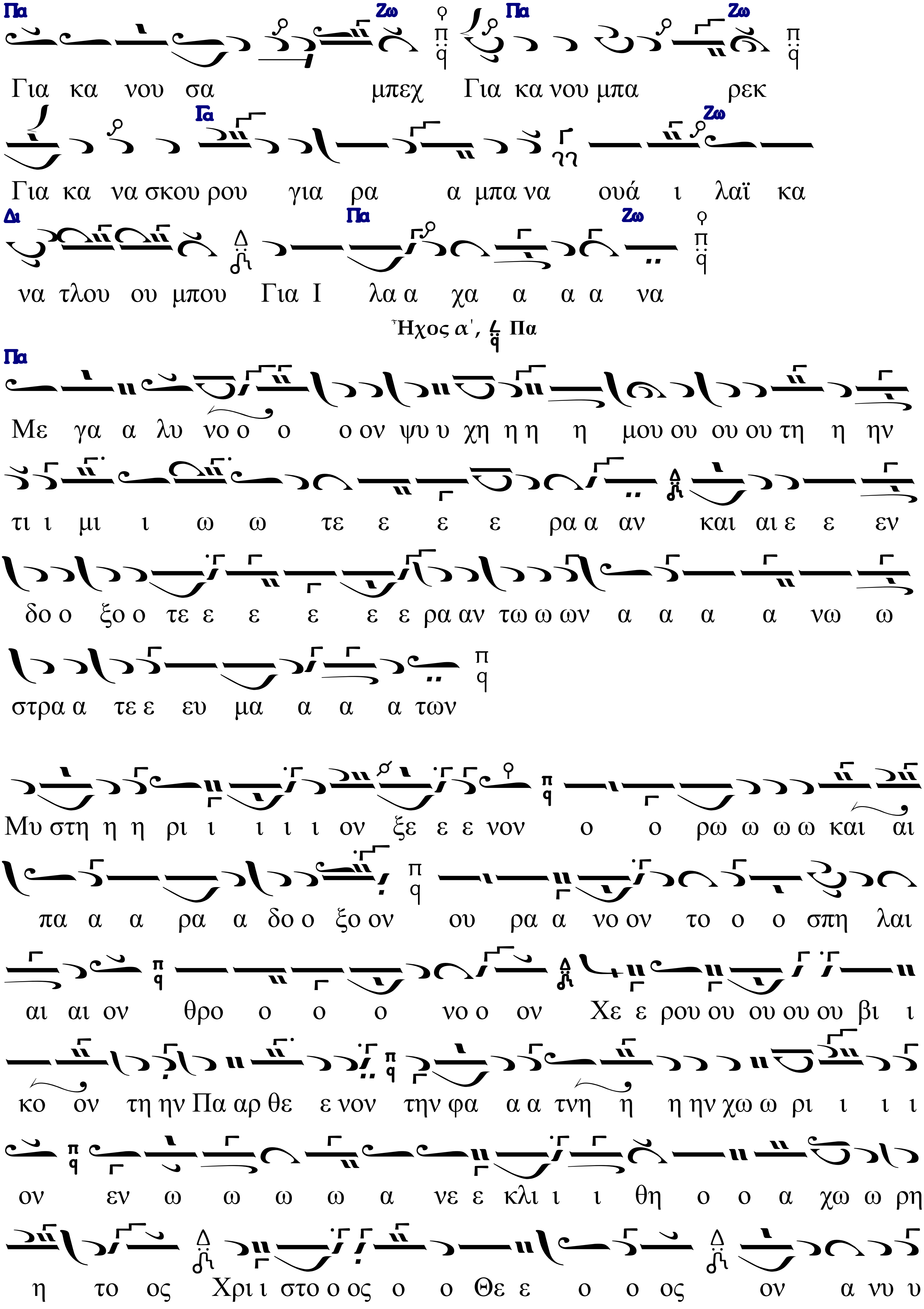
Πα Ζω Πα Ζω
Για κα νου σα μπεχ Για κα νου μπα ρεκ
Γα Ζω
Για κα να σκου ρου για ρα α μπα να ουά ι λαϊ κα
Δι Πα Ζω
να τλου ου μπου Για Ι λα α χα α α α να
Ἦχος α', Πα
Πα
Με γα α λυ νο ο ο ο ον ψυ υ χη η η η μου ου ου ου τη η ην
τι ι μι ι ω ω τε ε ε ε ρα α αν και αι ε ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ε ρα αν τω ω ων α α α α νω ω
στρα α τε ε ευ μα α α α των
Μυ στη η η ρι ι ι ι ι ον ξε ε ε νον ο ο ρω ω ω ω και αι
πα α α ρα α δο ο ξο ον ου ρα α νο ον το ο ο σπη λαι
αι αι ον θρο ο ο ο νο ο ον Χε ε ρου ου ου ου ου βι ι
κο ον τη ην Πα αρ θε ε νον την φα α α τνη η η ην χω ω ρι ι ι ι
ον εν ω ω ω ω α νε ε κλι ι ι θη ο ο α χω ω ρη
η το ος Χρι ι στο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος ον α νυ υ

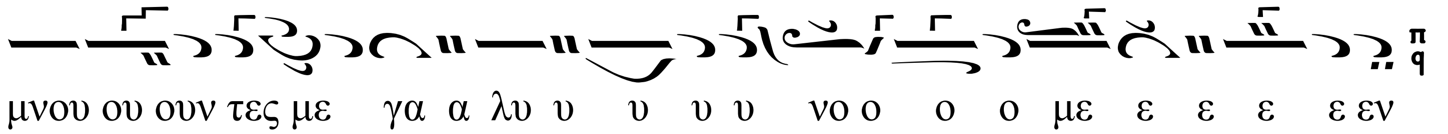

Κοινωνικὸν

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν Χριστουγέννων Δανιήλ Πρωτοψάλτου, Ἦχος α' Πα Κε

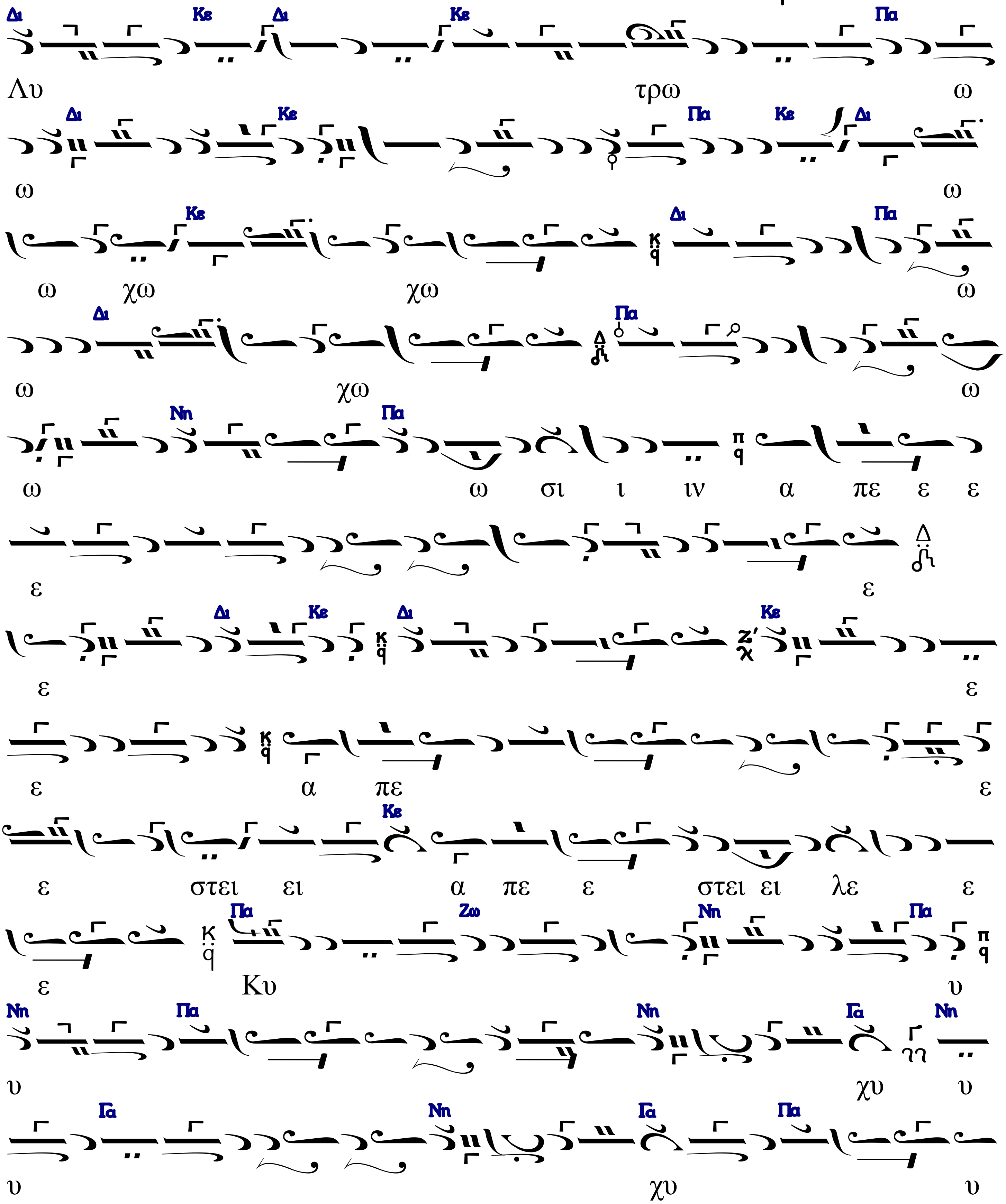

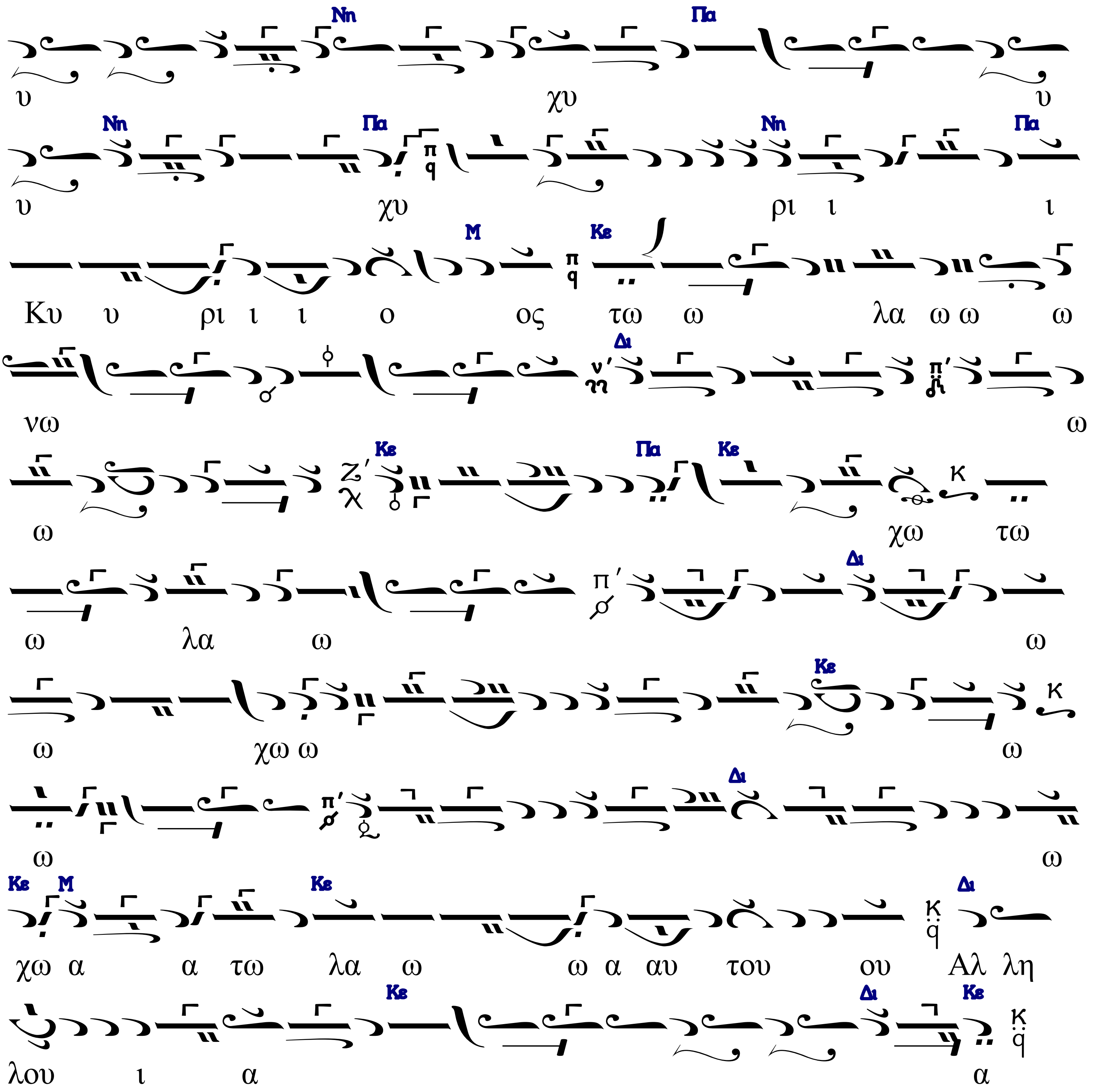

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀντί τοῦ: «Εἴδομεν τό φῶς»

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' ἐκ γ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Πολύγλωσσα Λειτουργικά κείμενα:

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν

Ве'рую во Еди'ного Бо'га Отца' Вседержи'теля, Творца' не'бу и земли', ви'димым же всем и неви'димым. И во Еди'ного Го'спода Иису'са Христа', Сы'на Бо'жия, Единоро'дного, Иже от Отца' рожде'ннаго пре'жде всех век. Све'та от све'та, Бо'га и'стинна от Бога истинна, рожде'нна, не сотворе'нна, единосу'щна Отцу', И'мже вся бы'ша. Нас ра'ди, челове'к, и на'шего ра'ди спасе'ния сше'дшаго с небе'с, и воплоти'вшагося от Ду'ха Свя'та и Мари'и Де'вы, и вочелове'чшася. Распя'того же за ны при Понти'йстем Пила'те, И страда'вша, и погребе'на. И воскре'сшаго в тре'тий день по писа'нием. И возше'дшаго на небеса', и седя'ща одесну'ю Отца'. И па'ки гряду'щаго со сла'вою суди'ти живы'м и ме'ртвым, Его'же Ца'рствию не бу'дет конца'. И в Ду'ха Свята'го, Го'спода Животворя'щаго , И'же от Отца' исходя'щаго, И'же со Отце'м и Сы'ном спокловя'ема и сслави'ма, глаголо'вшаго проро'ки. Во еди'ную Святу'ю Собо'рную и Апо'стольскую Це'рковь. Испове'даю еди'но креще'ние во оставле'ние грехо'в. Ча'ю воскресе'ния ме'ртвых, и жи'зни бу'дущаго ве'ка. Ами'нь.

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute. Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om. Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul, este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

О'тче наш, Иже' еси' на небесе'х! Да святи'тся и'мя Твое', да прии'дет Ца'рствие Твое', да бу'дет во'ля Твоя', я'ко на небеси' и на земли'. Хлеб наш насу'щный да'ждь нам днесь, и оста'ви нам долги' на'ша, я'коже и мы оставля'ем должнико'м на'шим, и не введи' нас во искуше'ние, но изба'ви нас от лука'ваго.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri, şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.	Еди'н Свят, еди'н Госпо'дь Иису'с Христо'с, во сла'ву Бо'га Отца'. Ами'нь	Unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.	قُدُّوسٌ واحِدٌ ، رَبٌّ واحِدٌ ، يَسوعُ ٱلْمَسِيحُ، في مَجْدِ ٱللهِ ٱلآبِ. آمين.
Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.	Ве'чери Твое'я та'йныя днесь, Сы'не Бо'жий, прича'стника мя прии'ми, не бо враго'м Твои'м та'йну пове'м, ни лобза'ния Ти дам, я'ко Иу'да, но, я'ко разбо'йник, испове'даю Тя: помяни мя, Го'споди, во Ца'рствии Твое'м.	Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taia Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție. Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.	ٱقْبَلْنِي ٱلْيَومَ شَرِيكاً لِعَشَائِكَ ٱلسِّرِّيِّ يا ٱبْنَ ٱللهِ. لأَنِّي لَنْ أَقُولَ سِرَّكَ لأَعدائِكَ وَلاَ أُقَبِلُكَ قُبْلَةً غَاشَةً مِثْلَ يَهُوذَا · لَكِنِّي كَٱللِّصِّ أَعْتَرِفُ لَكَ قَائِلاً ٱذْكُرْنِي يا رَبُّ في مَلَكُوتِكَ.
Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε, ἀλληλούϊα	Те'ло Христо'во приими'те, исто'чника бессме'ртнаго вкуси'те		
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.	Бу'ди и'мя Госпо'дне благослове'но отны'не и до ве'ка.	Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.	لِيَكُنْ ٱسْمُ ٱلرَّبِّ مُبَارَكاً، مِنَ ٱلآنَ وَإِلى ٱلدَّهْرِ.

Ἁγία Βηθλεέμ, Χριστούγεννα 2014